

การพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ

โดย

นางสาวศุภศิริ บุญประเวศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ

โดย
นางสาวสุกสิริ บุญประเวศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2552
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**A DEVELOPMENT OF CHILDREN TALES AS LEARNING MATERIALS FOR
TEACHING WORDS WRITING SKILL OF PRATHOMSUKSA 2 AT ST.GABRIEL
SCHOOL, BANGKOK**

**By
Supasiri Boonprawes**

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF EDUCATION

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2009

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ การพัฒนาหนังสือ
นิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ ” เสนอโดย นางสาวศุภศิริ บุญประเวช เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุญ
2. รองศาสตราจารย์ศิริพงศ์ พยอมแย้ม
3. รองศาสตราจารย์บาหยัน อิ่มสำราญ

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์บัญญัติ เรืองศรี)

...../...../.....

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

...../...../.....

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ศิริพงศ์ พยอมแย้ม)

...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุญ)

...../...../.....

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์บาหยัน อิ่มสำราญ)

...../...../.....

50255203 : MAJOR : TEACHING THAI LANGUAGE

KEY WORDS : CHILDREN TALES / TEACHING WORDS WRITING SKILL

SUPASIRI BOONPRAWES : A DEVELOPMENT OF CHILDREN TALES AS LEARNING MATERIALS FOR TEACHING WORDS WRITING SKILL OF PRATHOMSUKSA 2 AT ST. GABRIEL SCHOOL, BANGKOK. THESIS ADVISORS : ASST.PROF.BUSABA BUASOMBOUN, PH.D., ASSOC.PROF.SIRIPONG PAYOMYAM AND ASSOC.PROF.BAYAN IMSAMRAN. 244 pp.

The purpose of this research was to had three objectives 1) to develop children tales to gain the skill of teaching words writing of Prathomsuksa 2 Saint Gabriel School, Bangkok 2) to compare the student achievement of before study and after study. 2.1) to compare the student achievement of the sample 2.2) to compare the student achievement between high, medium and low student ability and 3) to study the opinions of student from Saint Gabriel School, Bangkok about using children tales to gain the skill of teaching words writing of Prathomsuksa 2. 3.1) to study the opinion of the sample. 3.2) to study the opinion of high, medium and low student ability. The samples was 60 students of Prathomsuksa 2 Saint Gabriel School, Bangkok semester 2 year 2552. The experiment was taken 2 weeks, 5 times a week, total 10 times. The research instruments were children tales to gain the skill of teaching words writing, test of student achievement the skill of teaching words writing and questionnaire for to study the opinion of student achievement by using children tales to gain the skill of teaching words writing. Data were analyzed by frequencies, percentage, mean, standard deviation, t-test and One Way ANOVA.

The research result of this study were :

- 1) The children tales to gain the skill of teaching words writing had efficiency equal 88.31/84.89
- 2) The student achievement before study and after study by using children tales to gain the skill of teaching words writing.
 - 2.1) The sample was different at the .05 level of significance by student achievement of after study higher than before study.
 - 2.2) Each group of student had achievement of teaching words writing by using children tales different at the .05 level of significance.
- 3) The students' opinions.
 - 3.1) The sample was opinions at high agreement level.
 - 3.2) Each group of student had opinions were at high agreement level.

Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2009

Student's signature.....

Thesis Advisors' signature 1. 2. 3.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ ฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วย ความกรุณา เอาใจใส่ ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุรณ์ รองศาสตราจารย์ศิริพงศ์ พยอมรัมย์ และ รองศาสตราจารย์บาหยัน อิมสำราญ ผู้เป็นอาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์บัญญัติ เรืองศรี ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.ทวิวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง และให้ความรู้เชิงวิจารณ์ เพื่อความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ฐานิสร์ เหมศาสตร์ อาจารย์จันทร์เพ็ญ ศรีคงอยู่ และอาจารย์ พิณเพชร บุณณภิญโญ ที่กรุณาให้ข้อมูลในการพัฒนาหนังสือนิทาน

ขอขอบพระคุณ อาจารย์อุทุมพร ฤกษ์ดี อาจารย์มะลิฉัตร ภูเพชร และอาจารย์สุภัทรา ชวนอยู่ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ ให้มีความครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย รองศาสตราจารย์เกริก ยุ้นพันธ์ อาจารย์สกุล บุญยทัต อาจารย์ชัชมิตร แสงกระจ่าง และอาจารย์ชิววัน วิสาสะ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจแก้ไขหนังสือนิทาน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ คณะผู้บริหาร คณะครูอาจารย์ นักเรียน โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการศึกษาวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน ขอขอบคุณพี่ เพื่อน และน้องร่วมสถาบันทุกคนที่ให้การสนับสนุนทุกด้านแก่ผู้วิจัย

ท้ายสุดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา คุณตา คุณยาย ซึ่งเป็นผู้วางรากฐานในการศึกษาและเป็นหลักและกำลังใจสำคัญ ส่งผลให้ผู้วิจัยได้ศึกษาจนสำเร็จตามที่มุ่งหวัง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญแผนภาพ.....	ฏ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
กรอบแนวคิดและขั้นตอนของการวิจัย	9
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	9
สมมติฐานการวิจัย	10
ขอบเขตของการวิจัย	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	12
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	13
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	14
หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเซนต์คาเบรียล.....	15
วิสัยทัศน์.....	16
พันธกิจ	16
เป้าหมายของโรงเรียน	16
โครงสร้างเวลาเรียน.....	17
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย	18
คำอธิบายรายวิชา	18
มาตรฐานการเรียนรู้.....	19
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง.....	21

บทที่	หน้า
การพัฒนาทักษะการเขียนในระดับประถมศึกษา	21
การเขียนสะกดคำ	23
ความหมายของการเขียนสะกดคำ.....	23
ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ.....	24
สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด	25
วิธีสอนและกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ.....	28
ความสำคัญของสื่อการเรียนรู้ต่อการสอนเขียนสะกดคำ.....	30
นิทาน	31
ความหมายของนิทาน	31
ลักษณะของนิทาน	32
ประโยชน์ของนิทาน.....	33
หนังสือนิทานสำหรับเด็ก	37
ความหมายของหนังสือนิทานสำหรับเด็ก	37
การผลิตหนังสือนิทานสำหรับเด็ก.....	37
ข้อควรคำนึงในการผลิตหนังสือนิทานสำหรับเด็ก.....	38
ข้อควรคำนึงด้านเนื้อหา.....	38
ข้อควรคำนึงด้านการจัดหน้าและรูปเล่ม	39
หลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าของหนังสือสำหรับเด็ก.....	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือนิทาน	47
งานวิจัยในประเทศ	47
งานวิจัยต่างประเทศ.....	48
3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
ขั้นตอนการวิจัย	50
ขั้นเตรียมการ	51
ขั้นออกแบบเครื่องมือ	51

บทที่	หน้า
ชั้นสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ	52
ชั้นทดลอง.....	67
ชั้นวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน	68
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	68
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียน สะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ.....	72
ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียน สะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ.....	74
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้หนังสือ เพิ่มเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน เซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ.....	75
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	76
ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของ กลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน โรงเรียนเซนต์ คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะ การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2.....	78
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	83
สรุปผลการวิจัย.....	84
อภิปรายผล	85

บทที่	หน้า
ข้อเสนอแนะ.....	89
ข้อเสนอแนะเพื่อการนำหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะ	
การเขียนสะกดคำไปใช้	89
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	90
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	99
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์การพัฒนาหนังสือนิทาน	101
ภาคผนวก ข	
ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาหนังสือนิทาน	102
ภาคผนวก ค	
หนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูล	105
ภาคผนวก ง	
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	108
ภาคผนวก จ	
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	112
ภาคผนวก ฉ	
คู่มือใช้หนังสือนิทาน	135
ภาคผนวก ช	
แผนการจัดการเรียนรู้.....	149
แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	207
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	212
แบบสัมภาษณ์การพัฒนาหนังสือนิทาน	216
ภาคผนวก ซ	
แบบสอบถาม	220
ภาคผนวก ฅ	
การปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	222
ประวัติผู้วิจัย	243

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ปัญหาการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล	5
2	ระยะเวลาในการทดลอง.....	11
3	โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเซนต์คาเบรียล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	17
4	มาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	19
5	ผลการวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	59
6	เกณฑ์การกำหนดค่าระดับความคิดเห็น	63
7	เกณฑ์การแปลความหมายของค่าระดับความคิดเห็น	63
8	ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิตาน แบบรายบุคคล	72
9	ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิตาน แบบกลุ่มเล็ก.....	72
10	ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิตาน แบบภาคสนาม.....	73
11	ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิตาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	74
12	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือ นิตาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา.....	74
13	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน	75
14	ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน	76
15	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน ระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน	76
16	ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิตานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ไม่ตรงตามมาตรา	77

ตารางที่		หน้า
17	ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเด็กเก่ง โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา.....	78
18	ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเด็กปานกลาง โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา.....	80
19	ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเด็กอ่อน โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา.....	81
20	ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้.....	113
21	ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานเป็นรายบุคคล	115
22	ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน เป็นกลุ่มเล็ก.....	115
23	ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน ภาคสนาม	116
24	ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา	118
25	ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา แม่กด	120
26	ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา แม่กก	121
27	ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา แม่กน.....	122
28	ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา แม่กบ.....	123
29	ค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของข้อสอบ จำนวน 80 ข้อ.....	124
30	ค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของข้อสอบ.....	126
31	ผลการประเมินการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ไม่ตรงตามมาตราเรื่อง “มงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู” โรงเรียน เซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ	127

ตารางที่	หน้า
32	ผลการประเมินการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ไม่ตรงตามมาตราเรื่อง “เพื่อนรัก สุนัขและวิหค” โรงเรียน เซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ 129
33	ผลการประเมินการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ไม่ตรงตามมาตราเรื่อง “ซีราฟลอยาว” โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ 131
34	ผลการประเมินการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ไม่ตรงตามมาตราเรื่อง “กระดาศวิเศษ” โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ 133

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดและขั้นตอนของการวิจัย.....	9
2	สรุปขั้นตอนการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ไม่ตรงตามมาตรา	58
3	สรุปขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนมาตราตัวสะกด ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด	60
4	สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนมาตราตัวสะกด ที่ไม่ตรงตามมาตรา	62
5	สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา	64
6	สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างในการพัฒนา หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา.....	66

บทที่ 1

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และนโยบายด้านการศึกษารัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภาต่างมีอุดมการณ์ และหลักการการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และเพื่อให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา พัฒนาค้นได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อันเป็นเงื่อนไขไปสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ที่พึงประสงค์ อุดมการณ์สำคัญของการจัดการศึกษา คือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาที่สร้างคุณภาพชีวิตและสังคมบูรณาการอย่างสมดุลระหว่าง ปัญญาธรรม คุณธรรม และวัฒนธรรม เป็นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อคนไทยทั้งปวง มุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็ก ปลูกฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมตั้งแต่วัยการศึกษารับพื้นฐาน และพัฒนาความรู้ ความสามารถเพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และสามารถตรวจสอบได้อย่างมั่นใจว่า การศึกษาเป็นกระบวนการของการพัฒนาชีวิตและสังคม เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองและพึ่งกันเองได้ และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ¹

หากพิจารณาถึงสภาพปัญหาสังคมไทยจากแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545–2559) ที่กล่าวไว้ว่า มีอัตราเด็กในวัยการศึกษาขั้นพื้นฐานเข้าสู่การศึกษาในระบบได้อย่างน่าพอใจในระดับหนึ่ง และมีอัตราผู้เข้าเรียนการศึกษานอกระบบในอัตราที่ก้าวหน้า แต่ก็ยังพบว่ามีปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อกลุ่มเด็กวัยดังกล่าวนี้ ทำให้ผลของการจัดการศึกษาไม่ทั่วถึง คือ คุณภาพและประสิทธิภาพ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากปัญหาการวางแผนและการจัดการด้านการศึกษาไม่เหมาะสม ทั้งในเรื่องหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอน ที่ไม่สามารถสนองต่อวิถีชีวิตและความต้องการของกลุ่มเด็กคือโอกาส ขาดรูปแบบการจัดการศึกษาที่หลากหลาย ซึ่งจะเป็นทางเลือกให้แก่กลุ่มบุคคลต่างๆที่ไม่สามารถเข้าเรียนในระบบโรงเรียนปกติได้ ปัญหาการจัดให้บริการทางการศึกษา

¹สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, มาตรฐานการศึกษาของชาติ, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดสหทัยบล็อกและการพิมพ์, 2548), 1.

การเรียนรู้ในกลุ่มวิชา ประสบการณ์อื่น ๆ การรู้จักวัฒนธรรมประจำชาติ อีกทั้งการฝึกปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามข้อปฏิบัติและหลักเกณฑ์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 5 สาระ ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

(เอกรินทร์ สีมหาศาล 2551 : 16)

จะเห็นได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เน้นให้ผู้เรียนเรียนสาระภาษาไทย ทั้ง 5 สาระ โดยมีสาระที่เป็นทักษะ 3 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน และสาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะผู้ที่เขียนได้ดีจะต้องเป็นผู้ที่ฟังมาก อ่านมาก มีความรู้ และประสบการณ์กว้างขวาง พร้อมทั้งยังสามารถเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนมาเรียบเรียงเป็นภาษาเขียนได้ถูกต้องและสละสลวย ทักษะการเขียนจะเกิดมีในบุคคลใด ๆ ได้ บุคคลนั้นจะต้องใช้เวลาในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ (สนธิ สัตโยภาส 2545 : 142) และต้องคำนึงถึงผู้อ่านว่ามีพื้นฐานความรู้ ความคิดเป็นอย่างไร ควรเขียนอย่างไร จึงจะเกิดผลตาม

ความประสงค์ ต่อจากนั้นจึงกำหนดรูปแบบ วิธีการเขียน การใช้ภาษา และเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้อ่าน การเขียนจึงจะประสบความสำเร็จตามความตั้งใจ (ปรีชา หิรัญประดิษฐ์ 2535 : 68)

การเขียนสะกดคำเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษา เป็นทักษะพื้นฐานของการเขียนด้านต่าง ๆ การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานสำคัญเบื้องต้นที่ครูผู้สอนต้องฝึกฝนให้กับนักเรียนตั้งแต่เริ่มเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นออกเป็นลายลักษณ์อักษร และสามารถทำให้ผู้อ่านสื่อความได้ถูกต้อง ตลอดจนสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงถึงความเป็นผู้มีคุณภาพทางการศึกษาเช่นกัน (วิลาวัณย์ สุภีรักษ์ 2545 : 10) นอกจากการเขียนสะกดคำ จะมีผลดีต่อการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านแล้วยังมีผลต่อการประเมินคุณค่าของผู้อ่านที่มีต่อผู้เขียนด้วย เนื่องจากการเขียนสะกดคำนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการเขียน ผู้เขียนต้องมีความประณีตและรับผิดชอบในงานเขียนของตน โดยการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธี (อรทัย บุตรดิษฐ์ 2540 : 11)

นอกจากนี้ มะลิ อัจฉริยะ (2540 : 13) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ ในการเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป ทำให้การสื่อสารกันไม่ตรงความหมาย ดังนั้นครูจำเป็นต้องรู้หลักการเขียนสะกดคำเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง และปิยวรรณ สังข์จันทร์เพชร (2550 : 18) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญยิ่งที่ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรให้นักเรียนมีการฝึกฝนตั้งแต่เริ่มเรียน และปลูกฝังการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง และสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ เบญจางคสหาย (2547 : 19) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญอย่างมากเพราะการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานของการศึกษาทุกระดับและทุกสาขาวิชา ถ้าเขียนสะกดคำผิดก็เหมือนพูดผิดความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปและประสิทธิภาพการเขียนก็จะลดลง ในทางตรงกันข้ามถ้าเขียนสะกดคำถูกต้องจะทำให้ผู้เขียนมั่นใจในงานเขียนของตนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะมีผลทำให้ประสิทธิภาพของงานเขียนดียิ่งขึ้นด้วย

จะเห็นได้ว่า ทักษะการเขียนสะกดคำมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าเขียนสะกดคำผิด จะทำให้ความหมายของคำ ๆ นั้นเปลี่ยนไป ทำให้ผู้เขียนและผู้อ่านไม่สามารถสื่อสารได้ตรงกัน จึงจำเป็นที่จะมีวิธีการสอนทักษะการเขียนสะกดคำที่มีประสิทธิภาพในการฝึกฝนให้นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน

แม้ปัญหาการเขียนสะกดคำจะมีการแก้ไขกันอยู่ตลอดมา แต่ก็ยังเป็นปัญหาของนักเรียนและครูผู้สอนภาษาไทย เนื่องจากนักเรียนมักเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ผิด สะกด ลักลั่น ใช้ตัวสะกดผิดที่ วีระศักดิ์ ปัตตالاโพธิ์ (2540 : 26) และประยูติ บุตรมะลา (2550 : 21) ได้ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดมาจาก นักเรียนไม่รู้หลักภาษา ไม่ทราบความหมายของคำ ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับคำนั้น ฟังไม่ชัดเจน ไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงที่มาจากภาษาอื่นได้ เพราะไม่คุ้นเคยกับภาษานั้น และการใช้หลักเทียบผิด สุธิวงค์ พงศ์ไพบูลย์ (2542 : 290-331) วรรณิ โสมประยูร (2544 : 157-159) และวิลาวัลย์ สุภิกฤษ์ (2550 : 21) ก็มีความเห็นเช่นเดียวกันว่า สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดนั้น มาจาก การไม่ทราบความหมายของคำ การใช้แนวเทียบผิด การออกเสียงผิด การมีประสบการณ์ผิด และการไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งสาเหตุดังกล่าวเกิดจากการขาดการสังเกต ขาดการฝึกฝน มีความรู้ความเข้าใจในหลักการทางภาษาไม่ดีพอ

สรุปได้ว่าสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดนั้น มาจากการไม่ทราบความหมายของคำนั้น ทำให้ใช้แนวเทียบผิดหรือออกเสียงไม่ชัด ทำให้เขียนผิด การไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา ตลอดจนการใช้คำยืมหรือคำที่มาจากภาษาอื่น ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากวิธีการสอนของครู วิธีการฝึกฝนความสามารถในการเขียนของนักเรียนและเจตคติในการเรียน ดังนั้น ครูควรให้ความสำคัญและเป็นผู้แนะนำหาทางแก้ไขปัญหาเหล่านั้น เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านี้ย่อมมีผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน (พิมล แจ่มแจ้ง 2542 : 20-21) ปัญหาดังกล่าวควรได้รับการแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวครูผู้สอนควรมีการศึกษาหาวิธีที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพให้ทั้งความรู้ให้ทักษะและความสนุกสนานไปพร้อมๆกัน โดยส่งเสริมให้นักเรียนได้สนใจและศรัทธาในวิชาภาษาไทยให้มากขึ้น และมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ (จิราพร ศิริทวี 2541 : 32-38)

ในฐานะที่ผู้วิจัยสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก็พบว่ายังมีปัญหาด้านการสะกดคำผิดทั้งในเรื่องสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์สูงมาก จากผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีปัญหาในการเขียนสะกดคำผิด โดยมีสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 1 ปัญหาการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

ปัญหาการเขียนสะกดคำผิดที่พบ	ร้อยละ
1. การเขียนสะกดการ์นต์	15.16
2. การเขียน สระไอ ไอ	10.73
3. การเขียนคำ บัน บรร และ รร	13.68
4. การเขียนตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา	40.27
5. การเขียน ร ล	20.16

จะเห็นได้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล มีปัญหาการเขียนสะกดคำ ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราในเกณฑ์ที่สูง

มาตราตัวสะกดในภาษาไทยมีทั้งหมด 9 แม่ ได้แก่ แม่ ก กา แม่ ก ก แม่ ก ก แม่ ก ค แม่ ก บ แม่ ก ง แม่ ก น แม่ ก ม แม่ ก ย และแม่ ก อก แต่ที่มีตัวสะกดนั้นมีเพียง 8 แม่ คือ ยกเว้นแม่ ก กา ซึ่งมาตราตัวสะกดทั้ง 8 แม่ แบ่งออกตามลักษณะได้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2546 : 158)

1. มาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราเพียงตัวเดียว ได้แก่ แม่ ก ง แม่ ก ย แม่ ก ม และแม่ ก อก
2. มาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ได้แก่ แม่ ก ก แม่ ก ค แม่ ก น และแม่ ก บ

การที่มาตราตัวสะกดมีทั้งตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรานั้น ทำให้นักเรียนเกิดความสับสนในการใช้ตัวสะกด เนื่องจากมีตัวสะกดที่มากขึ้นกว่าเดิมแต่ออกเสียงด้วยมาตราตัวสะกดเดียวกัน เช่น กาจ เวช เพชร ก๊าซ กฎหมาย ปราบฏ คำเหล่านี้ล้วนเป็นคำที่มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราของมาตราแม่ ก ค ประยูติ บุตรมาลา (2548 : 51-52) ได้ศึกษาเรื่องการทดลองใช้แบบฝึกทักษะคำคล้องจองประกอบเพลง สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏว่าแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักเรียนส่วนหนึ่งไม่สามารถจำแนกได้ว่ามาตราตัวสะกดแต่ละมาตรา มีตัวสะกดใดบ้าง จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าคำที่มีตัวสะกดตัวใด สัมผัสคล้องจองกับคำที่มีตัวสะกดตัวใด โดยเฉพาะคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา จะเป็นเรื่องที่มีปัญหามากสำหรับนักเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไม่เป็นที่น่าพอใจ ปัญหาดังกล่าว ได้เป็นปัญหาที่ผู้วิจัยได้ประสบมาจากการสอนนักเรียนเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ควรที่จะพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ได้แก่ แม่ ก ก แม่ ก ค แม่ ก น และแม่ ก บ

การสอนเขียนสะกดคำ เพื่อให้นักเรียนเขียนข้อความได้ถูกต้อง รวดเร็ว เขียนคล่อง และแม่นยำ ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งสามารถนำประโยชน์ จาก การเรียน ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ อีกด้วย ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในหลาย ๆ ด้าน ประกอบกัน เช่น สอนตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้อง การจัดกิจกรรมการสอนแต่ละครั้งต้องสอดคล้อง กับสภาพความพร้อมของผู้เรียน เช่น สุขภาพ อารมณ์ ความสามารถในการอ่าน การเขียน เป็นต้น ในด้านกิจกรรมการสอนต้องมีบรรยากาศที่สนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย สร้างเจตคติที่ดีให้กับ ผู้เรียน ให้เห็นถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง รู้จักใช้กิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เช่น การใช้เกม การให้ทำแบบฝึก การแข่งขันเขียนคำ การจัดทำบัญชีรวบรวมคำยาก การนำคำยาก มาแต่งประโยค เป็นต้น นอกจากนี้ควรสอนให้สัมพันธ์กันทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อให้ นักเรียนนำ การเขียน ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (บุญเพ็ญ สุวรรณสร 2548 : 29)

ดังนั้น ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนสะกดคำที่หลากหลายรูปแบบ มีเทคนิควิธีการสอนที่ดี มีสื่ออุปกรณ์ครบ สามารถทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นใฝ่รู้ใฝ่เรียน ในการร่วมกิจกรรม มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการใช้สื่อ จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ซึ่งมีผู้เสนอแนะสื่อการเรียนรู้ไว้หลากหลาย สื่อการเรียนรู้เป็น เครื่องมือการเรียนรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก เพิ่มพูนทักษะและ ประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทาง การคิด ได้แก่ การคิดไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจนสร้างเสริม คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมให้แก่ผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ 2545 : 6-7) มีผู้วิจัยหลายท่าน ได้วิจัยโดยใช้สื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาการเขียนสะกดคำ ซึ่งพบว่าประสบผลสำเร็จ เป็นอย่างดีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาทิ กิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ ภาษาไทยตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของ ทองสุข วงศ์ทิพย์ (2549 : บทคัดย่อ) การพัฒนาเกมการสะกดคำวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของ สุจิตตรา แก้วโต (2545 : บทคัดย่อ)

นอกจากสื่อการเรียนรู้ที่เป็นชุดกิจกรรมและเกม สื่อการเรียนรู้อีกชนิดหนึ่งที่ใกล้ตัว ผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คือ นิทาน

นิทานเป็นเรื่องราวที่เล่าต่อ ๆ กันมา หรือแต่งขึ้นใหม่ โดยอาศัยประวัติของเหตุการณ์ จริงหรืออาจเป็นเรื่องที่แต่งขึ้น จุดประสงค์เพื่อให้เกิดความสนุกสนานและแฝงด้วยการปลูกฝัง

คุณธรรม หรือข้อคิด เพื่อให้ผู้ฟังนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติ นิทานจึงเป็นวิธีการให้ความรู้วิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดความสนใจใคร่เรียนรู้ สามารถจดจำ กล่าวแสดงออก และมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมที่พึงปรารถนา นอกจากนี้ยังช่วยตอบสนองความต้องการของเด็ก เช่นความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น ความสัมฤทธิ์ผล ความต้องการเป็นที่ยอมรับ เป็นต้น เนื้อหาของนิทานที่มีความสัมพันธ์กับ ความต้องการดังกล่าวจะช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกสมปรารถนาและมีความสุข กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ (สมศักดิ์ ปรีปุระณะ 2540 : 59-62) นิทานจึงมีคุณค่าอย่างมาก ในการใช้เป็นสื่อกลางหรือเป็นตัวแบบให้เด็กได้แสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการได้ นอกจากนี้นิทานยังมีคุณค่าต่อการส่งเสริมพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย ภาษา อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของเด็กด้วย (กัญญารัตน์ เกตุบุญถือ และคณะ 2547 : 17)

นิทานจึงมีประโยชน์และมีความสำคัญสำหรับเด็กเป็นอย่างมาก สามารถพัฒนาทักษะทุกทักษะสำหรับเด็กได้ ในการเล่านิทานจะเกิดทักษะฟังและพูด ซึ่งสามารถกระตุ้นให้เกิดการอ่านและเขียนตามมา (Ellis 1997 : 21-23) อีกทั้งยังช่วยปรุงแต่งบุคลิกภาพ และแก้ไขพฤติกรรมของเด็กให้เป็นไปตามแบบของตัวละครในนิทานที่เด็กชื่นชอบ รวมทั้งยังเปิดจินตนาการให้กว้างไกล และสร้างสัมพันธภาพอันดีกับบุคคลรอบข้าง นอกจากนี้ผู้เล่านิทานยังสามารถใช้นิทานเป็นเครื่องมือในการสอน เป็นเครื่องกระตุ้นโน้มนำให้เด็กยอมรับพฤติกรรมที่ดีต่าง ๆ และเป็นตัวแบบในการหล่อหลอมพฤติกรรมและบุคลิกภาพของเด็ก จึงจัดได้ว่านิทานเป็นสื่อและเครื่องมือในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอย่างยิ่งของเด็ก

ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของนิทาน จึงมีความประสงค์ที่จะนำนิทานมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา เนื่องจากผู้วิจัยมีความเห็นว่านิทานน่าจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังไม่มีการวิจัยเรื่องใดที่ใช้หนังสือนิทาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา การวิจัยที่ใกล้เคียงได้แก่ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่ใช้การสอนแบบสื่อสาร โดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบของ สุจิตรา ศาสตรวาทา การพัฒนาบทเรียนนิทานเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของ มนวิภา เสนิย์วงศ์ ณ อยุธยา เป็นต้น

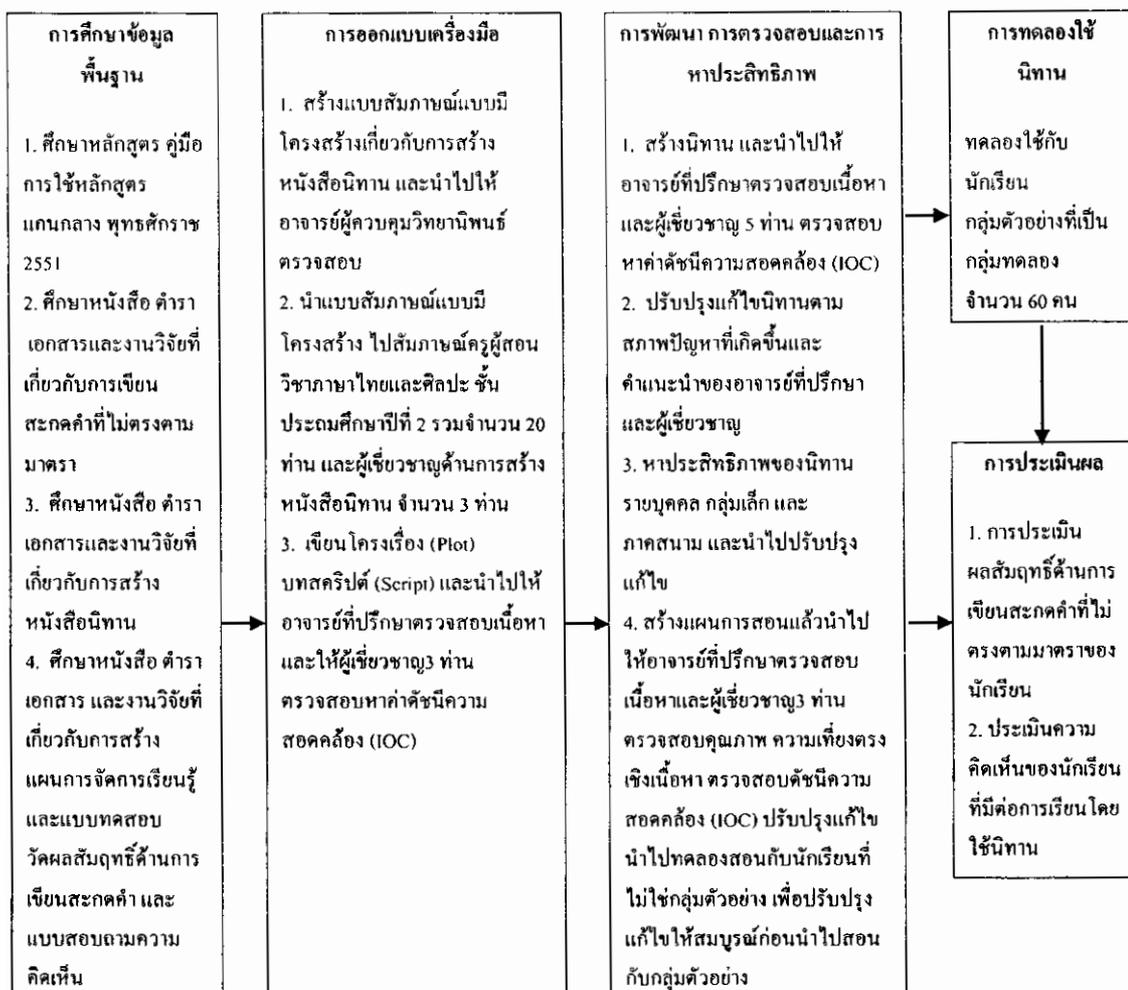
นอกจากนั้น แม้ว่าจะมีสื่อของสำนักพิมพ์หลายแห่ง เช่น สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์ สำนักพิมพ์อานนาบุ๊ค แต่นิทานของสำนักพิมพ์ต่างๆเหล่านี้ มุ่งเน้นลักษณะนิสัยอันพึงประสงค์ของเด็กเป็นจุดประสงค์หลัก ส่วนจุดประสงค์ด้านทักษะการใช้ภาษาไทยเป็นจุดประสงค์รอง เป็นต้นว่า เรื่องอาบน้ำด้วยกันนะ ของสำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก เป็นเรื่องราวของเด็กชายตัวน้อยที่ชวนหมา หมี เต่า ช้าง และสัตว์อื่น ๆ มาอาบน้ำด้วยกันอย่างมีความสุข เรื่องหนูรู้

นะ ไม่เล่นหรือก ของสำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์ กล่าวถึงอันตรายของสิ่งของเครื่องใช้ เช่น เตารีด ต้นไม้สูง ยาฉีดยุง ของมีคม ปลั๊กไฟ เต้าแก๊ส และตะปูลูก มีจุดประสงค์ให้เด็กได้เรียนรู้อันตรายที่ควรระมัดระวังในชีวิตประจำวัน เรื่องจะไปไหนจะ ของสำนักพิมพ์อานาบู๊ค เป็นเรื่องราวของสัตว์ต่าง ๆ คือ มด นก ผึ้งและกระต่าย ทุกตัวต่างมีหน้าที่หาอาหาร ไปเลี้ยงลูก ๆ เด็ก ๆ เองก็มีหน้าที่ของตนเช่นเดียวกัน แต่ต้องไปโรงเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา 2551 : 23-36) สื่อนิทานจากสำนักพิมพ์เหล่านี้ จึงยังมีได้ผลิตขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์จะพัฒนาภาษาไทย โดยเน้นเรื่องการสะกดคำ ดังนั้นงานวิจัยนี้จะมีบทบาทต่างออกไป กล่าวคือมุ่งเน้นการใช้ภาษาไทยด้านการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราเป็นหลัก โดยการสร้างนิทานเพื่อเป็นสื่อการสอนสะกดคำควรมีวงศัพท์ที่พอดีเรื่อง และเนื้อเรื่องควรเหมาะสมกับพื้นฐานและวัยของผู้อ่าน

ผู้วิจัยมีประสบการณ์ ในฐานะผู้สอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2และมีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับครูผู้สอน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยตลอด ทำให้มีความรู้ความเข้าใจ และรับรู้ปัญหาของกลุ่มประชากรอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ ผู้วิจัยจึงมั่นใจว่าจะสามารถสร้างสื่อนิทานที่มี วงศัพท์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้เป็นอย่างดี

ด้วยเหตุผลทั้งหมดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจจะใช้หนังสือนิทาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังกรอบแนวคิดและขั้นตอนของการวิจัยในแผนภูมิที่ 1

กรอบแนวคิดและขั้นตอนของการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดและขั้นตอนของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ ที่มีประสิทธิภาพ 80/80
- เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน

3.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับ การใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับ การใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้หนังสือนิทานก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกัน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้หนังสือนิทานของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นด้วยระดับมากในการใช้หนังสือนิทาน เป็นสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน มีความคิดเห็นด้วยระดับมากในการใช้หนังสือนิทาน เป็นสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตของการวิจัย

1. เนื้อหา

คำศัพท์ที่นำมาสร้างนิทาน นำมาจากหนังสือเรียนภาษาไทย ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และจากการสัมภาษณ์คณะครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

2.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ความคิดเห็นของนักเรียนเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ ปีการศึกษา 2552 รวม 7 ห้องเรียน จำนวน 420 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้น ป. 2/7 จำนวน 60 คน ใช้วิธีการเลือกแบบยกชั้น (cluster sampling)

ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ช่วงเดือนมกราคม 2553-กุมภาพันธ์ 2553 โดยใช้การทดลอง 2 สัปดาห์ ๆ ละ 5 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระยะเวลาในการทดลอง

วัน เดือน ปี	การดำเนินการทดลอง
11 มกราคม 2553	ทดสอบก่อนเรียน
12 มกราคม 2553	เรื่อง แม่กน
13 มกราคม 2553	
14 มกราคม 2553	เรื่อง แม่กบ
15 มกราคม 2553	
18 มกราคม 2553	เรื่อง แม่กก
19 มกราคม 2553	
20 มกราคม 2553	เรื่อง แม่กค
21 มกราคม 2553	
22 มกราคม 2553	ทดสอบหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **หนังสือนิทาน** หมายถึง หนังสือที่มีเรื่องราว ซึ่งผูกขึ้นเป็นบทประพันธ์ที่มีลีลาการเล่าแบบไม่เป็นทางการ ทำนองการเล่าด้วยวาจา มีรูปภาพประกอบ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเพิ่มความรู้อะไรสักอย่างเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

2. **การเขียนสะกดคำ** หมายถึง การนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดตัวการ์นต์ มาเรียบเรียงเป็นคำอย่างถูกต้องตามอักขรวิธี และมีความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542

3. **นักเรียน** หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ ปีการศึกษา 2552

4. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ความรู้ความสามารถของนักเรียนในการเรียนกลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราโดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้สิ้นสุดลง ซึ่งวัดได้จากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. **ความคิดเห็นของนักเรียน** หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนการเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้หนังสือนิทาน

6. **แผนการจัดการเรียนรู้** หมายถึง การเตรียมการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราไว้ล่วงหน้า โดยระบุสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ในการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

7. **ประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน** หมายถึง คุณภาพของนิทานที่ทำให้นักเรียนบรรลุพฤติกรรมตามที่ได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนเกี่ยวกับมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราแต่ละชุดได้ถูกต้อง ร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนเกี่ยวกับมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง ร้อยละ 80

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การใช้หนังสือนิทาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตาม
มาตรา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ โดยกำหนดประเด็นการศึกษาดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
 - 2.1 วิสัยทัศน์
 - 2.2 พันธกิจ
 - 2.3 เป้าหมายของโรงเรียน
 - 2.4 โครงสร้างเวลาเรียน
 - 2.5 สารการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 2.5.1 คำอธิบายรายวิชา
 - 2.5.2 มาตรฐานการเรียนรู้
 - 2.5.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. การพัฒนาทักษะการเขียนในระดับประถมศึกษา
4. การเขียนสะกดคำ
 - 4.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 4.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
 - 4.3 สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด
 - 4.4 วิธีสอนและกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ
 - 4.5 ความสำคัญของการเรียนรู้ต่อการสอนเขียนสะกดคำ
5. นิทาน
 - 5.1 ความหมายของนิทาน
 - 5.2 ลักษณะของนิทาน
 - 5.3 ประโยชน์ของนิทาน

6. หนังสือนิทานสำหรับเด็ก
 - 6.1 ความหมายของหนังสือนิทานสำหรับเด็ก
 - 6.2 การผลิตหนังสือนิทานสำหรับเด็ก
 - 6.3 ข้อควรคำนึงในการผลิตหนังสือนิทานสำหรับเด็ก
 - 6.3.1 ข้อควรคำนึงด้านเนื้อหา
 - 6.3.2 ข้อควรคำนึงด้านการจัดหน้าและรูปเล่ม
 - 6.4 หลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าของหนังสือสำหรับเด็ก
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
 - 7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือนิทาน

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานทางภาษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ เนื่องจากภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง ดังนั้นจึงได้กำหนดให้มี 5 สาระการเรียนรู้ย่อยเช่นเดิม คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม แต่ได้กำหนดตัวชี้วัดชั้นปีไว้สำหรับแต่ละชั้น โดยกำหนดคุณภาพผู้เรียนแต่ละชั้นไว้ คือ เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนจะต้องมีคุณภาพดังนี้

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี วรรณกรรมที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

การเขียนสะกดคำนั้น ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ โดยกำหนดตัวชี้วัด ชั้นปีของชั้น ป. 2 ไว้ดังนี้

1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทย
2. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ
3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร
4. บอกลักษณะคำคล้องจอง
5. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

(กระทรวงศึกษาธิการ 2551 : 52)

2. หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในสำนักงานพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขตดุสิต เปิดทำการสอน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาตอนต้น ถึง มัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนครูทั้งสิ้น 280 คน มีจำนวนนักเรียนในปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 5,195 คน

2.1 วิสัยทัศน์

โรงเรียนเซนต์คาเบรียลจะต้องเป็นผู้นำในด้านการจัดการศึกษาของประเทศ และอยู่ในระดับชั้นนำของนานาชาติ ได้รับการประกันคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพต่าง ๆ ทุกแห่ง บุคลากรมีคุณภาพด้านการบริหารการจัดการศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรม มีทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เน้นการสอนวิชาต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ภายใต้บรรยากาศในการอยู่และทำงานร่วมกัน แบบประชาธิปไตย นักเรียนมีบุคลิกภาพแบบผู้นำที่ดี ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจและสติปัญญา จนได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งภูมิปัญญาสากล มีความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ โดยคำนึงถึงประโยชน์สุขของส่วนรวมเป็นสำคัญ

2.2 พันธกิจ

โรงเรียนเซนต์คาเบรียลมีหน้าที่ที่ต้องดำเนินการตามแนวทางที่กำหนดในวิสัยทัศน์ดังกล่าวข้างต้น คือ

1. จัดระบบการบริหารและการจัดการภายใน โรงเรียนให้มีประสิทธิภาพภายใต้จิตตนารมณ์และบรรยากาศของการศึกษาคาทอลิก
2. ส่งเสริมบุคลากรทุกระดับ ให้เข้าใจจิตตนารมณ์ในการจัดการศึกษาของโรงเรียน มีความรู้ความสามารถ คุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และมีมาตรฐานวิชาชีพที่เป็นสากลในระดับนานาชาติ
3. พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การวัดและประเมินผล และการวิจัยสถาบันให้เหมาะสมกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกและความต้องการที่แท้จริงของผู้เข้ารับการศึกษา
4. จัดระบบการใช้อาคารสถานที่ เทคโนโลยีสารสนเทศ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการบริหาร การจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

2.3 เป้าหมายของโรงเรียน

โรงเรียนเซนต์คาเบรียลต้องส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการดำเนินการตามพันธกิจจนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. การบริหาร การจัดการ การวางแผน การประสานงาน การติดตาม ประเมินผล และการรายงานผลเป็น ไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

2. บุคลากรทุกระดับได้รับการพัฒนาและเอาใจใส่อย่างเต็มที่ จนเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับสังคม มาตรฐานทางวิชาชีพอยู่ในระดับชั้นนำของนานาชาติ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เป็นที่เคารพของบรรดาศิษย์เก่าของนักเรียนปัจจุบัน

3. นักเรียนซึ่งเป็นผลผลิตทางการศึกษาจะต้องเป็นคนดีของสังคม มีความรู้ความสามารถสูงในระดับชั้นนำของนานาชาติ มีทักษะการดำรงชีวิต สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมแห่งการเรียนรู้ ใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีและสื่อสารได้อีกอย่างน้อย 2 ภาษา ตลอดจนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่จะศึกษาในระดับชั้นสูงต่อไปได้

4. นำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้อย่างแพร่หลาย มีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นระบบและครบถ้วน สามารถเอื้อให้เกิดการตัดสินใจในการบริหารงานที่ดี ทำให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ต่องานประจำในทุกหน่วยงานของโรงเรียนได้

5. ผู้ปกครอง ศิษย์เก่าตลอดจนชุมชน ให้ความร่วมมือและให้การสนับสนุน กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

2.4 โครงสร้างเวลาเรียน

โรงเรียนเซนต์คาเบรียลได้จัดโครงสร้างเวลาเรียนสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเซนต์คาเบรียล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้	เวลาเรียน ต่อปี	ภาคเรียน/ภาค		ภาคเรียน/สัปดาห์	
		ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2	ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2
สาระพื้นฐาน					
ภาษาไทย	280	140	140	7	7
คณิตศาสตร์	200	100	100	5	5
วิทยาศาสตร์	120	60	60	3	3
สาระพื้นฐาน					
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	80	40	40	2	2
สุขศึกษาและพลศึกษา	80	40	40	2	2
ศิลปะดนตรี	40	20	20	1	1
การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี IE.	80	40	40	2	2
ภาษาต่างประเทศ IE.	120	60	60	3	3

ตารางที่ 3 (ต่อ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้	เวลาเรียน ต่อปี	ภาคเรียน/ภาค		ภาคเรียน/สัปดาห์	
		ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2	ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2
สาระเพิ่มเติม					
คณิตศาสตร์ IE.	80	40	40	2	2
วิทยาศาสตร์ IE.	80	40	40	2	2
สังคมศึกษา IE.	80	40	40	2	2
ภาษาต่างประเทศ IE.	80	40	40	2	2
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน					
ลูกเสือ	40	20	20	1	1
โฮมรูม (จริยะ+แนะแนว)	40	20	20	1	1
ชมรม	40	20	20	1	1
รวม	1440	720	720	36	36

2.5 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.5.1 คำอธิบายรายวิชา

การเขียนสะกดคำได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในคำอธิบายรายวิชา สาระที่ 2 การเขียน และสาระที่ 4 หลักภาษาไทย ดังนี้

สาระที่ 2 การเขียน

ศึกษาและฝึกทักษะการเขียน กระบวนการเขียน การเขียนคำ การสะกดคำการรันดร์ การเขียนประโยค การเขียนเรื่องราวจากจินตนาการ มารยาทในการเขียน การเขียนบันทึกความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์

การเขียนคำสะกดตามมาตราตัวสะกด คำควบกล้ำ การผันอักษร เขียนข้อความภาษาไทยกลาง ภาษาถิ่น คำคล้องจอง การเขียนตัวเลขไทย

เพื่อให้มีความรู้และทักษะการเขียน เขียนได้ถูกต้อง รวดเร็ว สะอาดสวยงามเป็นระเบียบ ใช้กระบวนการเขียน การฝึกปฏิบัติตนตามหลักเกณฑ์การเขียน มีมารยาทในการเขียนและใช้การเขียนเพิ่มพูนความรู้

เพื่อให้มีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่าของการเขียน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน เป็นคนช่างสังเกต รักความสะอาดเรียบร้อย

สาระที่ 4 หลักภาษาไทย

ศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษา คำสะกดตามมาตราสะกด อักษรควบ การผันอักษร ความหมายของคำ หน้าที่ของประโยค การพูดหรือเขียนข้อความ การใช้ภาษาสนทนา หรือภาษาสื่อสาร การตั้งคำถาม ตอบคำถาม และเปลี่ยนความคิดเห็น ความหมายของภาษาไทยกลาง ภาษาถิ่น การแต่งคำคล้องจอง การเล่นปริศนาคำทาย การใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน การใช้ภาษาพูด และภาษาเขียน การใช้ตัวเลขไทย

เพื่อให้ใช้ภาษาอย่างมีมารยาท และเหมาะสมกับบุคคล และเหตุการณ์ รู้จักแสวงหาความรู้ และอนุรักษ์ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2.5.2 มาตรฐานการเรียนรู้

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งการเขียนสะกดคำนั้น ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในสาระที่ 2 การเขียน และสาระที่ 4 หลักภาษาไทย ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 มาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สาระที่ 2 การเขียน	มาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด 2. เขียนเรื่องสั้นๆเกี่ยวกับประสบการณ์ 3. เขียนเรื่องสั้นๆตามจินตนาการ 4. มีมารยาทในการเขียน 5. การเขียนสะกดคำตามคำบอก 6. การเขียนเลขไทย 7. การเขียนคำคล้องจองและแต่งคำประพันธ์อย่างง่าย ๆ 8. การปลูกฝังนิสัยรักการเขียน ด้วยการจดบันทึกความรู้ อย่างสม่ำเสมอ 9. การเขียนบันทึกการอ่าน 10. การเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง 11. การเขียนแผนภาพ โครงเรื่อง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สาระที่ 2 การเขียน	มาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทย 2. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ 3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร 4. บอกลักษณะคำคล้องจอง 5. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ 6. หลักการแต่งคำคล้องจองและคำประพันธ์ 7. เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ และประโยค การเรียงลำดับคำ และเรียบเรียงประโยคตามลำดับความคิดเป็นข้อความที่ชัดเจน 8. เลือกใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้เหมาะสม 9. เลือกใช้คำคล้องจองแต่งบทหรือกรอ่ง่าย ๆ ได้ไพเราะ และถูกต้องตามฉันทลักษณ์ 10. เข้าใจว่าภาษาไทยมีทั้งภาษาไทยกลางหรือภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นเพื่อความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ 11. สามารถใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตประจำวัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยถ้อยคำสุภาพและรู้จักไตร่ตรองในการใช้ภาษา 12. สามารถนำปริศนาคำทายและบทร้องเล่นในท้องถิ่น มาใช้ในการเรียนและเล่น มีความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นของตน 13. สามารถใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียน การแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้และการทำงานร่วมกับผู้อื่น 14. สามารถใช้อักษรย่อ หรือ คำย่อได้ถูกต้อง 15. เข้าใจและนำคำพ้องรูป คำพ้องเสียงไปใช้ได้ถูกต้อง 16. การเลือกใช้สำนวน สุภาษิต คำพังเพย 17. สามารถใช้ประโยคเพื่อการสื่อสารได้เหมาะสม

2.5.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

การเขียนสะกดคำได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ดังนี้

2.5.3.1 เขียนคำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และคำมีตัวการ์นต์

2.5.3.2 อ่าน และเขียนสะกดคำ ตามหลักเกณฑ์

3. การพัฒนาทักษะการเขียนในระดับประถมศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ผู้เรียนต้องฝึกฝนทักษะการเขียน คือ การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียนซึ่งรวมถึงการเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ คุณภาพของผู้เรียนซึ่งกำหนดไว้เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (กระทรวงศึกษาธิการ 2551 : 52) ดังนี้

คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีสุนทรีย์ที่ดี และมีมารยาทในการเขียน

ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ได้กำหนดตัวชี้วัดชั้นปีไว้ดังนี้

1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด
2. เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์
3. เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ
4. มีมารยาทในการเขียน

จะเห็นได้ว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษา เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่นักเรียนฝึกช้ากว่าทักษะอื่น และเป็นทักษะที่ซับซ้อน เด็กจะต้องมีความพร้อมในการฝึกทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน ก่อนการฝึกทักษะการเขียนต่อไป การเรียนการสอนระดับประถมศึกษา 1-2 ครูจะต้องเน้นทักษะพื้นฐานในการเขียน ให้เด็กเรียนด้วยความสนุกสนาน ฝึกจากง่ายไปหายากให้สัมพันธ์กับการฟัง การอ่าน การพูด และได้พูดถึงหลักการเขียนตามคำบอก ซึ่งหมายถึงการเขียนสะกดคำ การวางสระ วรรณยุกต์ ถูกต้องและอ่านง่าย สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย

ทัศนีย์ สุภเมธิ (2545 : 33) ได้เสนอแนะลำดับขั้นในการสอนเขียน ไว้ดังนี้

1. ก่อนสอนควรควรจูงใจ ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนหนังสือให้ถูกต้องชัดเจนสวยงาม เป็นการแสดงว่า ผู้เขียนเป็นผู้ที่มีการศึกษาคดี
2. พยายามสอนให้การเขียนสัมพันธ์กับการฟัง การพูดและการอ่าน
3. นักเรียนที่เขียนตัวสะกดผิดพลาด ควรควรใช้วิธีพูด ให้นักเรียนรู้สึกเต็มใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตน
4. จัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ประกวดเขียนนิทาน ประกวดคัดลายมือ ประกวดเรียงความ ก็เป็นการส่งเสริมการเขียนได้อย่างหนึ่ง
5. ในการจัดสอนวิชาต่าง ๆ จัดให้มีทักษะการเขียนได้เสมอ

นอกจากนี้ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2546 : 66) ได้เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนระดับประถมศึกษา ดังนี้

1. ฝึกให้นักเรียนสนใจศึกษาหาข้อมูลมาไว้ใช้เขียน
2. ฝึกให้นักเรียนใช้ภาษาเขียนให้ถูกต้อง
3. ฝึกฝนให้นักเรียนได้มีวัฒนธรรมในงานเขียน
4. จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมและเอื้อต่อการเขียน
5. เอาใจใส่ในการตรวจแก้ไขการเขียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
6. สนใจหาเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้การเขียน
7. จัดกิจกรรมการเขียนในรูปแบบที่หลากหลาย
8. ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
9. สร้างความภาคภูมิใจในงานเขียนให้แก่นักเรียน

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการเขียนในระดับประถมศึกษามีความจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะการเขียนในระดับที่สูงขึ้น เช่น การเขียนรายงาน เขียนย่อความ เขียนเรียงความ เป็นต้น โดยเฉพาะเรื่องการเขียนตัวสะกดเป็นส่วนสำคัญที่ครูต้องเอาใจใส่ ตรวจแก้ไขอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีวิธีการสอนที่เป็นลำดับขั้น และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรสนุกสนาน และสามารถฝึกทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอต่อไป

4. การเขียนสะกดคำ

4.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 ข : 133) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้ การเขียนสะกดคำเป็น การเขียนโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมา ประสมเป็นคำ การเขียนคำจะต้องให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำและเขียนคำพร้อมๆกันเพื่อการเขียนคำได้ถูกต้อง การเขียนสะกดคำจะนำคำที่มีความหมายมาหัดสะกด จนกระทั่งผู้เรียนสามารถจดจำคำนั้นๆได้

นอกจากนี้ ยังมีนักวิจัยและนักวิชาการท่านอื่น ที่กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

มะลิ อาจิวชัย (2540 : 12) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ คือ วิธีการจัดเรียงลำดับ พยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ ภายในคำนั้น ๆ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง ชัดเจน รู้หลักในการเขียนและสามารถนำสิ่งที่เขียนไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วิรัชศักดิ์ ปัตตลาโพธิ์ (2540 : 12) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การจัดเรียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายที่ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และสามารถนำคำดังกล่าวไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

ปิยนาด น่วมทอง (2543 : 16) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การจัดเรียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมาย และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อให้สามารถเขียนได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การเขียน อ่านออกเสียงคำนั้น ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการ ซึ่งทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้รวดเร็วถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการ

ไพบุลย์ มุลติ (2546 : 25) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำคือ การจัดเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้เป็นคำที่มีความหมายและถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และสามารถนำคำดังกล่าวไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบุญ (2546 : 31) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำ โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวกรันต์ได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของหลักภาษา และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 เป็นคำที่มีความหมายใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้

จากความหมายของการเขียนสะกดคำดังกล่าวสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดการันต์มาประสมเป็นคำที่ถูกต้องตาม อักษรวิธี ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางหลักภาษาและพจนานุกรม

4.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการใช้ภาษาเขียน การจัดประสบการณ์ทางภาษาให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ จะช่วยให้สามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง และนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง เพื่อพัฒนาไปสู่การเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กำชัย ทองหล่อ (2543 : 160) กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่า ภาษาพูดจะเข้าใจเรื่องกันได้ การกำหนดสำเนียงที่เปล่งออกมาจึงต้องชัดเจน มีจังหวะความหนักเบา ความแข็งกร้าวอ่อนโยน และบางทีต้องใช้กิริยาอาการประกอบด้วย เพื่อให้เรื่องนั้นแสดงอาการภายในของผู้พูดได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับความรู้สึก แต่ภาษาเขียนจะให้เข้าใจความหมายกันได้ ต้องกำหนดตัวอักษรเป็นหลักเพราะตัวอักษรเป็นเครื่องหมายใช้แทนคำพูด เพราะฉะนั้นการเขียนคำจึงนับว่าเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งในการใช้ภาษา ถ้าเขียนผิดความหมายก็จะแปรไป หรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้

นอกจากนี้ ยังมีนักวิจัยและนักวิชาการท่านอื่น ที่กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ ไว้ดังนี้

มะลิ อาจิวชัย (2540 :13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ ในการเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป ทำให้การสื่อสารกันไม่ตรงความหมาย ดังนั้น ครูจำเป็นต้องรู้หลักการเขียนสะกดคำเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง

อรทัย บุตรดิษฐ์ (2540 : 11) ได้กล่าวถึงการสอนเขียนสะกดคำว่า นอกจากจะมีผลดีต่อการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านแล้วยังมีผลต่อการประเมินคุณค่าของผู้อ่านที่มีต่อผู้เขียนด้วย เนื่องจากการเขียนสะกดคำนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการเขียน ผู้เขียนต้องมีความประณีตและรับผิดชอบในงานเขียนของตน ขจัดงานเขียนลงให้เหลือน้อยที่สุดโดยการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักษรวิธี

วิลาวัณย์ สุภีรักษ์ (2545 : 10) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานสำคัญเบื้องต้นที่ครูผู้สอนต้องฝึกฝนให้กับนักเรียนตั้งแต่เริ่มเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นออกเป็นลายลักษณ์อักษร ที่สามารถทำให้ผู้อ่านสื่อความได้ถูกต้อง ตลอดจนสามารถ

นำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
แสดงถึงความเป็นผู้มีคุณภาพทางการศึกษาเช่นกัน

เบ็ญจา คงสบาย (2547 : 19) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญอย่างมากเพราะ
การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานของการศึกษาทุกระดับและทุกสาขาวิชา ถ้าเขียนสะกดคำผิดก็เหมือน
พูดผิด ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปและประสิทธิภาพการเขียนก็จะลดลง ในทางตรงกันข้าม
ถ้าเขียนสะกดคำถูกต้องจะทำให้ผู้เขียนมั่นใจในงานเขียนของตนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะมีผลทำให้
ประสิทธิภาพของงานเขียนดียิ่งขึ้นด้วย

ปิยวรรณ สังข์จันทร์เพชร (2550 : 18) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นทักษะการเขียน
ที่สำคัญยิ่งที่ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรให้นักเรียนมีการฝึกฝนตั้งแต่เริ่มเรียน และปลูกฝัง
การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องให้กับนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีความมั่นใจในการเขียนสะกดคำได้
ถูกต้องและสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ มีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นพื้นฐานของ
การศึกษาทุกระดับและทุกสาขาวิชา ผู้เขียนต้องมีความประณีตและรับผิดชอบในงานเขียนของตน
ถ้าเขียนสะกดคำผิดก็จะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป ประสิทธิภาพของการเขียนก็จะลดลง

4.3 สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด

การที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดนั้น มีสาเหตุมาจากหลายประการ

สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2542 : 290-331) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการเขียน
สะกดคำผิดไว้ ดังนี้

1. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ

คำในภาษาไทยเรามีเสียงตรงกันมาก แต่สะกดการันต์ต่างกันและมีความหมาย
ต่างกันเมื่อเป็นเช่นนี้อาจจะทำให้ผิดในเรื่องสะกดการันต์ได้ง่าย ถ้าหากจำแต่เสียงโดยไม่พิจารณา
ความหมายเฉพาะของคำนั้น เช่น มีเสียง (พัน) เสียงเดียวอาจจะเขียนเป็น พัน พรรณ พันธุ์ พันธุ์
ภรณ์ พรรค์ เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งแต่ละคำมีความหมายต่างกัน หากใครไม่เคยได้ยินคำว่า “ครุภรณ์”
และไม่ทราบความหมายของคำนี้มาก่อน อาจจะเขียนผิดเป็น ครุพัน หรือ ครุพันธ์ ก็ได้

2. เขียนหนังสือผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด

คำบางคำเมื่อจะเขียนแต่ผู้เขียนไม่มั่นใจ มักจะนึกเทียบเคียงกับคำอื่น ๆ ซึ่งเคยรู้
มาแล้วเป็นอย่างดี วิธีการเช่นนี้เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เขียนหนังสือผิด เพราะคำบางคำมีความหมาย
หรือรูปศัพท์ ตลอดจนหลักภาษาต่างกันเราใช้กฎอันเดียวกันไม่ได้ คำพวกนี้จึงควรพิจารณา
จดจำเป็นคำ ๆ ไป เช่น สว่าง เขียนผิดเป็น สว่างลย์ เพราะนำไปเทียบกับคำว่า มาลย์

3. เขียนหนังสือผิดเพราะออกเสียงผิด

คำบางคำบางคนออกเสียงไม่ตรงหรือออกเสียงไม่ชัด เลยติดนิสัยเมื่อเขียนเลขผิดด้วยแต่คำบางคำคนส่วนมากออกเสียงอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่ตรงกับรูปที่เขียนตามพจนานุกรมพวกหลังนี้นับเป็นสิ่งยากแก่การแก้ไข อาจจะถือว่าเป็นเพราะพจนานุกรมรักษาหลักการจนไม่เอื้อเพื่อต่อผู้ใช้ภาษาก็ได้ เช่น ขะมักเขม้น เขียนผิดเป็น ขมักเขม้น

4. เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด

การเขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด กล่าวคือเคยเห็นคำนั้น ๆ มาจนเคยชิน และเป็นคำที่ใช้กันผิดเสมอจนจำได้ติดตาอาจจะเห็นจากหนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เช่น ในบัตรเชิญ ประกาศโฆษณา แจ้งความ ฯลฯ ควรจะได้พิจารณา อย่าใช้ตามโดยไม่ได้ศึกษาความจริง เช่น อนุญาต เขียนผิดเป็น อนุญาติ

5. เขียนหนังสือผิดเพราะไม่รู้หลักภาษา

หลักภาษานับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการเรียนภาษา การที่จะเรียนโดยไม่ต้องรู้หลักนั้นย่อมเป็นไปได้แต่เนื่องจากหลักภาษาไทยมีข้อยกเว้นมากมายจึงควรจะได้ตระหนักในข้อนี้โดยเฉพาะการเขียน เช่น หลักการประวิสรรชนีย์ คำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาเขมร หลักการใช้ ศ,ษ,ส หลักการใช้ รร หลักการใช้ บรร บัน เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีนักวิจัยและนักวิชาการท่านอื่น ที่กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ ไว้ดังนี้

วีระศักดิ์ ปัดดาราโพธิ์ (2540 : 26) กล่าวว่า สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดมี ดังนี้

1. นักเรียนมีประสบการณ์ในการเขียนผิด โดยเห็นแบบที่เขียนสะกดคำผิด
2. นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น ไม่รู้หลักการประวิสรรชนีย์ หลักการใช้ ศ, ษ, ส หลักสะกดการันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักมาตราตัวสะกด เป็นต้น
3. นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำ
4. นักเรียนฟังไม่ชัดเจน เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ เช่น คราว คลอง
5. นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงที่มาจากภาษาอังกฤษได้
6. นักเรียนใช้คำที่มี ร ล รร (ร หัน) ไม่ถูก เช่น ลาว - ราว ลาด - ราด

พัชรี วรจรัสรังสี (2542 : 52) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนสะกดคำผิดนั้นมีหลายประการ บางสาเหตุมาจากตัวของนักเรียน บางสาเหตุมาจากตัวผู้สอนนักเรียน ครูผู้สอนอาจจะละเลยทักษะทางการเขียน เพราะเห็นว่าใช้เวลามาก ตรวจลำบากต้องใช้เวลาในการตรวจ ทำให้ตัดทักษะการเขียนออกไปให้เหลือน้อยลง นักเรียนจึงขาดประสบการณ์และขาดความ

เชี่ยวชาญในการเขียน ในบางโรงเรียนไม่ได้กำหนดการฝึกการเขียนการสะกดคำไว้ในตารางเรียนอย่างชัดเจน ทำให้ครูผู้สอนไม่ได้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดเป็นจำนวนมาก

พิมล แจ่มแจ๋ง (2542 : 20-21) กล่าวว่า สาเหตุของการเขียนผิดมีหลายสาเหตุซึ่งเป็นการผิดพลาดอาจมาจากวิธีการสอนของครู วิธีการฝึกฝน ความสามารถในการเขียนของนักเรียน และเจตคติในการเรียน นอกจากนี้ อาจมีสาเหตุจากการไม่รู้จักหลักเกณฑ์ทางภาษา การใช้คำและการได้เห็นคำที่ผิด ๆ แล้วนำมาเขียนตาม ปัญหาและสาเหตุต่างๆดังกล่าวนี้ ครูควรให้ความสำคัญและเป็นผู้แนะนำหาทางแก้ไขปัญหาเหล่านั้น เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านี้ย่อมมีผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 157-159) กล่าวถึง สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดว่า นักเรียนเห็นแบบอย่างการสะกดคำที่ผิดอยู่เสมอ อีกทั้งไม่รู้ความหมายของคำคำนั้น โดยเฉพาะคำไทยมีคำพ้องเสียงทำให้ความหมายสับสน ไม่เข้าใจในหลักภาษาที่ถูกต้อง การฟัง และการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ออกเป็นภาษาเขียนของคำภาษาไทยที่ถูกต้องได้

วิลาวัณย์ สุภีรักษ์ (2545 : 12) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิดเกิดจากผู้เขียนเป็นสำคัญ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการขาดการสังเกต ขาดการฝึกฝน มีความรู้ความเข้าใจในหลักการทางภาษาที่ไม่ดีพอ ตลอดจนมีความไม่ระมัดระวังในเรื่องของการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามความหมายของคำนั้น ๆ จนเกิดความเคยชินในการเขียนสะกดคำ

ประณัติ บุญมาลา (2550 : 21) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการสะกดคำผิดไว้ ดังนี้

1. นักเรียนไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับคำนั้น เช่น ไม่เคยพูด ไม่เคยเห็นไม่เคยเขียน
2. นักเรียนไม่รู้หลักการใช้ภาษา เช่น หลักการเขียนคำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์ หลักการใช้ ศ ษ ส หลักการใช้ตัวการันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักการใช้ ใ ไ อัย ใ-ย หลักการใช้มาตราตัวสะกด
3. นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำนั้น ๆ เช่น คำพ้องเสียง
4. นักเรียนฟังไม่ชัด เช่น คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มี ร ล
5. นักเรียนใช้หลักการเทียบผิด เช่น สาเหตุ กับ สังเกต ญาติ กับ อนุญาต
6. นักเรียนไม่คุ้นเคยกับคำที่มาจากภาษาอื่น ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงเห็นได้ว่าสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดนั้น มีสาเหตุมาจากวิธีการสอนของครู วิธีการฝึกฝน เจตคติในการเรียนของนักเรียน และตัวนักเรียนเอง ซึ่งขาดการสังเกต ขาดการฝึกฝน เห็นแบบอย่างการสะกดคำที่ผิด ไม่รู้ความหมายของคำนั้น ไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา

4.4 วิธีสอนและกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ

วิธีสอนและกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำนั้น มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

อรทัย นุตรดิษฐ์ (2540 : 22) ได้สรุปให้เห็นถึงวิธีการเขียนสะกดคำว่ามีวิธีการที่ครูสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนหลายวิธีด้วยกัน ครูอาจจะเลือกใช้เขียนวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือใช้วิธีสอนและกิจกรรมหลายๆรูปแบบประกอบกันก็ย่อมทำได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ซึ่งครูจะเป็นผู้พิจารณาจุดประสงค์ก็เพื่อให้นักเรียนสนใจและสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายในการเรียน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

พนมวัน วรคลัง (2542 : 36) ได้เสนอแนะกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการสะกดคำไว้ ดังนี้

1. เลือกคำจากประมวลคำในหนังสือประกอบการเรียนมาเป็นหลักในการฝึก
2. เลือกคำที่นักเรียนพบและใช้ในชีวิตประจำวัน ฝึกฟัง พูด อ่าน เขียน ไปพร้อม ๆ กัน
3. เลือกฝึกคำที่มีในประมวลคำอ่านในหนังสือประกอบการเขียน คำง่าย ๆ ที่สะกดในมาตราแม่ ก กา มาฝึกก่อน
4. ใช้ของจริง กิริยาท่าทาง ภาพ และคำอธิบายเพื่อให้รู้ความหมาย
5. เล่นปริศนาคำทาย
6. เรียนรู้คำใหม่ โดยใช้คำเก่าเป็นพื้นฐาน
7. ฝึกต่อคำ เติมคำ เพื่อให้ได้คำใหม่
8. ให้ฟัง พูด อ่าน เขียนคำด้วยการฝึกด้วยตนเอง
9. ให้คิดหาคำเพิ่มจากคำที่กำหนดให้ด้วยตนเอง
10. หาคำตอบไว้ด้วยตนเองเมื่อปฏิบัติครบขั้นตอน โดยอาจใช้ การบอก การแสดง กิริยาท่าทาง การเขียน และการตั้งคำถาม
11. กิจกรรมเน้นจากรูปแบบง่าย ๆ ไปหายากโดยเร้าความสนใจ ปฏิบัติด้วยตนเอง ด้วยความสนุกสนานและใช้วิธีหลากหลายไม่ซ้ำวิธีการเดิมในรูปแบบเดียวกัน

ทัศนีย์ สุภเมธี (2542 : 39) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำที่ครูสามารถจัดทำได้ ดังนี้

1. ครูนำบทความหรือหนังสือมาให้นักเรียนอ่านก่อนในเวลาที่กำหนดให้แล้วครูเลือกคำในนั้นมาบอกให้เขียนอีกทีหนึ่ง
2. ครูและนักเรียนร่วมกันทำบัญชีคำยากในบทเรียน คิดไว้ที่แผนภูมิแล้วหลังจากนั้นจึงค่อยให้นักเรียนเขียน
3. ครูแต่งประโยคที่มีคำประกอบไปด้วยคำที่มักสะกดผิด แล้วเขียนเส้นใต้คำเหล่านั้นให้นักเรียนแก้
4. แบ่งนักเรียนเป็นหมู่ให้หาคำพ้องเสียงจากพจนานุกรม

วิภา รอดสุด (2542 : 13) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า การสอนเขียนสะกดคำมีวิธีที่หลากหลาย ครูสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนหลายวิธีด้วยกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมซึ่งครูจะเป็นผู้พิจารณา จุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนสนใจและสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายในการเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

สุจิตตรา แก้วโต (2545 : 20) กล่าวว่า หลักการและเทคนิคในการสอนเขียนสะกดคำนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่ครูผู้สอนภาษาไทยควรจะได้นำมาใช้เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ซึ่งอยู่ในดุลยพินิจและศิลปะของผู้สอนที่จะใช้เทคนิควิธีการสอนหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจไม่เบื่อหน่ายต่อการเขียนสะกดคำ โดยสอนไปตามลำดับขั้นตอน เริ่มจากการเห็นลักษณะภาพรวมของคำนั้นก่อน แล้วจึงค่อยสอนต่อให้ยากขึ้นในขั้นการอ่านสะกดคำ จดจำคำนั้นให้ได้ว่ามีลักษณะของการเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์อย่างไรบ้าง จึงเขียนคำ ทบทวนและตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้พจนานุกรมหรือบัตรคำที่ครูจัดเตรียมไว้ นอกจากนั้นวิธีการสอน โดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงออกมาก ๆ เช่น แบ่งกลุ่มแข่งขันสะกดคำ เล่นเกมต่าง ๆ ค้นหาที่มาแลกเปลี่ยนกัน นำคำที่มักเขียนผิดมาเขียนเป็นประโยคเรียบเรียงเป็นเรื่องราวมาเขียนตามคำบอกกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้การเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บุญเพ็ญ สุวรรณสร (2548 : 29) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนสะกดคำว่า ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในหลาย ๆ ด้านประกอบกัน เช่น สอนตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้อง การจัดกิจกรรมการสอนแต่ละครั้งต้องสอดคล้องกับสภาพความพร้อมของผู้เรียน เช่น สุขภาพ อารมณ์ ความสามารถในการอ่าน การเขียน ในด้านกิจกรรมการสอนต้องมีบรรยากาศที่สนุกสนานไม่เบื่อหน่าย สร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียน ให้เห็นถึงความสำคัญของ

การเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง รู้จักใช้กิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เช่นการใช้เกม การให้ทำแบบฝึก การแข่งขันเขียนคำ การจัดทำบัญชีรวบรวมคำยาก การนำคำยากมาแต่งประโยค ฯลฯ นอกจากนั้น ควรสอนให้สัมพันธ์กันทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนนำ การเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ครูควรมีวิธีสอนการเขียนสะกดคำที่เป็นลำดับขั้นตอน และมีกิจกรรมการ สอนเขียนสะกดคำที่หลากหลาย เช่น การใช้เกม ปริศนาคำทาย ฝึกต่อคำ เต็มคำ เป็นต้น โดยจัด กิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงออกมาก ๆ จะช่วยให้การเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น

4.5 ความสำคัญของการเรียนรู้ต่อการสอนเขียนสะกดคำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ 2551 : 3) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ดังนั้น สื่อการเรียนรู้จึงเป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุน การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตาม มาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการและลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 6-7) กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้ ไว้ดังนี้ สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดการพัฒนา ศักยภาพทางการคิด ได้แก่ การคิดไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจน สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมให้แก่ผู้เรียน

สื่อการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันจึงมีอิทธิพลสูงต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้แสวงหา ความรู้ด้วยตนเอง และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับพัฒนาการด้านต่าง ๆ ได้แก่

1. ความรู้ สื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้เชิงเนื้อหา ความรู้เชิงกระบวนการ และ ความรู้เชิงประจักษ์จากการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ส่งเสริมการค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติม พัฒนาความอยากรู้อยากเห็นเชิงสร้างสรรค์ ส่งเสริมการค้นหาและการเชื่อมโยงสาระที่ได้ เรียนรู้ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ เข้ากับประสบการณ์ส่วนตัว หรือกิจกรรมที่ปฏิบัติในครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสังคมในวงกว้าง

2. ทักษะ สื่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ให้แก่ ผู้เรียน ได้แก่ ทักษะพื้นฐานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ทักษะการสื่อสาร ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะการจัดการ และทักษะในงานอาชีพ เป็นต้น

3. คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม สื่อต่างๆนอกจากจะให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะแล้วยังมุ่งให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ เห็นคุณค่าในตนเอง ภูมิใจในความเป็นไทย มีจิตสำนึกทางสังคมและสิ่งแวดล้อม รู้จักใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ ยอมรับค่านิยมที่ดีงาม

(มณฑนา วัฒนถนอม 2546 : 134)

ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า สื่อการเรียนรู้มีบทบาทสำคัญ คือ เป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้และกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม สื่อการเรียนรู้มีหลายประเภท ผู้สอนต้องมีวิธีการเลือกใช้ให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมาย เนื้อหาที่จะสอน ความเหมาะสมกับผู้เรียน ค่าใช้จ่ายและความสะดวกในการนำมาใช้

5. นิทาน

5.1 ความหมายของนิทาน

นิทานมีความหมายกว้างขวางมาก จึงมีผู้ให้ความหมายของนิทานไว้ ดังนี้

สหพัฒน์ อรุณธาวิ (2542 : 2) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน หมายถึง เรื่องที่มีผู้แต่งขึ้นใหม่หรือเป็นการเล่าสืบต่อกันมา เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินแก่ผู้ฟังเป็นสำคัญและสอดแทรกความรู้หรือคุณธรรมเป็นส่วนประกอบ

พิมพ์ประไพ ธวัชวงศ์ (2542 : 34) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าหรือเรื่องแต่งขึ้นเพื่อมุ่งให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน แต่บางครั้งก็สอดแทรกคติเพื่อสอนคนในการดำรงชีวิต

สมปอง หลอมประโคน (2544 : 11) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน เป็นเรื่องเล่าสืบทอดต่อ ๆ กันมา ตั้งแต่สมัยโบราณ โดยเนื้อหาของนิทานและจุดมุ่งหมายของการเล่านิทานโดยทั่วไป มีลักษณะที่เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ วัฒนธรรม ปกป้องคุณธรรม จริยธรรม และให้ความบันเทิงแก่ผู้ฟัง

อุบล เรียวสมุทร (2545 : 22) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า นิทานเป็นเรื่องราวที่เล่าต่อ ๆ กันมา หรือแต่งขึ้นใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่ออบรมสั่งสอนและเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน

สุณิสสา แสงอนันต์ (2548 : 50) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า นิทานเป็นเรื่องเล่าที่แต่งขึ้นมาด้วยการผูกเรื่อง โดยอาศัยประวัติของจริงบ้าง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงบ้าง หรืออาจเป็น

เรื่องที่แต่งขึ้นมา ความคิดสร้างสรรค์ จุดประสงค์เพื่อให้เกิดความสนุกสนานและแฝงด้วยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้ผู้ฟังนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

สิริวรรณ ฤทธิสาร (2550 : 40) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าสืบทอดกันมาหรือมีผู้แต่งขึ้นเพื่อให้ผู้ฟังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและสามารถนำแนวความคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

จากความหมายของนิทาน สรุปได้ว่า นิทาน เป็นเรื่องที่มีผู้แต่งขึ้นใหม่หรือเป็นการเล่าสืบทอดกันมา ใช้เล่าเพื่อความบันเทิง บางครั้งก็สอดแทรกข้อคิดคติสอนใจเพื่อให้ผู้ฟังนำไปปฏิบัติ

5.2 ลักษณะของนิทาน

นิทานมีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งแตกต่างจากหนังสือประเภทอื่น จึงมีผู้เชี่ยวชาญกล่าวถึงลักษณะของนิทานไว้ดังนี้

สุภารัตน์ เสรีวัฒน์ (2522 : 26-36) ได้กล่าวถึงลักษณะของนิทาน ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของผู้แต่งในการนำเสนอ นิทานมุ่งเล่าเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน โดยอาจสอดแทรกคติ คำสอน คำเตือนสติลงไปด้วย หรือมุ่งแสดงแง่คิดบางอย่างในชีวิตหรือแสดงอารมณ์ ความนึกคิดของตัวละครในท้องเรื่อง

2. แก่นเรื่องของนิทาน มักแสดงถึงสิ่งที่มองเห็นได้ง่าย ชัดเจน ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน วิธีการเสนอแก่นเรื่องเป็นการเสนออย่างตรงไปตรงมาและชัดเจน ซึ่งผู้อ่านหรือผู้ฟังจะรู้ได้ทันทีว่านิทานเรื่องนั้น ๆ มีอะไรเป็นแก่นเรื่อง

3. โครงเรื่อง มักเป็น โครงเรื่องง่าย ๆ และตรงไปตรงมา

4. ความสมจริงในนิทาน ผู้อ่านหรือผู้ฟังนิทานมิได้คาดหวังว่านิทานเป็นเรื่องจริง ฉะนั้นผู้แต่งหรือผู้เล่าจะเล่าให้เกินความจริงอย่างไรก็ได้ นิทานจะน่าสนใจหรือสนุกสนานเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถในการผูกเรื่อง และสร้างเหตุการณ์ต่อเนื่องให้กลมกลืนสมจริง โดยความสมจริงแบ่งออกได้เป็น 3 ประการ คือ

4.1 ความสมจริงในตัวละคร ตัวละครในนิทานมักเป็นตัวละครที่สมมุติขึ้น เช่น ยักษ์ เทวดา สัตว์ต่างๆ ซึ่งตัวละครเหล่านี้จะถูกสร้างให้มีอารมณ์ ความรู้สึกและพฤติกรรมที่เหมือนหรือใกล้เคียงกับมนุษย์ ถึงแม้ว่าจะมีตัวละครที่เป็นมนุษย์ธรรมดาเป็นตัวเอกของเรื่อง ตัวละครตัวนั้นก็จะมีบทบาทคล้ายเรื่องที่สมมุติขึ้น

4.2 ความสมจริงในการกำหนดฉากและการสร้างฉาก การกำหนดฉากและสร้างฉากในนิทาน มักเป็นฉากที่สมมุติขึ้น เป็นฉากจากจินตนาการ แม้ว่าจะมีการใช้สถานที่จริงเป็นฉากบ้าง แต่การพรรณนาก็มิได้ตั้งใจให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเห็นลักษณะและสภาพของสถานที่นั้นตามความเป็นจริง เพียงเอ่ยถึงเพื่อให้รู้ว่าเรื่องนั้นเกิดขึ้นที่ใด ส่วนการสร้างฉากก็เพื่อต้องการให้ผู้อ่านหรือ

ผู้ฟังใช้จินตนาการของตนเองในการสร้างภาพ เช่น บ้านที่ทำจากขนมปัง ต้นไม้ที่ออกดอกเป็นเพชรพลอย เป็นต้น

4.3 ความสมจริงในการสร้างบทสนทนา บทสนทนาในนิทานมักใช้สรรพนาม เช่น ท่านกับข้าพเจ้า เจ้ากับข้า หรือคำอื่น ๆ โดยคำนึงฐานะของผู้เล่ากับผู้ฟังเป็นหลักเพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เล่ากับผู้ฟัง

5. รูปแบบและวิธีการแต่ง ในการแต่งนิทานนิยมใช้การพรรณนาความไปเรื่อย ๆ ไม่มีการแยกให้เห็นชัดเจนว่าส่วนใดเป็นบทบรรยาย ส่วนใดเป็นบทสนทนา กลวิธีการแต่ง มักใช้การเล่าเหตุการณ์ตามลำดับเวลาจากเหตุไปสู่ผล โดยมักใช้คำขึ้นต้นและจบคล้าย ๆ กัน การดำเนินเรื่องมักบรรยายให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังทราบเนื้อความอย่างรวบรัด โดยไม่สนใจอารมณ์ และที่ท่าของตัวละครมากนัก ส่วนการจบเรื่อง มักจบด้วยการสรุปเรื่องโดยนำคติสอนใจหรือธรรมะ หรือคุณลักษณะอุปนิสัยที่สมควรจะเป็นแบบอย่างหรือไม่ควรนำมาเป็นแบบอย่างมาเสนอ เพื่อเน้นแก่นเรื่องให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

นิทานจึงเป็นเรื่องเล่ามีลักษณะเฉพาะตัว การเสนอแก่นเรื่องตรงไปตรงมาและชัดเจน โครงเรื่องมักเป็นโครงเรื่องง่ายๆ และมีการสร้างความสมจริงในนิทาน เช่น ความสมจริงในตัวละคร ฉาก และบทสนทนา เป็นต้น กลวิธีการแต่งนิทานนิยมใช้ การพรรณนาความเล่าเหตุการณ์ตามลำดับเวลา ดำเนินเรื่องอย่างรวบรัด และจบเรื่องด้วยการสรุปเรื่องให้ข้อคิดคติสอนใจ

5.3 ประโยชน์ของนิทาน

นิทานมีประโยชน์มากมาย จึงมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงประโยชน์ของนิทานไว้ ดังนี้

ฉวีวรรณ กิनावงศ์ (2540 : 125-126) กล่าวว่า นิทานมีอิทธิพลและคุณค่าต่อเด็กมากที่สุด การที่ผู้ใหญ่และครู ได้ใกล้ชิดกับเด็ก โดยใช้นิทานมีประโยชน์ดังนี้

1. ช่วยชดเชยประสบการณ์แก่เด็กในชนบทให้เท่าเทียมเด็กในเมือง เพราะบิดามารดาของเด็กชนบทไม่มีเวลาหรือไม่เห็นคุณค่าของการเล่านิทานให้เด็กฟัง
2. ช่วยเสริมพัฒนาการทางภาษา ความคิด และจินตนาการให้กับเด็ก
3. ช่วยฝึกให้เด็กเป็นนักฟังที่ดี เข้าใจวิธีการปฏิบัติตัวขณะฟังนิทาน และสามารถเก็บใจความตามเรื่องราวที่ฟังคนอื่นเล่าได้ตามสมควรแก่วัย
4. ช่วยให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินมีความรู้สึกรอบอุ้มและใกล้ชิดกับผู้เล่า
5. ช่วยปลูกฝังความรู้สึกชอบนิทานและความรู้สึกชื่นชอบในหนังสือนิทานก่อนที่อ่านได้อย่างเข้าใจ

6. ปลุกฝังให้เด็กเป็นคนใจกว้าง ยอมรับความจริงในชีวิตประจำวัน
7. ช่วยให้คุณและผู้ใหญ่ได้ทราบถึงความรู้สึกที่อยู่ในตัวของเด็กจากการสนทนาซักถามในขณะฟังนิทาน

สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2540 : 59-62) กล่าวว่า นิทานเป็นวิธีการให้ความรู้วิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดความสนใจใคร่เรียนรู้ สามารถจดจำ กล้าแสดงออก และมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมที่พึงปรารถนา นอกจากนี้ยังช่วยตอบสนองความต้องการของเด็ก เช่น ความอยากรู้อยากเห็น ความสัมฤทธิ์ผล ความต้องการเป็นที่ยอมรับ เนื้อหาของนิทานที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการดังกล่าว จะช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกสมปรารถนาและมีความสุข กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ นิทานมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อเด็ก ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือในการสอนที่มีประสิทธิภาพในการชักจูงให้ผู้เรียนคล้อยตามเป็นตัวกระตุ้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวผู้เรียน เป็นตัวความคิดสร้างสรรค์ และการแสดงออกอันเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและบุคลิกภาพของผู้เรียน
2. เป็นเครื่องกระตุ้นและโน้มน้าวให้เด็กเปิดใจที่จะยอมรับพฤติกรรมด้านต่าง ๆ และตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติของเด็กด้วย
3. เป็นตัวแบบในการหล่อหลอมพฤติกรรมและบุคลิกภาพของเด็ก

เพียงจิต ค่านประคิษฐ์ (2542 : 164-167) กล่าวถึงประโยชน์ของนิทาน ดังนี้

1. นิทานช่วยสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน
2. นิทานช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เล่ากับเด็ก
3. นิทานช่วยสอนเด็กในเรื่องความดี ความประพฤติ สิ่งที่ดีควรทำ
4. นิทานช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้กับเด็ก
5. นิทานช่วยพัฒนาความคิดและจินตนาการ
6. นิทานช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา
7. นิทานช่วยปลุกฝังให้เด็กเป็นคนรักการอ่าน
8. นิทานช่วยให้ผู้เล่าทราบถึงความคิดและความรู้สึกที่อยู่ในตัวเด็ก
9. นิทานช่วยเพิ่มและลดพฤติกรรมของเด็กได้
10. นิทานช่วยสร้างความเข้าใจในการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ
11. นิทานช่วยให้เด็กนอนหลับง่าย
12. การเล่านิทานเป็นการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม

อุบล เวียงสมุทร (2545 : 16) กล่าวว่า นิทานมีคุณค่าและมีความสำคัญสำหรับเด็กมาก ดังนั้นในการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ให้กับเด็ก ครู ผู้ปกครองก็สามารถนำนิทานมาใช้เป็นสื่อได้ และถ้าครูหรือผู้ปกครองรู้จักเลือกนิทานที่มีคุณค่าและนำมาถ่ายทอดได้อย่างเหมาะสมก็จะช่วยให้เด็กได้พัฒนาไปในแนวทางที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กัญญารัตน์ เกตุบุญลือ และคณะ (2547 : 17) กล่าวว่า นิทานมีคุณค่าอย่างมากในการใช้ เป็นสื่อกลางหรือเป็นตัวแบบให้เด็กได้แสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการได้ ทำให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เกิดความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการได้จากการฟังเรื่องราวในนิทาน และนอกจากนั้นนิทานยังมีคุณค่าต่อการส่งเสริมพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย ภาษา อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของเด็กอีกด้วย

สิริวรรณ ฤทธิสาร (2550 : 49) กล่าวว่า นิทานมีคุณค่าในการช่วยพัฒนาทางภาษา ความคิดและจินตนาการ อันเป็นรากฐานที่จะนำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์และประสบการณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างพัฒนาการด้านอารมณ์ สังคม จิตใจ ดังนั้น นิทานจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในหน่วยการสอนต่าง ๆ

ไรท์ (Wright 1995 : 5-8) กล่าวถึง ประโยชน์ของนิทานในการเรียนการสอน สรุปได้ ดังนี้

1. นิทานเป็นข้อมูลทางภาษาที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ภาษาแบบไม่รู้ตัว (unconscious)
2. นิทานสร้างแรงจูงใจ (motivation) เด็ก ๆ รักนิทาน เพราะเป็นเรื่องที่มีความหมาย และช่วยให้เด็กเข้าใจโลกรอบ ๆ ตัว
3. นิทานช่วยปลดปล่อยความตึงเครียด (stress free) เด็ก ๆ สามารถที่จะนั่งฟัง ผ่อนคลายและสนุกสนานไปกับเรื่อง การเรียนรู้จะไม่เกิดขึ้นหากผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ตึงเครียด
4. นิทานเป็นสิ่งสากล (universal)
5. นิทานเป็นสิ่งมหัศจรรย์ (magical) นิทานเป็นสิ่งพิเศษและน่าตื่นเต้นสำหรับเด็ก และมักจะถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

เอลลิส (Ellis 1997 : 21-23) กล่าวถึง ประโยชน์ของนิทานในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. การใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะทุกทักษะ ในการเล่านิทานจะเกิดทักษะฟังและพูด ซึ่งสามารถกระตุ้นให้เกิดการอ่านและเขียนได้ นิทานสามารถพัฒนาผู้เรียนด้านคำศัพท์ เรียนรู้ รูปแบบของเรื่องและ โครงสร้างทางไวยากรณ์ สามารถต่อเติมเรื่องให้หลากหลายออกไปตามจินตนาการของตนเอง ถ้าผู้เรียนได้ออกมาแสดงบทบาทสมมติก็สามารถประเมินได้ว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องได้ดีเพียงใด ผู้เรียนจะได้ประสบการณ์ทางภาษาโดยตรงและสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การสอนนิทานโดยการบูรณาการ นิทานแต่ละเรื่องจะมีบทเรียนเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมสอดแทรกอยู่ในเรื่องทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมของคนแต่ละชาติ แต่ละภาษา รวมทั้งประวัติศาสตร์ นิทานเรื่องหนึ่งสามารถบูรณาการสอนได้หลายวิชา เช่น เรื่อง Jack and the Beanstalk (Cauley 1983) ในวิชาภาษาอังกฤษสอนศัพท์ โครงสร้าง และวัฒนธรรม ถ้านำมาสอนในวิชาคณิตศาสตร์อาจให้นักเรียนประมาณความสูงของต้นถั่ว หากสอนในวิชาวิทยาศาสตร์อาจสอนในเรื่องการแปรผลึกกันจันมและไข่ เป็นต้น

3. นิทานเป็นเครื่องมือตอบสนองสถานการณ์ต่าง ๆ นิทานทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถจินตนาการเรื่องราวได้ หากมีอุปสรรคในการเล่าจะทำให้ผู้เรียนเห็นภาพชัดเจนขึ้น ผู้เรียนจะมีอารมณ์ร่วมไปกับนิทาน นิทานจึงสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ส่วนผู้เล่ามีส่วนในการกระตุ้นผู้เรียนให้ร่วมกิจกรรม

4. นิทานเป็นกระบวนการสอนทักษะความคิด กิจกรรมในบทเรียนนิทานทำให้ผู้เรียนสามารถจำเรื่องราว บอกชื่อสถานที่ เหตุการณ์สำคัญในเรื่อง และสรุปเรื่องได้ หรืออาจเล่าเรื่องเพียงบางส่วนแล้วให้ผู้เรียนคาดเดาตอนจบของเรื่อง ซึ่งล้วนทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะความคิดทั้งสิ้น

5. นิทานก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เล่าและผู้ฟังและพัฒนาการด้านสังคม ผู้เล่าถ่ายทอดเรื่องราวตามความปรารถนาของผู้ฟัง ส่วนผู้ฟังให้เกียรติผู้เล่าและเปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ ๆ การให้ข้อมูลย้อนกลับทำให้การเล่านิทานประสบความสำเร็จ

6. นิทานทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง นิทานส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกสามารถกระตุ้นให้เกิดความกล้า และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

สรุปได้ว่า นิทานมีประโยชน์และมีความสำคัญสำหรับเด็กเป็นอย่างมาก ทำให้เด็กได้รับความรู้ ช่วยพัฒนาทักษะต่าง ๆ ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา อารมณ์ ความคิดและจินตนาการ นอกจากนี้นิทานยังช่วยปลูกฝังพฤติกรรมที่ดีให้กับเด็ก

6. หนังสือนิทานสำหรับเด็ก

6.1 ความหมายของหนังสือนิทานสำหรับเด็ก

หนังสือนิทานนั้นมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527 : 13) ได้ให้ความหมายของหนังสือนิทานว่า หมายถึง หนังสือนิทานที่จัดทำขึ้นให้สำหรับเด็กอ่าน โดยเฉพาะ หรืออาจให้ผู้ใหญ่อ่านให้ฟังก็ได้ ถ้าเป็นเด็กเล็ก ๆ หนังสือนิทานสำหรับเด็กจะต้องจัดทำขึ้นให้มีเนื้อหาสาระ รูปเล่มและตัวอักษรที่เหมาะสมกับวัย ความรู้และความสามารถของเด็กด้วย

ประพิณ ออกเวหา (2528 : 55) ได้ให้ความหมายของหนังสือนิทานว่า หมายถึง หนังสือที่ผลิตขึ้นจากนิทาน ซึ่งมีเค้าโครงเรื่องง่าย ตัวละครในนิทานมีพฤติกรรมเคลื่อนไหวตลอดเวลา การเขียนหนังสือนิทานสำหรับเด็ก อาจเขียนแบบร้อยแก้วหรือร้อยกรองตามความถนัดของผู้เขียน

จินตนา ไบกาชูยี (2542 : 1) ได้ให้ความหมายของหนังสือนิทานว่า หมายถึง หนังสือที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากหนังสือทั่วไปที่ให้ผู้ใหญ่อ่าน มีนิทานเป็นเนื้อเรื่อง เพื่อดึงดูดเด็กซึ่งมีวุฒิภาวะไม่สูง เกิดความประทับใจอยากอ่านหนังสือขึ้นมา

จากความหมายของหนังสือนิทาน สรุปได้ว่า หนังสือนิทานสำหรับเด็กมีลักษณะพิเศษจากหนังสือทั่วไป คือเป็นหนังสือที่ผลิตขึ้นโดยมีนิทานเป็นเนื้อเรื่อง เนื้อหาสาระ รูปเล่มและตัวอักษรในหนังสือนิทานสำหรับเด็ก เหมาะสมกับวัย ความรู้ ความสามารถของเด็ก เนื้อเรื่องดึงดูดความสนใจของเด็ก

6.2 การผลิตหนังสือนิทานสำหรับเด็ก

การผลิตหนังสือนิทานสำหรับเด็กนั้น มีขั้นตอนและวิธีการผลิตหนังสือนิทานสำหรับเด็ก ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527 : 12-21) ได้เสนอแนะขั้นตอนการผลิตหนังสือนิทานสำหรับเด็ก ดังนี้

1. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก โดยอาจศึกษาจากหนังสือที่ชนะเลิศ ประกวด เข้าฟังการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการสร้างหนังสือ
2. เลือกเนื้อหา อาจนำมาได้หลายทาง เช่น นำเนื้อเรื่องมาจากหลักสูตรประถมศึกษา หรือจากสภาพท้องถิ่น นอกจากนี้ยังสามารถหาเนื้อหาได้จากการศึกษาความสนใจ และความต้องการของเด็กวัยต่าง ๆ
3. เขียนโครงเรื่อง (plot) โครงเรื่องจะครอบคลุมจำนวนหน้า จำนวนหัวข้อเรื่อง ความสั้นยาวของแต่ละหัวข้อ เรื่องของย่อหน้า เพื่อจะได้นำไปสู่การจัดรูปเล่มและการจัดวางหน้า

ให้เหมาะสมกับภาพประกอบ โครงเรื่องควรจัดทำย่อ ๆ ให้เห็นชัดเจนทั้งเรื่อง โดยเริ่มที่การวางจุดหมายหรือแก่นของเรื่องก่อน เมื่อได้แก่นของเรื่องแล้วจึงผูกเป็นโครงเรื่อง

4. การเขียนบทสคริปต์ (script) เป็นการนำเรื่องราวที่ได้จากโครงเรื่อง หรือเนื้อเรื่องย่อมาเขียนบอกขั้นตอนของเนื้อเรื่องและรูปภาพ โดยการบอกว่าแต่ละหน้าของหนังสือจะมีภาพและคำบรรยายอะไรบ้าง และมีกี่หน้า

5. การทำดัมมี่ (dummy) คือ การทำหนังสือจำลองของหนังสือที่จะทำขึ้นมา อาจจะทำเป็นเล่มเล็ก ๆ ก็ได้ แล้วนำรายละเอียดจากบทสคริปต์ที่เขียนขึ้นมา เขียนและวาดรูปลงไปทำดัมมี่ตั้งแต่ปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย ดัมมี่เป็นการทดลองทำก่อนที่จะพิมพ์เป็นเล่ม เพื่อจะได้ดูว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

สมปอง หลอมประโคม (2544 : 24) กล่าวว่า ในการผลิตหนังสือนิทานสำหรับเด็ก ควรเลือกให้เหมาะสมกับความสนใจและระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน เนื้อหาของนิทานไม่ควรสั้นหรือยาวเกินไป มีโครงเรื่อง และภาษาที่ไม่ซับซ้อนจนเกินไป นอกจากนี้ นิทานควรมีเนื้อเรื่องและเนื้อหาทางภาษาที่เหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนด้วย

6.3 ข้อควรคำนึงในการผลิตหนังสือสำหรับเด็ก

6.3.1 ข้อควรคำนึงด้านเนื้อหา

เนื้อหา มีความสำคัญในการผลิตหนังสือ เพราะจะทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและสนุกสนาน ดังนั้นการผลิตหนังสือสำหรับเด็ก เนื้อหาจึงมีข้อควรคำนึง ดังนี้

อรอนงค์ โชคสกุล และศรีอัมพร ประทุมพันธ์ (2544 : 10-12) ได้กล่าวถึงข้อควรคำนึงด้านเนื้อหาในการผลิตหนังสือนิทานสำหรับเด็ก ดังนี้

1. เนื้อหาของหนังสือต้องมีความเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และความสนใจของเด็ก เนื้อหาจะต้องมีความสนุกสนาน มีการดำเนินเรื่องน่าสนใจไม่ใช้การบรรยายมากเกินไป ไม่ทำให้น่าเบื่อ เด็กเล็กๆควรจะมีเนื้อหาเพียงเล็กน้อยใน 1 หน้า ถ้าเป็นเด็กที่โตขึ้น เนื้อหาก็จะเพิ่มขึ้นตามวัยของเด็กได้แต่ต้องดูความเหมาะสมเป็นเกณฑ์ในการจัดทำเนื้อหา

2. เนื้อหาต้องมีแก่นของเรื่อง หรือวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน เนื้อหาของหนังสือระดับเด็กเล็ก ควรมีความคิดรวบยอดเพียงอย่างเดียว เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย ไม่สับสน ส่วนเนื้อหาของเด็กที่กำลังย่างเข้าวัยรุ่น จะมีความคิดรวบยอดมากกว่าหนึ่งอย่างก็ได้ แต่จะต้องสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบและมีความเหมาะสมกลมกลืนกันได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

3. เนื้อหาจะต้องมีรูปแบบการเขียนที่ชัดเจน เช่น จะเขียนเนื้อหาเป็นบทร้อยแก้วหรือบทร้อยกรอง ก็ควรจะกำหนดให้แน่นอนก่อนจะลงมือเขียน นอกจากจะกำหนดการเขียนเป็น

บทร้อยแก้วหรือบทร้อยกรองแล้ว ยังจะต้องกำหนดให้ชัดเจนอีกว่าจะเขียนเนื้อหา ในรูปแบบใด เช่น นิทาน นิทานพื้นบ้าน เรื่องสั้น บทละคร บันทึกเรื่อง สารคดี เป็นต้น

4. สำนวนภาษา ลักษณะการเขียนประโยคในหนังสือเด็ก สำนวนภาษาและประโยคที่จะนำมาเขียนในหนังสือเด็กจะต้องเป็นภาษาง่าย ๆ อ่านแล้วสามารถเข้าใจความหมายได้ โดยไม่ต้องนำมาแปลอีกครั้ง และการเขียนทุกคำจะต้องถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เด็ก ๆ จะได้นำไปใช้ได้ถูกต้องทั้งในด้านการเขียนและการนำไปใช้ต่อไป

สิริวรรณ ฤทธิสาร (2550 : 53-54) กล่าวว่า ข้อควรคำนึงด้านเนื้อหาในการผลิตหนังสือนิทานสำหรับเด็ก มีดังนี้

1. วัยของเด็ก พิจารณาว่าเด็กมีความสนใจ ชอบฟังนิทานประเภทใด ความยาวของเนื้อเรื่องเหมาะสมกับช่วงความสนใจของเด็ก คือ ประมาณ 10-15 นาที หรือประมาณ 12 หน้า
2. เนื้อหาสาระคว่าเหมาะสมและสอดคล้องกับค่านิยมวัฒนธรรมเพียงใด
3. ภาษาที่ใช้เป็นภาษาสั้น ๆ ง่าย ๆ ขนาดตัวอักษร ประมาณ 32 พอยท์ หรือ 5 ม.ม. และตัวอักษร ไม่ควรเป็นอักษรประดิษฐ์ ควรเลือกใช้ศัพท์หรือตัวอักษรซ้ำ ๆ จะทำให้เด็กจำได้และเห็นบ่อย ๆ
4. การเลือกนิทานต้องให้เหมาะสมสอดคล้องกับวัยของเด็กทั้งเนื้อเรื่อง ตัวละคร รูปภาพ ภาษาและความยาวของนิทานก็เหมาะสมกับช่วงความสนใจตามระดับอายุ

สรุปได้ว่า ข้อควรคำนึงด้านเนื้อหาในการผลิตหนังสือนิทาน มีดังนี้ เนื้อหาของหนังสือต้องมีความเหมาะสมกับวัย ระดับชั้นและความสนใจของเด็ก แก่นเรื่องชัดเจน รูปแบบการเขียน ไม่ซับซ้อน และใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ

6.3.2 ข้อควรคำนึงด้านการจัดหน้าและรูปเล่ม

การจัดหน้าและรูปเล่มหนังสือสำหรับเด็กนั้น มีความสำคัญต่อการผลิตหนังสือสำหรับเด็ก เพราะจะทำให้หนังสือมีความน่าสนใจและน่าอ่านมากขึ้น การจัดหน้าและรูปเล่มจึงต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้

ภิญญาพร นิตยะประภา (2534 : 70-77) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดหน้าและรูปเล่มของหนังสือไว้ดังนี้

1. การออกแบบปก ออกแบบให้ทันสมัย ดึงดูดความสนใจของเด็กด้วยสีและภาพกับเนื้อเรื่อง โดยการเลือกเอาตอนที่นำเสนอใจที่สุด และเอารายละเอียดมาให้หมด สีสปกควรเป็นสีฉูดฉาด บนปกควรเขียนชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ผู้วาดภาพประกอบ ใช้ตัวหนังสือโต สะดุดตากว่า

ตัวอักษรเนื้อเรื่อง ไม่ควรใช้อักษรประดิษฐ์ เพราะจะทำให้อ่านยาก ปกหนังสืออาจเป็นปกแข็งหรือปกอ่อนก็ได้

2. การจัดภาพ ต้องจัดภาพประกอบให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง โดยอาศัยหลักในการจัดภาพ คือ ความเป็นหนังสือประเภทใด เขียนให้เด็กวัยใดอ่าน คำนึงถึงลักษณะภาพที่เด็กเข้าใจง่าย ภาพต้องเคลื่อนไหว มีชีวิตชีวา สมจริง สอดคล้องกับเนื้อหาในหนังสือ

3. การจัดหน้า นับเป็นงานสำคัญเพราะเป็นสิ่งที่กระทบสายตาและความรู้สึกของเด็กทุกขณะที่เด็กอ่านหนังสือ หน้าหนังสือของเด็กประกอบด้วย

- ภาพ ต้องเหมาะสมกับวัยของเด็ก
- สี ต้องให้สีทั้งภาพและตัวอักษร
- ตัวหนังสือ ต้องใช้ขนาดที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก

หลักในการจัดหน้าหนังสือสำหรับเด็กต้องจัดให้มีลักษณะ ดังนี้

1. ต้องจัดให้มีดุลยภาพ (balancing) คือ ต้องสร้างความรู้สึกที่สมดุลของผู้อ่าน มีแกนกลางของเนื้อหาทั้งซ้ายและขวา มีน้ำหนักถ่วงดุลทั้งซ้ายและขวา มีการจัดเว้นขอบว่างริมหนังสือ ช่องว่างทั้งด้านใน ด้านนอก ด้านบน ด้านล่าง ช่วยให้เกิดความสวยงาม และทำให้เด็กไม่เมื่อยสายตาเวลาอ่าน

2. ต้องจัดให้มีความกลมกลืน (harmony) เช่น รูปต่อรูป และตัวหนังสือควรมีความต่อเนื่องกัน มีองค์ประกอบที่สัมพันธ์กันหมดตั้งแต่หน้าสุดท้าย สีต่าง ๆ ไม่ควรให้ขัดกัน

3. มีเอกภาพ (unity) เนื้อหาภายในหนังสือมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

4. มีจุดเด่นเร้าอารมณ์ (gaza motion) ภายในหน้าหนังสือต้องมีจุดน่าสนใจ จุดดึงดูดความสนใจ อาจดึงด้วยภาพ ดึงด้วยสี จุดสนใจของสายตาจะอยู่กึ่งกลางครึ่งบนของหน้าหนังสือ จึงควรออกแบบเอาภาพไว้ด้านบน และใส่ตัวหนังสือไว้ด้านล่างของภาพ

ลักษณะการวางหน้าหนังสือ มีดังนี้

1. ภาพกับตัวหนังสืออยู่ในหน้าเดียวกัน จะใช้แบบภาพกับตัวหนังสือแยกกัน โดยภาพอยู่ด้านบน ตัวหนังสืออยู่ด้านล่าง หรือตัวหนังสือแทรกอยู่ระหว่างภาพหรือภาพกับตัวหนังสือทับกัน

2. ภาพกับตัวหนังสืออยู่คนละหน้า ต้องคำนึงถึงธรรมชาติของการไล่สายตา จุดแรกของสายตาจะมองด้านขวาก่อน จึงมักวางภาพไว้ทางขวามือเสมอ

3. การจัดภาพและตัวหนังสือควบสองหน้า เป็นที่นิยมในหนังสือสำหรับเด็กสมัยใหม่ เพราะช่วยให้ผู้อ่านใช้สายตาได้เสริมมากขึ้น

4. การจัดภาพมิติ โดยประดิษฐ์ภาพให้แยกตัวออกจากหน้าบนของหนังสือด้วยการตัดต่อให้เห็นภาพหนาขึ้น ตัวหนังสือวางบนพื้นราบของหน้าหนังสือ

5. ขนาดของหนังสือ หนังสือสำหรับเด็กของไทยนิยมใช้รูปเล่มขนาดใหญ่ คือ 8 หน้ายก และขนาดกลาง 16 หน้ายก ขนาดหนังสือสำหรับเด็กขึ้นอยู่กับจำนวนคำด้วย หนังสือสำหรับเด็กเล็กจะใช้คำประมาณ 100-500 คำ หนังสือเด็กโตใช้คำประมาณ 1,000-3,000 คำ

6. วิธีเลือกใช้กระดาษ การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก ส่วนมากนิยมใช้กระดาษวาดเขียนอย่างหนา การใช้กระดาษสีขาวจะสะดวกในการวาดภาพ ระบายสี และเขียนตัวหนังสือ กระดาษควรใช้ด้านเดียว เพราะเวลาระบายสีมักจะซึมไปถึงด้านหลัง

7. ขนาดตัวหนังสือหรือตัวอักษรพิมพ์ ขนาดตัวหนังสือมีความสำคัญต่อการใช้สายตาของเด็กมาก เด็กยิ่งเล็กต้องใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ ถ้าเด็กโตใช้ตัวอักษรเล็กลง ลักษณะตัวอักษรควรใช้ตัวคำตัวหนาเพื่อเหมาะสมกับสายตาของเด็ก

รูปเล่มของหนังสือ หนังสือสำหรับเด็กควรมีส่วนต่างๆเรียงลำดับต่อไปนี้

1. ใบบ่มปก (jacket) คือ ส่วนที่ทำหน้าที่หุ้มปกหนังสือปกแข็ง บนในหุ้มปกจะมีภาพสวย ๆ ซึ่งตรงกับเนื้อเรื่องในหนังสือ มีชื่อผู้แต่งและผู้เขียนภาพประกอบอยู่ด้วย

2. ปกนอก (cover) อาจเป็นปกแข็ง หรือปกอ่อนก็ได้ บนปกของหนังสือสำหรับเด็กจะมีภาพสวย ๆ ซึ่งตรงกับเนื้อเรื่องในหนังสือ ข้อความบนปกหน้ามีเพียงชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง สำนักพิมพ์หรือตราของสำนักพิมพ์

3. ไบรอนปก (end papers) จะเป็นหน้าว่าง ไบรอนปกมีทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

4. หน้าภาพพิเศษ (frontispieces) หน้านี้จะมีภาพขนาดใหญ่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง

5. หน้าชื่อเรื่อง (half title page) หน้านี้จะมีชื่อหนังสือปรากฏอยู่เท่านั้น หนังสือบางเล่มจะตัดส่วนนี้ออกไปเพื่อประหยัดกระดาษ

6. หน้าปกใน (title page) เป็นหน้าที่สำคัญ เพราะประกอบด้วยรายการต่าง ๆ คือ ชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้วาดภาพประกอบ ชื่อชุด ผู้จัดพิมพ์ หรือสำนักพิมพ์ สถานที่พิมพ์ ปีที่พิมพ์ ครั้งที่พิมพ์ราคา

7. หน้าแสดงลิขสิทธิ์ (copyright page) อยู่ด้านหลังของปกใน จะบอกให้ทราบ ว่าหนังสือเล่มนี้ได้จดทะเบียนลิขสิทธิ์เมื่อใด หนังสือบางเล่มอาจพิมพ์รวมกับหน้าปกได้

8. หน้าคำนำ (preface, port ford, introduction) จะบอกความมุ่งหมายในการแต่งหนังสือและเนื้อเรื่องของหนังสือ เป็นการกล่าวคำขอบคุณของผู้เขียน หรือสำนักพิมพ์ต่อผู้ที่ช่วยเหลือในการจัดทำหนังสือ

9. หน้าคำอุทิศ (dedication) เป็นคำที่ผู้เขียนกล่าวแสดงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ

10. หน้าสารบัญ (content) มีไว้เพื่อให้เด็กได้เลือกอ่านเฉพาะเรื่องที่ตนสนใจ

11. เนื้อเรื่อง (text) หน้าแรกของหนังสือจะเป็นหน้าขวามือ

12. อภิธานศัพท์ (glossary) สำหรับหนังสือเด็กที่มีคำศัพท์เฉพาะควรอธิบายคำศัพท์เรียงลำดับตัวอักษรไว้ด้วย เพื่อช่วยให้เด็กอ่านเนื้อเรื่องได้เข้าใจยิ่งขึ้น

13. หน้าแสดงกิจกรรม เป็นหน้าที่มีแบบฝึกหัด ช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อเรื่องดีขึ้น อาจอยู่ท้ายบทแต่ละบทหรือท้ายเล่มก็ได้

14. หน้าบรรณานุกรม (bibliography) สำหรับหนังสือตำราวิชาการ หนังสือสารคดี หนังสืออ้างอิง อาจอยู่ตอนท้ายของหนังสือ

15. หน้าดัชนี (index) สำหรับหนังสือสารคดี และหนังสืออ้างอิงจะอยู่ตอนท้ายเล่ม

16. หน้าภาคผนวก (appendix) หน้านี้อาจจะรวมเรื่องที่น่าสนใจไว้ เช่น หน้าประวัติบุคคลสำคัญ

อรอนงค์ โชคสกุล และศรีอัมพร ประทุมรัตน์ (2544 : 10-12) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดหน้าและรูปเล่มของหนังสือไว้ดังนี้

1. ขนาดตัวอักษร ในการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กขนาดตัวอักษรที่จะใช้ในเนื้อเรื่องควรจะให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก เช่น เด็กวัยก่อนเรียน ใช้ตัวอักษรโตขนาดประมาณ 24-30 พอยท์ (ประมาณ ½ ซม.) และตัวอักษรที่ใช้ไม่ควรเป็นตัวอักษรลวดลายควรเป็นตัวอักษรที่เป็นรูปแบบที่ชัดเจน อ่านง่าย การเขียนตัวอักษรแต่ละตัวถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาเด็กวัยที่สูงขึ้น ตัวอักษรจะมีขนาดลดลงได้ตามความเหมาะสม

2. ขนาดของรูปเล่ม หนังสือสำหรับเด็กควรมีขนาดไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป จำนวนหน้าก็เช่นเดียวกัน ต้องมีจำนวนเหมาะสมกับวัยของเด็ก

จำนวนหน้าของหนังสือสำหรับเด็กที่นิยมจัดทำกัน มีดังนี้

จำนวน 8-16 หน้า สำหรับเด็กวัย 2-5 ขวบ

จำนวน 16-32 หน้า สำหรับเด็กวัย 6-11 ขวบ

ขนาดรูปเล่มของหนังสือสำหรับเด็ก

ขนาด 8 หน้ายก (18.5 x 26 ซม.)

ขนาด 16 หน้ายก (13 x 18.5 ซม.)

ขนาด 16 หน้ายกใหญ่ (14.8 x 21 ซม.)

สรุปได้ว่า ข้อควรคำนึงในการจัดหน้าและรูปเล่ม มีดังนี้ การออกแบบปกให้ทันสมัย จัดภาพประกอบให้เหมาะกับเนื้อเรื่อง จัดหน้าหนังสือให้มีคุณภาพ กลมกลืน มีเอกภาพ มีจุดเด่น เร้าอารมณ์ ขนาดของหนังสือควรขึ้นอยู่กับจำนวนคำส่วนขนาดของตัวหนังสือควรเลือกให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก กระดาษสำหรับผลิตหนังสือนิยมใช้กระดาษวาดเขียน รูปเล่มของหนังสือควรเรียงลำดับให้ถูกต้อง

6.4 หลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าของหนังสือสำหรับเด็ก

การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก จำเป็นต้องมีการประเมินคุณค่าของหนังสือสำหรับเด็กด้วย เพื่อประเมินว่าหนังสือสำหรับเด็ก มีคุณค่ามากน้อยเพียงใด

รัฐจวน อินทรกำแหง (2520 : 77-79) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าของหนังสือสำหรับเด็ก ไว้ดังนี้

1. ตรงกับความสนใจของเด็ก จำแนกได้ดังนี้
 - 1.1 เป็นหนังสือสนุกให้ความเพลิดเพลิน
 - 1.2 ส่งเสริมจินตนาการ
 - 1.3 ส่งเสริมให้เด็กเกิดความมั่นใจ
 - 1.4 สนองอารมณ์ที่ปรารถนา
 - 1.5 ส่งเสริมความรู้
2. เนื้อหาเรื่องไม่ซับซ้อนมีแนวคิดเอกที่เด่นชัด ซึ่งเด็กสามารถจับได้ง่าย เรื่องสั้นไม่ยาวเยิ่นเย้อ ตัวละครอยู่ในวัยใกล้เคียงกับผู้อ่าน
3. สำนวนภาษา ใช้ภาษาที่ง่าย ชัดเจน เป็นคำธรรมดาที่เด็กสามารถเข้าใจได้ทันที
4. ภาพ เป็นหัวใจของหนังสือสำหรับเด็ก หนังสือวรรณกรรมที่ดีสำหรับเด็กไม่ควรขาดภาพประกอบเป็นอันขาด ภาพประกอบจะมีลักษณะใดก็ได้ ภาพสีขาวดำก็ได้ แต่ต้องเป็นภาพที่มีความรู้สึก มีชีวิต มีความเคลื่อนไหว สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอธิบายเรื่องได้

5. รูปเล่มพิจารณา ดังนี้

5.1 ขนาด ไม่สามารถกำหนดที่แน่นอนได้ เพราะเด็กมักเปลี่ยนความสนใจอยู่เสมอ ไม่ชอบสิ่งที่ซ้ำซากจำเจ รูปเล่มอาจเป็นแนวทางนอนบ้าง แนวตั้งบ้าง ความยาวของเรื่องตั้งแต่ 20 แผ่นขึ้นไป จนถึง 40-50 แผ่นก็ได้ แต่ต้องไม่เกินกำลังที่ผู้อ่านจะยกอ่าน

5.2 การจัดทำหนังสือต้องประณีตตั้งแต่ปกไปตลอดจนการจัดหน้าหนังสือ ควรทิ้งหน้าให้ว่างก่อนขึ้นเรื่อง อาจจะมีครึ่งหรือก่อนหน้า เพราะเป็นการปล่อยสมองเด็กให้ว่าง ควรเว้นที่ขอบหนังสือทั้งด้านใน ด้านนอก เพื่อช่วยให้สะดวกต่อการเปิดอ่าน ตัวอักษรต้องพอเหมาะแก่สายตาของเด็กแต่ละวัย กระดาษที่พิมพ์ต้องมีคุณภาพดี การเย็บเล่มแข็งแรง ทนทานพิสูจน์อักษร ไม่ผิดพลาด

วิริยะ สิริสิงห์ (2524 : 82) ได้ให้หลักเกณฑ์การพิจารณาประเมินค่าหนังสือว่ามีค่ามากหรือน้อย พิจารณาไว้ดังนี้

1. มีจุดคิดที่แน่นอน
2. แก่โครงเรื่องติดต่อกันจนเด็กติดตามได้อย่างสนุกสนาน
3. จำนวนภาษาสำคัญมากควรให้ถูกต้องมีศิลปะการเขียนและเขียนได้ตรงรสนิยมของเด็ก
4. การจัดรูปเล่มเหมาะสมสวยงามดี
5. ภาพประกอบถือว่าสำคัญที่สุดที่ขาดไม่ได้และภาพต้องตรงกับเนื้อเรื่องด้วย

จินตนา แสงมณี (2549 : 54) ได้ให้แนวทางในการพิจารณาประเมินค่าหนังสือนิทานสำหรับเด็ก ดังนี้

1. โครงเรื่อง สิ่งสำคัญที่สุดในการสร้างหนังสือ คือ การเขียน โครงเรื่องที่ดี จะต้องเหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหนังสือ โดยติดต่อสืบเนื่องเป็นเรื่องเดียวกัน มีเหตุผลให้ผู้อ่านอยากติดตาม โครงเรื่องควรเริ่มจากจุดภายในเรื่องคลี่คลายสู่ภายนอก (inside out) เพื่อให้ผู้อ่านได้เกิดแนวคิด ทักษะคติจากลักษณะของตัวละครชี้ให้เห็นผลพยายามของบุคคล บางตอนควรมีความตลกขบขันแสดงความสนุกสนานร่าเริง ซึ่งจะทำให้เรื่องนั้นมีชีวิตชีวาชวนติดตาม
2. ฉากต่าง ๆ ในเรื่องจะต้องชัดเจน น่าเชื่อถือและจะต้องตรงกับความเป็นจริง ฉากจะบอกให้รู้ว่าเรื่องเกิดที่ไหน เมื่อใดบรรยากาศควรเป็นบรรยากาศที่เด็กคุ้นเคยช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกเหมือนอยู่ในสถานการณ์นั้น
3. แก่นของเรื่องมีแนวคิดของเรื่องควรเป็นเรื่องในชีวิตประจำวันตามประสบการณ์ของเด็ก ไม่ควรเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งหรือซับซ้อน แนวคิดของเรื่องจะช่วยในด้านการพัฒนา และ

การปรับตัวของเด็กรวมทั้งช่วยเหลือที่ประสบปัญหาในทำนองเดียวกันกับตัวละคร และช่วยสนองความต้องการการเรียนรู้ของเด็กด้วย

4. ตัวละครควรมีบุคลิกเด่นชัดในตัวเป็นไปตามธรรมชาติของคนจริง ๆ มีพฤติกรรมสมเหตุสมผล และเป็นตัวอย่างที่ดีให้เด็กลอกเลียนแบบได้

5. แนวการเขียนเรื่อง เรื่องนั้นจะเขียนทำนองใด แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นโดยวิธีใด ยากหรือง่ายแก่การทำความเข้าใจเรื่อง การเขียนควรใช้ภาษาง่ายๆ ชัดเจนเหมาะสมกับวัยของตัวละคร การบรรยายเหตุการณ์ต้องใช้ภาษากระทัดรัดอ่านแล้วเกิดภาพพจน์และจินตนาการ ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามสมัยนิยม ถ้าเป็นบทร้อยกรองต้องถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ก่อนเขียนเรื่องผู้เขียนต้องศึกษาบัญชีคำศัพท์ของกรมวิชาการเพื่อจะใช้คัดเลือกคำเหมาะสมกับวัย

6. รูปเล่ม ดังนี้

6.1 รูปเล่ม ความเหมาะสมมือ สะดวกต่อการหยิบถือของเด็ก กระดาษต้องมีคุณภาพดี การเย็บเล่มต้องคงทนถาวร ความหนาของหนังสือเหมาะสมกับวัย การจัดหน้าควรให้มีที่ว่างเพื่อเป็นการพักสายตาเด็ก การจัดภาพเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง หน้าปกดึงดูดความสนใจ ภาพต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่องในเล่ม ชื่อเรื่องสะดุดตาผู้อ่าน ปกหลังมีความกลมกลืนสอดคล้องกับปกหน้า และจะต้องไม่ผิดพลาดในการพิมพ์

6.2 ภาพ ภาพช่วยเสริมความเข้าใจ ความหมาย และสร้างประสบการณ์ให้แก่เด็ก ภาพจะเป็นสิ่งที่ช่วยขยายความหมายของเรื่องในเล่ม รูปภาพที่สวยงามจะทำให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน มีจินตนาการและเกิดความคิดสร้างสรรค์

6.3 ตัวอักษร พอเหมาะกับวัยและสายตาของเด็ก มีความชัดเจน เว้นวรรคตอนถูกต้อง สะกดการันต์ถูกต้องตามหลักภาษาไทย สีของตัวอักษรเหมาะสมไม่วางอักษรทับบนภาพซึ่งจะทำให้ภาพด้วยคุณค่าลงไป

6.4 คุณค่าของเรื่อง ต้องวางจุดมุ่งหมายว่าจะให้อะไรกับผู้อ่าน เรื่องที่จะต้องสอนให้รู้จักนึกคิด มีพฤติกรรมที่ดีงาม แฝงคุณธรรม ปลูกฝังทัศนคติที่ดี

6.5 พัฒนาความสนใจในการอ่านชดเชยในด้านอารมณ์ได้ดี

จากหลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าหนังสือสำหรับเด็กนั้น สรุปได้ว่า หนังสือสำหรับเด็กที่มีคุณค่าควรตรงกับความสนใจของเด็ก เนื้อหาเรื่องราวไม่ซับซ้อน มีสำนวนภาษาที่ดี ภาพประกอบสอดคล้องกับเรื่องและมีการจัดรูปเล่มที่เหมาะสม

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ มีดังนี้

เนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540 : 72) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกภาษาไทย การสะกดคำยาก เรื่องเปิดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2 ผลการวิจัย พบว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.96/81.00 แสดงว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก เรื่องเปิดหาย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรารักษ์ เหลี่ยมไธสง (2542 : 63-69) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะการอ่านและการเขียน ในการสะกดคำยากภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้เกมและใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านท่าสองคอน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 62 ห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมมีทักษะการอ่านและการเขียนในการสะกดคำยากภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะและนักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนเฉลี่ยการอ่านและการเขียนสะกดคำยากหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพรรณมา สงวนศิลป์ (2544 : 195) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากจากหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โรงเรียนบ้านนาปรัง อำเภอนาหว้า จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 26 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.63/85.51 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และ 2) ความสามารถในการเขียนสะกดคำยากของกลุ่มตัวอย่าง หลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิลาวัณย์ สุภีรักษ์ (2545 : 1) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยทำการศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเขาทอง จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 3 ห้องเรียน ซึ่งทำการสุ่มอย่างง่าย เพื่อเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน และเป็นกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์

มาตรฐาน 85.68/84.80 และ 2) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนแบบเขียนตามคำบอก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเขียนตามคำบอก

สุจิตตรา แก้วโต (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการใช้เกมการสะกดคำที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนอนุบาลชาลวรวรลักษณบุรี จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) เกมการสะกดคำวิชาภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.68/88.58 2) ความสามารถในการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมการสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมการสะกดคำมีความสามารถในการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยสูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไพบุลย์ มุลติ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองค่าย กลุ่มโรงเรียนบัวกระสัง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า แผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 93.11/87.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ จะเห็นได้ว่า การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำนั้น จะต้องใช้วิธีการสอนและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่ดีขึ้น

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือนิทาน

ได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยใช้นิทานและภาพการ์ตูนประกอบการเรียนการสอนหลายคน และสรุปผลงานวิจัย ได้ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

สุจิตตรา ศาสตราวหา (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนตามคู่มือครูและ

การสอนแบบสื่อสาร โดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบ ด้วยการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม นักเรียนในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการเรียนรู้โดยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน มีความคิดสร้างสรรค์ นำไปใช้ประโยชน์ เข้าใจเนื้อหาและใช้ภาษาได้คล่องกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

มนวิภา เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2545 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาบทเรียนนิทานเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนนิทาน มีค่าเท่ากับ 93.10/82.24 2) ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้บทเรียนนิทานสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนนิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนนิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

Gerbracht (1995 : 3741) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ในชั้นเรียนที่ใช้การสอนแบบสื่อสาร โดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า นิทานเป็นสื่อที่ทำให้เกิดประสิทธิผลทางการเรียนอย่างดียิ่ง กล่าวคือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนให้การตอบสนองและร่วมกิจกรรมทางภาษาจากการเล่านิทาน ผลจากคะแนนและการประเมินผลทางด้านพฤติกรรมการเรียนชี้ให้เห็นว่า นักเรียนชื่นชอบและเพลิดเพลินกับการเล่านิทาน การเรียนและการเขียนเรื่องนิทานของตัวเอง

Vieiro (1995 : abstract) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองเรื่องพัฒนาทักษะการเล่านิทานกลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กก่อนวัยเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง การทดลองได้กระทำเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยสรุปว่า ทักษะการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีข้อได้เปรียบด้านคุณภาพมากกว่าเด็กก่อนวัยเรียน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเก็บรายละเอียดทางอารมณ์ได้ มากกว่าความละเอียดและความสมบูรณ์ของการเล่านิทาน มีความสัมพันธ์กับอายุ และเด็กสามารถระลึกเรื่องราวได้อย่างมีขอบเขตตามประสบการณ์ของตนเอง

Rooks (1998 : 24-28) ได้ศึกษาเรื่องความสามารถทางการเรียนด้านทักษะการพูด การฟัง และความเข้าใจในการใช้ภาษาโดยใช้นิทาน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อศึกษาความเข้าใจในการฟังเรื่อง ความสามารถในการเขียนเรื่องเล่า ความร่วมมือของนักเรียน และการโต้ตอบในระหว่างการฟังนิทานและการแสดงออก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้เทคนิคการเล่านิทานมีความกระตือรือร้นและให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการฟังหลังผ่านกิจกรรมการเล่านิทาน มีความสามารถในการบรรยายเพิ่มขึ้น และมีการพัฒนาในการเขียนเรื่องเล่า

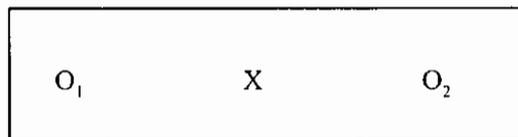
จากการทบทวนงานวิจัยที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า หนังสือนิทานมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนและช่วยสร้างความสนใจของนักเรียน ผลการวิจัยหลายเรื่องเป็นข้อมูลที่ยืนยันได้ว่าการใช้หนังสือนิทานประกอบการเรียนการสอน ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ผลิตหนังสือนิทาน เรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราขึ้น เพื่อนำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนเรื่อง มาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ ดังที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยได้นำไปกำหนดแนวทางการดำเนินการวิจัย ทั้งในขั้นเตรียมการ ขั้นการออกแบบเครื่องมือ ขั้นสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ ขั้นทดลองขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน ดังจะนำเสนอในบทที่ 3 ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการใช้หนังสือนิทาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนมาตรฐานตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน โดยใช้นิทาน เป็นนวัตกรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนเรื่องการเขียนมาตรฐานตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน โดยใช้เป็นนวัตกรรมดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียน โรงเรียนเซนต์คาเบรียล การทดลองนี้เป็นการทดลองแบบวิจัยและพัฒนา (research and development) แบบแผนการทดลองเป็นแบบ One Group Pretest-Posttest Design (นิคม ตั้งกะพิภพ 2543 : 310) ดังนี้

O_1 หมายถึง คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน

X หมายถึง การสอนการเขียนมาตรฐานตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรฐานโดยใช้นิทาน

O_2 หมายถึง คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ศึกษาค้นคว้า หนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนออกแบบเครื่องมือ

3. **ขั้นสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ 2 ลักษณะ**
 - 3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
 - 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. **ขั้นทดลอง**
5. **ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมุติฐาน**

มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นเตรียมการ

1. **ศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ ดังนี้**

- 1.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551
- 1.2 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนมาตราตัวสะกดที่

ไม่ตรงตามมาตรา

1.3 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างหนังสือนิทาน เพื่อให้ทราบแนวทางการสร้างนิทานที่ดีมีคุณภาพ

1.4 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ และแบบสอบถามความคิดเห็น

2. **กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 7 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 420 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเลือกแบบขกชั้น (cluster sampling) ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/7 จำนวน 60 คน

ขั้นออกแบบเครื่องมือ

1. **ศึกษาค้นคว้ารูปแบบการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และนำไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจคำถาม**

2. **นำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและวิชาศิลปะ โรงเรียนเซนต์คาเบรียล จำนวน 20 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างหนังสือนิทาน รวม 3 ท่าน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหนังสือนิทาน**

3. **เขียนโครงเรื่อง (plot) และบทสคริปต์ (script) ตามแนวทางที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ แล้วเสนอมหาวิทยาลัยที่ปรึกษาตรวจทาน และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างหนังสือ**

นิทาน 3 ท่าน ประเมินคุณภาพโดยตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective Congruence : IOC)

ขั้นสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน เวลา 10 ชั่วโมง

1.2 หนังสือนิทานมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 4 เล่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียลที่มีต่อหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

2.3 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1. หนังสือนิทาน ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่

1.1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างหนังสือนิทาน

1.1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1.3 วิเคราะห์เนื้อหาสาระเกี่ยวกับการเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราเพื่อนำมาสร้างหนังสือนิทาน

1.1.4 สำรวจความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและวิชาศิลปะ โรงเรียนเซนต์คาเบรียล จำนวน 20 ท่าน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา โดยทำเป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วยตนเอง ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 20 ท่าน มีความคิดเห็น ดังนี้

ด้านเนื้อหา หนังสือนิทานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ควรมีตัวละครเป็นสัตว์และมนุษย์ เนื้อหาควรเป็นการผจญภัยและมีความน่าสนใจ การดำเนินเรื่องควรมีบทสนทนาของตัวละครประกอบ โครงเรื่องควรมีเพียงโครงเรื่องเดียว และคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ควรมีประมาณ 20 คำ

ด้านรูปแบบหนังสือนิทาน รูปภาพและเนื้อหาควรอยู่หน้าเดียวกัน และภาพภายในหนังสือนิทานควรเป็นภาพสี สีสันสวยงาม

ด้านการนำหนังสือนิทานไปใช้ในฐานะสื่อการสอน ผู้สอนควรใช้นิทานในชั้นนำเข้าสู่การสอนและชั้นสอน โดยผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายประกอบการนำหนังสือนิทานไปใช้ในการสอน เช่น การจัดกิจกรรมกลุ่ม การเล่นเกม เป็นต้น ทั้งนี้ผู้สอนอาจสอนทักษะฟัง พูด และอ่าน โดยใช้นิทานเป็นสื่อด้วยก็ได้

ด้านการประเมินคุณภาพของหนังสือนิทาน การประเมินคุณภาพของหนังสือนิทานคู่ได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.5 ศึกษาแนวทางในการสร้างหนังสือนิทาน จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือนิทาน และครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คือ อาจารย์ฐานิสร์ เหมศาสตร์, อาจารย์จันทร์เพ็ญ ศรีคงอยู่ และอาจารย์พิณเพชร บุรณภิญโญ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วยตนเอง ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความคิดเห็นดังนี้

1) เนื้อหา

1.1) เนื้อหาของนิทานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เนื้อหาควรเรียบง่าย สนุก น่าสนใจ มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ภาษาและภาพประกอบควรสื่อความหมายไปในแนวทางพัฒนาการด้านจริยธรรม ภาษาและภาพประกอบควรสื่อความหมายไปในแนวทางพัฒนาการด้านจริยธรรม ที่มุ่งเน้นให้เด็กสามารถนำไปใช้ปฏิบัติในชีวิตจริงได้ตามวุฒิภาวะของวัยและเป็นไปในแนวสร้างสรรค์ชีวิตและสังคม

1.2) จำนวนคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ที่มีในหนังสือนิทาน

ควรพิจารณาตามความเหมาะสมของเรื่องและอยู่ในดุลยพินิจของผู้เขียน คำที่นำมาใช้ ควรเป็นคำที่นำมาจากวิชาอื่น ๆ ด้วย เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ ซึ่งควรอธิบายความหมายของคำที่ถูกต้องไว้ที่ปกหลัง จะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

1.3) ความยาวของเนื้อหาในหนังสือนิทาน

เนื้อหาควรเป็นเรื่องสั้น ๆ จำนวนหน้าหรือความยาวของเรื่องราว ควรพิจารณาตามความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยต้องคำนึงว่า เด็กในวัยนี้มีความสนใจต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อยู่ที่ประมาณ 30 นาที เท่านั้น

2) รูปแบบหนังสือนิทาน

2.1) วิธีการแตงนิทานที่เหมาะสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ควรสำรวจจากความสนใจ ความต้องการของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้มีส่วนร่วมด้วย ทั้งนี้ การแต่งอาจแต่งเป็นเรื่องเล่าโดยผู้แต่งหรือแต่งโดยมีตัวละครเป็น ผู้ดำเนินเรื่อง

2.2) การดำเนินเรื่องของนิทาน

ชื่อเรื่องควรเป็นรูปคำที่น่าสนใจ การนำเข้าสู่เรื่องราวต้องกำหนด สถานที่เป็นการตั้งเรื่อง จากนั้นเป็นการเชื่อมโยงเรื่องราวที่กำหนดบุคลิก รูปร่างหน้าตา และนิสัย ใจคอของตัวละคร ไว้ให้ชัดเจน จากนั้นดำเนินเรื่องตามลำดับ อาจใช้ตัวละครเอกเป็นผู้ดำเนินเรื่อง เพราะจะช่วยให้เกิดจินตนาการสำหรับผู้อ่าน ผู้อ่านสามารถสมมติตนเองเป็นตัวละครในเรื่องได้ และที่สำคัญควรมีจุด climax ตอนสำคัญที่สุด นำไปสู่การแก้ไขให้เห็นถึงผลดี ผลเสียก่อนบทสรุป

2.3) รูปแบบของหนังสือนิทานที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รูปเล่มกะทัดรัด เป็นรูปเล่มแนวนอนขนาด A4 รูปภาพลายเส้น ไม่ซับซ้อน สีสดใส เหมาะสมกับวัย

3) การนำหนังสือนิทานไปใช้ในฐานะสื่อการสอน

3.1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน

สามารถใช้หนังสือนิทานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ในทุก ขั้นตอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของบทเรียน โดยศึกษาเพิ่มเติมจากคำอธิบายรายวิชาหรือ โครงสร้างของหลักสูตรในวิชาที่รับผิดชอบ

3.2) วิธีการนำหนังสือนิทานไปใช้ในฐานะสื่อการสอน

สามารถนำหนังสือนิทานไปใช้ได้หลากหลายขึ้นอยู่กับเทคนิคและ การวางแผนของผู้สอน อาจจัดกิจกรรมเสริมที่เกี่ยวข้องกับหนังสือนิทาน สร้างสถานการณ์จำลอง ตามเรื่องราวที่เด็กได้รับรู้แล้ว เพราะสื่อนิทานที่มีคุณภาพและมาตรฐานย่อมดึงดูดใจและสร้างเสริม พัฒนาการได้ดี

4) การประเมินคุณภาพของหนังสือนิทาน

4.1) การประเมินผลการใช้หนังสือนิทานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การประเมินผลโดยการใช้หนังสือนิทานในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีหลายวิธี เช่น ประเมินจากแบบฝึก แบบทดสอบ เกม การตอบคำถาม การพูดสรุป และการสอบถามจากการสังเกต เป็นต้น

4.2) การประเมินคุณภาพของหนังสือนิทาน

ประเมินได้จากแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ จากกลุ่มครู นักเรียน ผู้ปกครอง หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการดู

5) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การใช้สื่อการสอนด้วยหนังสือนิทาน มีความเหมาะสมกับเด็กมาก โดยธรรมชาติ ดังนั้นการผลิตสื่อชนิดนี้ รวมทั้งการนำไปใช้ จึงต้องพิจารณาให้เป็นไปตามความเหมาะสมในการพัฒนาสติปัญญา มิใช่เป็นไปเพื่อความสนุกสนาน แต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้รูปภาพ และเส้นของตัวการ์ตูน และสีสดใส มีผลต่อนักเรียนมาก การใช้คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานเน้นย้ำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จะช่วยให้เด็กเรียนรู้และจดจำได้ดี

1.2 เขียนโครงเรื่อง (plot) นิทาน จำนวน 4 โครงเรื่อง ตามมาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

1.3 เขียนบทสคริปต์ (script) โดยนำเรื่องราวที่ได้จากโครงเรื่อง มาเขียนขั้นตอนของเนื้อเรื่องและรูปภาพ

1.4 ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านที่เคยสัมภาษณ์ในขั้นตอนการพัฒนาตรวจสอบความถูกต้อง

1.5 สร้างหนังสือนิทาน สำหรับสอนการเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.6 นำนิทานที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และนักเขียนอิสระ, รองศาสตราจารย์เกริก ยืนพันธ์ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และนักเขียนนิทานเด็ก อาจารย์สกุล บุญหัต อาจารย์ประจำคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรและนักเขียนอิสระ อาจารย์ชัชมิตร แสงกระจ่าง นายกสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย และอาจารย์จีวัน วิสาสะ นักเขียนนิทานเด็ก ตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective Congruence : IOC) ผลปรากฏดังนี้

เรื่องมรดกเด็กน้อยยอดกตัญญู มีค่าดัชนีความสอดคล้อง คือ 0.8 (ดูภาคผนวก หน้า 127) จากเรื่องนี้พบว่า มีบางส่วนที่ควรปรับปรุงและแก้ไข เช่น การออกแบบรูปเล่ม ขนาดของภาพตัวละคร และเนื้อเรื่อง

ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ ตัวละครเป็นแบบอย่างการเรียนรู้ได้ การวางโครงเรื่องนั้นเป็นการยึดยึดข้อสรุป ไม่สมเหตุสมผล การใช้ภาษาที่ใช้คำง่าย ๆ และ ใกล้เคียงตัวเด็ก การจัดรูปเล่มดี สีสะอาดตา

เรื่อง เพื่อนรัก สุนัขและวิหค มีค่าดัชนีความสอดคล้อง คือ 0.7 (ดูภาคผนวก หน้า 129) จากเรื่องนี้พบว่า มีบางส่วนที่ควรปรับปรุงและแก้ไข เช่น บุคลิกตัวละคร การลำดับเรื่อง เนื้อเรื่อง ขนาดของตัวหนังสือ

ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ เนื้อเรื่องค่อนข้างยากสำหรับวัยของเด็ก โครงเรื่องซับซ้อน ต้องอาศัยการตีความ การดำเนินเรื่องใช้วิธีการตั้งคำถามตอบคำถาม อาจทำให้เด็กไม่เข้าใจ แต่คำที่นำมาใช้เพื่อสอนในเรื่องนี้ดี ด้านการจัดรูปเล่มดี สีสวย

เรื่อง ยีราฟลอยาว มีค่าดัชนีความสอดคล้อง คือ 0.7 (ดูภาคผนวก หน้า 131) จากเรื่องนี้พบว่า มีบางส่วนที่ควรปรับปรุงและแก้ไข เช่น การออกแบบ การแบ่งกรอบของภาพ ตัวละคร เนื้อเรื่องและความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน บทสรุปของเรื่อง

ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ เนื้อเรื่องสนุก น่าติดตาม แต่โครงเรื่องค่อนข้างโตเกินไปสำหรับเด็ก การใช้ภาษาที่ค่อนข้างเป็นผู้ใหญ่ แต่เรื่องนี้มีโครงเรื่องและจุดมุ่งหมายของเรื่องที่ชัดเจน การจัดรูปเล่มดี ภาพของหนังสือชัดเจน เหมาะสมกับอารมณ์และวัยของเด็กมากกว่าทุกเรื่อง

เรื่อง กระดาษพิเศษ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง คือ 0.6 (ดูภาคผนวก หน้า 133) จากเรื่องนี้พบว่า มีบางส่วนที่ควรปรับปรุงและแก้ไข เช่น การจัดภาพ ขนาดของภาพตัวละคร การแบ่งกรอบภาพ บุคลิกตัวละคร และความต่อเนื่องของภาพแต่ละตอน การดำเนินเรื่อง เนื้อเรื่อง และบทสรุปยังให้ข้อคิดที่ไม่ชัดเจน การใช้สำนวนภาษา ยังไม่เหมาะสม ชื่อเรื่องยังขาดความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ เนื้อเรื่องและโครงเรื่องยังขาดความสมจริง เหตุผลในบางตอนไม่น่าเชื่อถือ การจัดรูปแบบรูปเล่ม ยังไม่ดึงดูดความสนใจ ควรใช้สีที่สดใสและกระจ่ายตา

1.7 นำนิทานที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย, รองศาสตราจารย์เกริก ยืนพันธ์, อาจารย์สกุล บุญยทัต, อาจารย์ชัชฌิกร แสงกระจ่าง และอาจารย์ชวัน วิสาสะ ตรวจสอบความถูกต้อง (ดูภาคผนวก หน้า 223)

1.8 นำนิทานที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปจัดทำแผนการเรียนรู้และทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เพื่อหาประสิทธิภาพของนิทานตามเกณฑ์ 80/80 (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2545 : 57) ตามขั้นตอนต่อไปนี้

ก. การหาประสิทธิภาพรายบุคคล (individual tryout) ผู้วิจัยนำนิทานที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยเลือกนักเรียน เก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (60/60) ได้ค่าประสิทธิภาพ 67.08/61.11 การทดลองขั้นนี้เพื่อศึกษาความยากง่าย เหมาะสมของนิทานและเวลาที่ใช้ เพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

โดยพบข้อควรปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ การพิมพ์สะกดคำไม่ถูกต้อง ตัวหนังสือมีขนาดเล็กเกินไป ไม่ชัดเจน ตัวเล็บบางข้อซ้ำกัน ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ดูภาคผนวก หน้า 226)

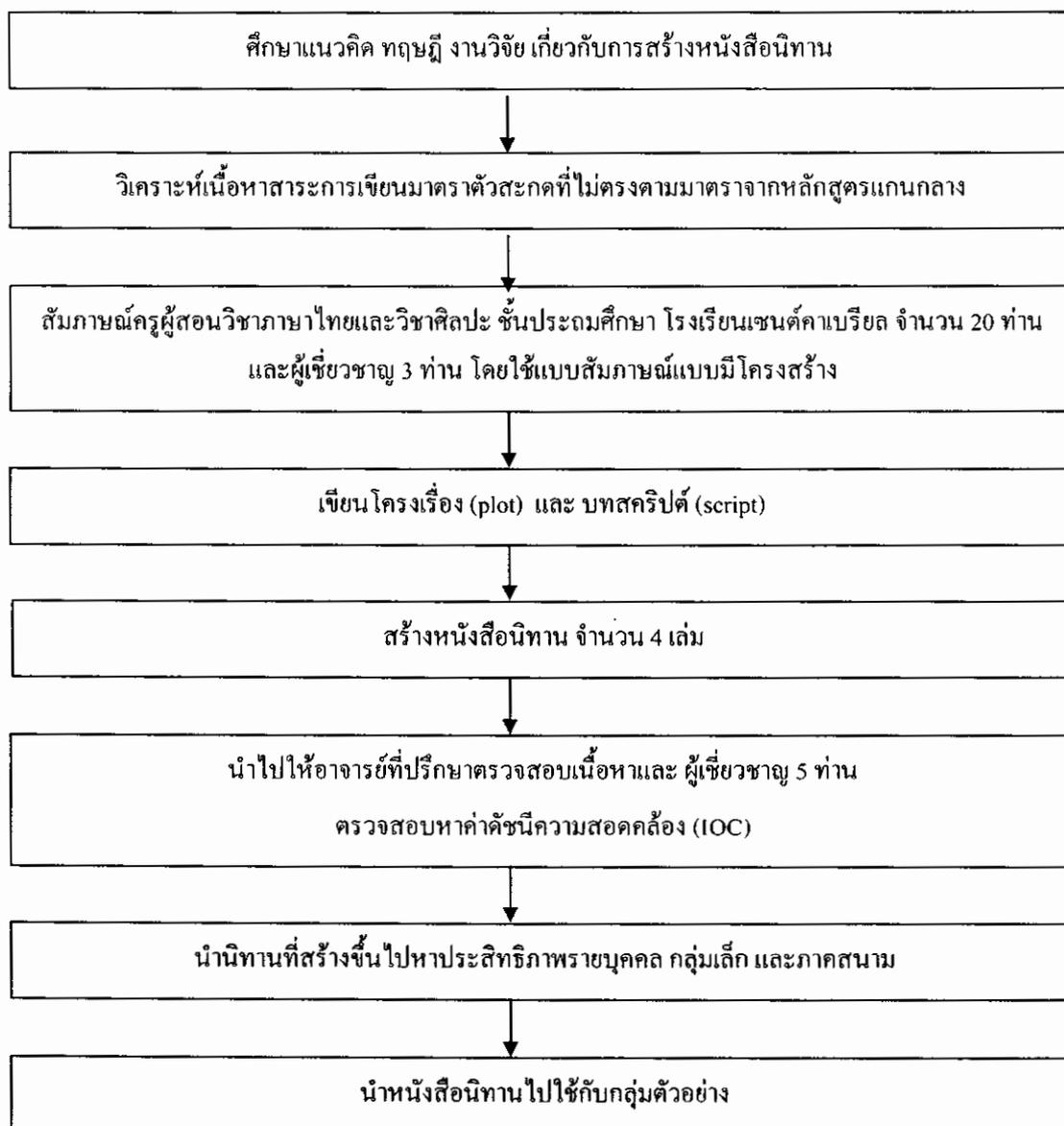
ข. การหาประสิทธิภาพเป็นกลุ่มเล็ก (1 : 10) (small group tryout) ผู้วิจัยนำหนังสือนิทานที่ได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มย่อย (small group tryout) จากนักเรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (70/70) ได้ค่าประสิทธิภาพ 71.11/72.22 เพื่อหาข้อบกพร่องของหนังสือนิทานแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

โดยพบข้อควรปรับปรุงแก้ไขดังนี้ การเน้นตัวหนังสือ ข้อบกพร่องคือ ขาดการเน้นให้เด่นชัด ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว (ดูภาคผนวก หน้า 230)

ค. การหาประสิทธิภาพภาคสนาม (10 : 10 : 10) (field tryout) นำหนังสือนิทานที่ปรับปรุงแก้ไขจากการหาประสิทธิภาพครั้งที่ 2 ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (80/80) ได้ค่าประสิทธิภาพ 84.00/81.89 เพื่อหาข้อบกพร่องของหนังสือนิทานแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง (ดูภาคผนวก หน้า 230)

1.9 นำหนังสือนิทานที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

จากขั้นตอนการสร้างนิทาน สามารถสรุปได้ดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 สรุปขั้นตอนการพัฒนาหนังสือเรียน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน

2. แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนมาตรฐานตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 ศึกษาวิธีสอนและกิจกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็น

สำคัญ

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ เพื่อเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

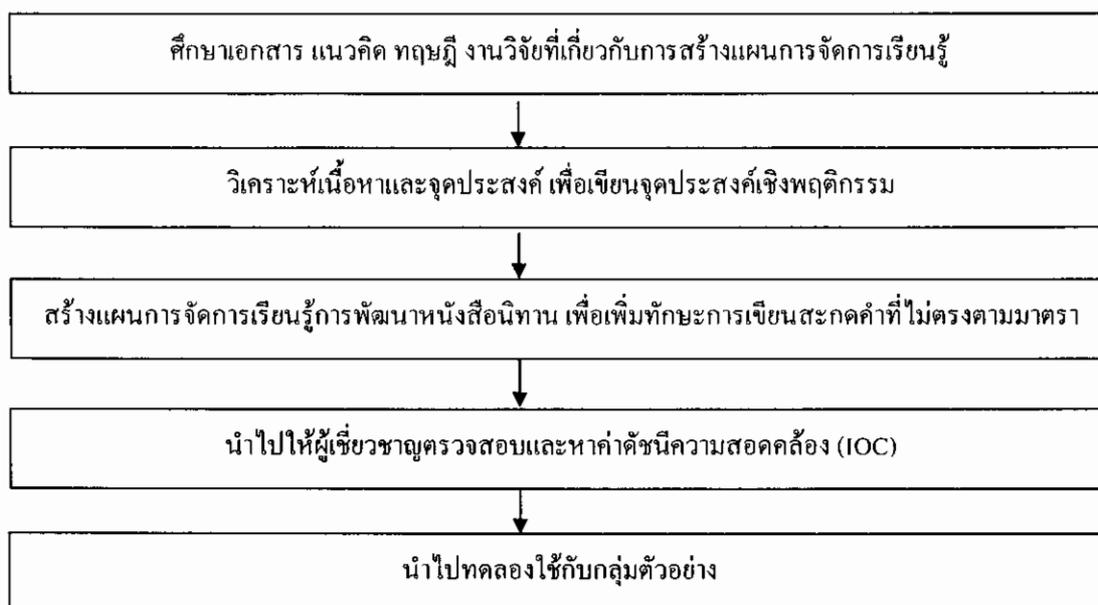
เรื่อง	เนื้อหา	จุดประสงค์
1	แม่กน	1. อ่านและเขียนคำที่อยู่ในแม่กน ได้ถูกต้อง 2. บอกความหมายของคำที่อยู่ในแม่กน ได้ถูกต้อง 3. แต่งประโยคจากคำที่อยู่ในแม่กน ได้ถูกต้อง
2	แม่กบ	1. อ่านและเขียนคำที่อยู่ในแม่กบ ได้ถูกต้อง 2. บอกความหมายของคำที่อยู่ในแม่กบ ได้ถูกต้อง 3. แต่งประโยคจากคำที่อยู่ในแม่กบ ได้ถูกต้อง
3	แม่กก	1. อ่านและเขียนคำที่อยู่ในแม่กก ได้ถูกต้อง 2. บอกความหมายของคำที่อยู่ในแม่กก ได้ถูกต้อง 3. แต่งประโยคจากคำที่อยู่ในแม่กก ได้ถูกต้อง
4	แม่กด	1. อ่านและเขียนคำที่อยู่ในแม่กด ได้ถูกต้อง 2. บอกความหมายของคำที่อยู่ในแม่กด ได้ถูกต้อง 3. แต่งประโยคจากคำที่อยู่ในแม่กด ได้ถูกต้อง

2.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้นิทานจำนวน 6 แผน เวลา 10 ชั่วโมง รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน ด้านภาษาไทยและด้านวัดผล ได้แก่ อาจารย์มะลิฉัตร ภูเพชร, อาจารย์อุทุมพร ฤกษ์ดี และอาจารย์สุวภัทร ชวนอยู่ ตรวจสอบความถูกต้อง สอดคล้องและความเหมาะสมของเนื้อหา วัดจุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและการประเมินผล

2.6 นำข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective Congruence : IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง คือ 0.9 (ดูภาคผนวก หน้า 113)

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สามารถสรุปได้ดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 สรุปขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

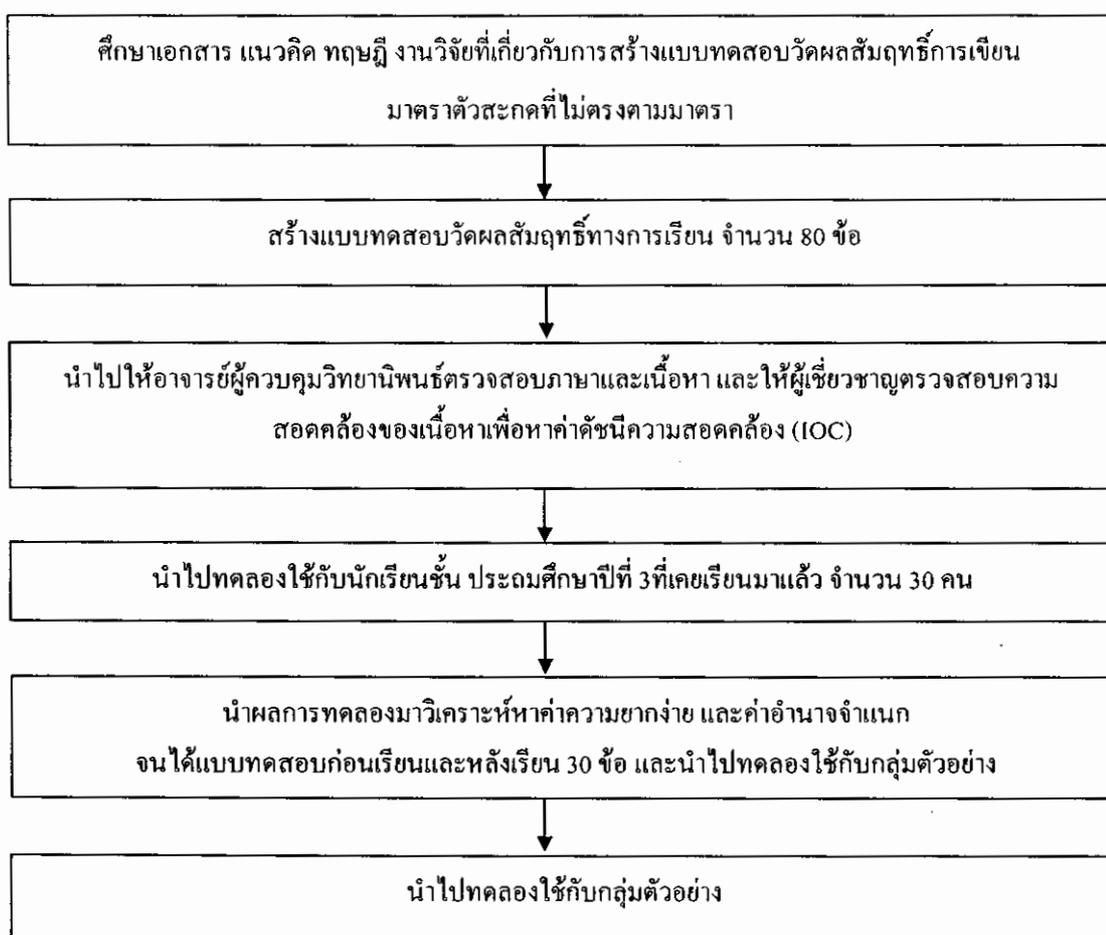
- 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 1.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ในคำอธิบายของหลักสูตรเพื่อเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ
- 1.4 เสนอแบบทดสอบให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาเนื้อหา
- 1.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านด้านการสอนภาษาไทย ได้แก่ อาจารย์มะลิฉัตร ภูเพชร, อาจารย์อุทุมพร ฤกษ์ดี และอาจารย์สุวัชร ชวนอยู่ ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective Congruence : IOC) แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .05 ขึ้นไป

1.6 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ที่เคยเรียนแล้ว จำนวน 30 คน

1.7 นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อหาค่าความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนก (ดูรายละเอียด หน้า 124) คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป พร้อมทั้งปรับปรุงข้อที่ไม่ถึงเกณฑ์ จนได้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่สมบูรณ์ จำนวน 30 ข้อ แล้วนำผลมาคำนวณหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson, อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2552 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 (ดูรายละเอียด หน้า 126)

1.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราที่ได้ตามเกณฑ์ปรับปรุงใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา 1 ชุด จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 40 นาที เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียน (pretest) และทำแบบทดสอบอีกชุดหนึ่ง โดยนำแบบทดสอบชุดเดิมมาสลับตัวเลือก เพื่อใช้ทดสอบหลังการเรียน (posttest) ใช้เวลาสอบ 40 นาที

จากขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา สามารถสรุปได้ดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียลที่มีต่อหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ

2.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา โดยแบบสอบถามความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) มี 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย จำนวน 18 ข้อ ซึ่งถาม 4 ด้าน คือ ด้านการจัดรูปเล่ม

ด้านการจัดภาพ ด้านเนื้อหาของเรื่อง และด้านการใช้ภาษา ซึ่งคำถามที่ใช้มีการกำหนดค่าความคิดเห็น 3 ระดับ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เกณฑ์การกำหนดค่าระดับความคิดเห็น

ระดับความคิดเห็น	ค่าคะแนน
เห็นด้วยมาก	3
เห็นด้วยปานกลาง	2
เห็นด้วยน้อย	1

สำหรับการให้ความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่วัดได้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยพิจารณาค่าระดับความคิดเห็น ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เกณฑ์การแปลความหมายของค่าระดับความคิดเห็น

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
1.00 – 1.49	เห็นด้วยน้อย
1.50 – 2.49	เห็นด้วยปานกลาง
2.50 – 3.00	เห็นด้วยมาก

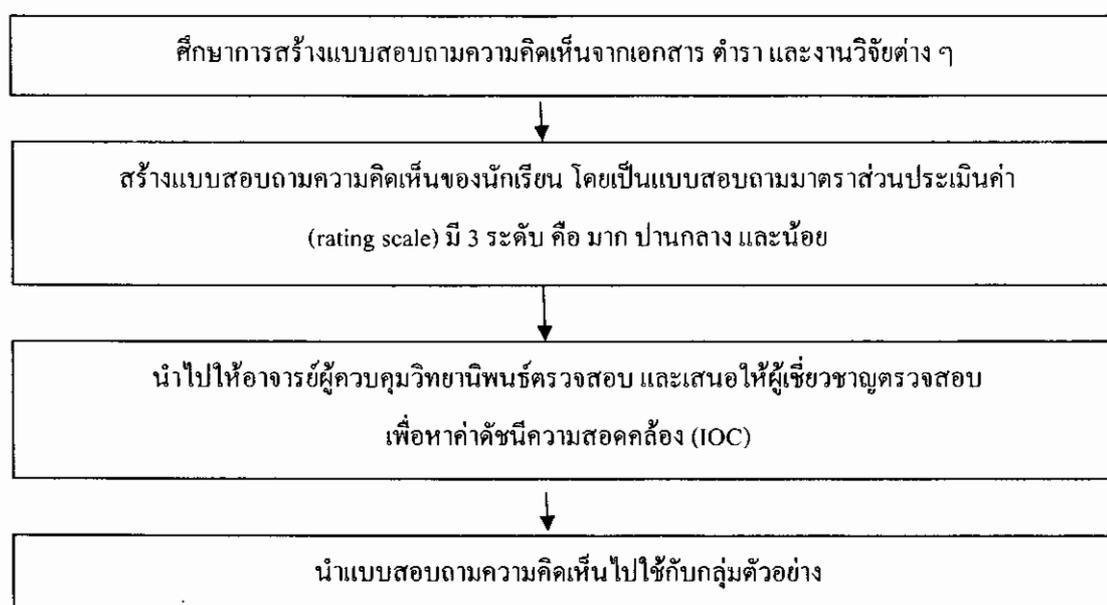
ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ แบบปลายเปิด (open end)

2.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา

2.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้านการสอนภาษาไทย ได้แก่ อาจารย์มะลิฉัตร ภูเพชร, อาจารย์อุทุมพร ฤกษ์ดี และอาจารย์ สุวภัทร ชวนอยู่ ตรวจสอบ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective Congruence : IOC)

2.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

จากขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สามารถสรุปได้ดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

3. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างในการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 การศึกษาค้นคว้ารูปแบบการสร้างแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง โดยศึกษาจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้สร้างคำถามตามวัตถุประสงค์ 2 ประเด็นคือ

1) ด้านเนื้อหาวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยศึกษาเนื้อหาเรื่องที่ทำ การวิจัยและวิเคราะห์หลักสูตร จุดประสงค์ เนื้อหา การวัดผลประเมินผล จากหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 เพื่อนำไปสร้างแบบสัมภาษณ์

2) ด้านการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตาม มาตรา ผู้วิจัยศึกษาจากหนังสือและเอกสารต่างๆที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องในการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อค้นคว้าหารูปแบบที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา แล้วนำไปสร้างแบบสัมภาษณ์

3.2 วิเคราะห์โครงสร้างรูปแบบสาระสำคัญทั้ง 2 ด้าน และกำหนดจุดประสงค์การ สัมภาษณ์คือ เมื่อได้แนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและรูปแบบที่เหมาะสม ตามที่ต้องการแล้ว จึงได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยการกำหนด จุดประสงค์ของการสัมภาษณ์และวิธีการการสัมภาษณ์ เพื่อให้มีความถูกต้องและเหมาะสม

สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสร้างเป็นหนังสือนิทาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตาม มาตรฐาน

3.3 สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อสอบถามความคิดเห็น เมื่อวิเคราะห์ ข้อมูลจากการศึกษาจนได้รูปแบบที่เหมาะสม กำหนดจุดประสงค์และรูปแบบการสัมภาษณ์ได้แล้ว สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านหนังสือ นิทาน และผู้มีประสบการณ์การสอน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน โดย เนื้อหาของแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์ในการฝึกอบรมใน หัวข้อที่เกี่ยวกับการสร้างหนังสือนิทาน

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนา หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 1) ขอบข่าย เนื้อหาของที่ใช้ในการสร้างหนังสือนิทาน 2) รูปแบบของหนังสือนิทานที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 3) ลักษณะการนำหนังสือนิทานที่สร้างขึ้น ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน 4) วิธีการประเมินผลการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตรฐานที่เหมาะสมกับการใช้หนังสือนิทาน และ 5) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.4 นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผล จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์กำหนด คะแนนความคิดเห็นของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 117) ดังนี้

คะแนน +1 สำหรับเนื้อหาที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

คะแนน 0 สำหรับเนื้อหาที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่

คะแนน -1 สำหรับเนื้อหาแน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective Congruence : IOC) ตามเกณฑ์ 0.5 เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

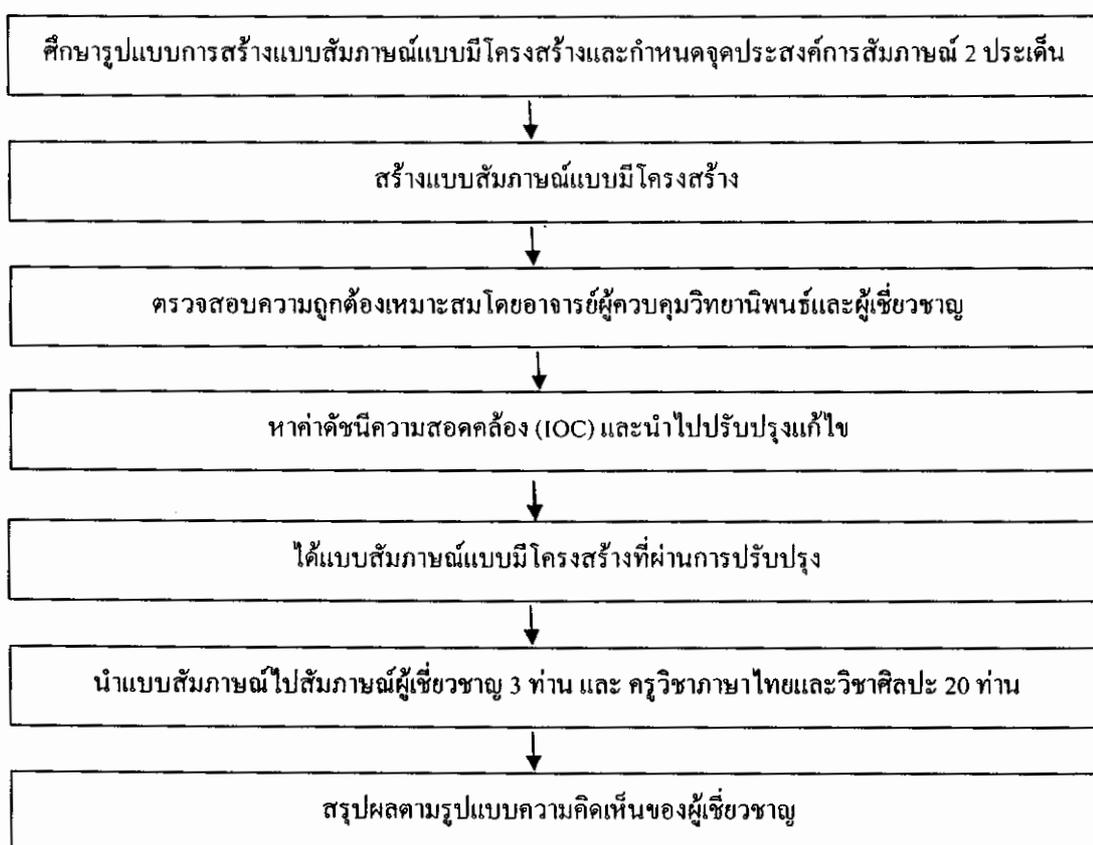
3.5 นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ เพื่อให้ได้ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่สมบูรณ์แบบ

3.6 นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ไปสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือนิทาน และครูผู้สอนวิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและวิชาศิลปะ ชั้นประถมศึกษา

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล จำนวน 20 ท่าน แล้วนำข้อมูล ข้อเสนอแนะที่ได้จากการตอบแบบ สัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญมาสรุปผลเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการสร้างหนังสือนิตาน เพื่อพัฒนา ทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราต่อไป

3.7 สรุปผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปสร้างหนังสือ นิตานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างในการพัฒนาหนังสือนิตาน เพื่อ เพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สามารถสรุปได้ดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างในการพัฒนาหนังสือนิตาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

ขั้นทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ก่อนการทดลองสอน ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนเป็นข้อสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ แล้วตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด 0 คะแนน
2. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง โดยใช้นิทานควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง เริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552
3. หลังทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเป็นข้อสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับก่อนเรียนแล้วตรวจให้คะแนน
4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่าง

ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

1. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และนำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบ t-test แบบกลุ่มตัวอย่าง 2กลุ่ม มีความสัมพันธ์กัน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยการทดสอบ F-test แบบ One Way ANOVA
2. วิเคราะห์ผลความคิดเห็นของนักเรียนโดยใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (mean) ของคะแนนใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด 2535 : 101)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2535 : 103)

$$S.D. = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	\sum	แทน	ผลรวม

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test (dependent samples) (บุญชม ศรีสะอาด 2535 : 109)

$$t = \frac{\sum D}{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	N	แทน	กลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 80/80 (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2545 : 57)

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้ทำกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราท้ายแผนการเรียนรู้อะหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน 80 ของคะแนนที่นักเรียนทำแบบฝึกทดสอบหลังเรียนได้ถูกต้อง

การคำนวณหาประสิทธิภาพใช้สูตร ดังนี้

$$E_p = \{ (\sum X / N) / A \} \times 100$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 ΣX = ผลรวมของคะแนนนักเรียนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน
 N = จำนวนนักเรียน
 A = คะแนนเต็มของแบบวัด

และ $E_2 = \{(\Sigma Y / N) / B\} \times 100$

เมื่อ E_2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ได้จากคะแนนเฉลี่ยของการทำ
 แบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด
 ΣY = คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
 N = จำนวนนักเรียน
 B = คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

5. การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ใช้สูตรหาความ
 เชื่อมั่น (reliability) ตามสูตร KR 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson, อ้างถึงใน ล้วน
 สายยศ และอังคณา สายยศ 2552 : 168) ดังนี้

$$r_n = \left\{ \frac{n}{n-1} \right\} \frac{pq}{St^2}$$

r_n แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อสอบ

p แทน สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบถูกต้อง

q แทน สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบผิด

St^2 แทน ความแปรปรวนของแบบทดสอบฉบับนั้น

6. การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

$$IOC = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้
 กับจุดประสงค์

ΣX แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

การกำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญอาจจะเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นตรงกับจุดประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นตรงกับจุดประสงค์
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นไม่ตรงกับจุดประสงค์

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นการวิจัยที่มีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ ประการแรก เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน โดยใช้นิทาน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ประการที่สอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง เรื่องการเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน และประการที่สาม เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ จำนวน 60 คน เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ

ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน การหาประสิทธิภาพรายบุคคล (individual tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยเลือกนักเรียน เก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (60/60) ได้ค่าประสิทธิภาพ 67.08/61.11 ผลปรากฏดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน แบบรายบุคคล

กลุ่มทดลอง	ประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน		เกณฑ์การประเมิน
	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	
การทำใบงานระหว่างเรียน	67.08		60
แบบทดสอบหลังเรียน		61.11	60

จากการทดสอบหาค่าประสิทธิภาพแบบรายบุคคลนั้น พบข้อควรปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับ การพิมพ์สะกดคำไม่ถูกต้อง ตัวหนังสือมีขนาดเล็กเกินไป ไม่ชัดเจน ตัวเล็บบางข้อซ้ำกัน ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (คูภาคผนวก หน้า 226)

ผู้วิจัยได้นำหนังสือนิทานที่ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มย่อย (small group tryout) จากนักเรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (70/70) เพื่อหาข้อบกพร่องของหนังสือนิทานแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง ได้ค่าประสิทธิภาพ 71.11/72.22 ผลปรากฏดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน แบบกลุ่มเล็ก

กลุ่มทดลอง	ประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน		เกณฑ์การประเมิน
	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	
การทำใบงานระหว่างเรียน	71.11		70
แบบทดสอบหลังเรียน		72.22	70

จากการทดสอบหาค่าประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กนั้น พบข้อควรปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการเน้นตัวหนังสือ ข้อบกพร่องคือ ขาดการเน้นให้เด่นชัด ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว (ดูภาคผนวก หน้า 230)

ผู้วิจัยได้ นำหนังสือนิทานที่ปรับปรุงแก้ไขจากการหาประสิทธิภาพครั้งที่ 2 ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เป็นการหาประสิทธิภาพภาคสนาม (field tryout) กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (80/80) เพื่อหาข้อบกพร่องของหนังสือนิทานแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง ได้ค่าประสิทธิภาพ 84.00/81.89 ผลปรากฏดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน แบบภาคสนาม

กลุ่มทดลอง	ประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน		เกณฑ์การประเมิน
	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	
การทำใบงานระหว่างเรียน	84.00		80
แบบทดสอบหลังเรียน		81.89	80

การทดลองใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ

ผู้วิจัยนำหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/7 จำนวน 60 คน ใช้วิธีการเลือกแบบยักชั้น (cluster sampling) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน แล้วจึงดำเนินการทดลอง ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง โดยใช้ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง โดยทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ช่วงเดือน มกราคม 2553- กุมภาพันธ์ 2553 โดยใช้การทดลอง 2 สัปดาห์ๆ ละ 5 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลจากการทดลองใช้หนังสือนิทาน ได้ค่าประสิทธิภาพ ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มทดลอง	ประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน		เกณฑ์การประเมิน
	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁)	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)	
การทำใบงานระหว่างเรียน	88.31		80
แบบทดสอบหลังเรียน		84.89	80

จากตารางที่ 11 พบว่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำใบงานระหว่างเรียน มีค่าเท่ากับ 88.31 และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 84.89 แสดงว่า ประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา มีค่าเท่ากับ 88.31/84.89 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 80/80 ปรากฏว่า หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ (ดูภาคผนวก หน้า 230)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ มีรายละเอียดดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X}	S.D.	t - test
การทดสอบก่อนเรียน	60	17.20	5.39	20.42*
การทดสอบหลังเรียน	60	24.88	3.66	

*P < .05

จากตารางที่ 12 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X} = 17.20) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 5.39) และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X} = 24.88) และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (S.D. = 3.66) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้หนังสือเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้หนังสือเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน

กลุ่มตัวอย่าง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
กลุ่มเด็กเก่ง		
\bar{X}	22.8	28.6
S.D.	2.38	2.44
n	20	20
กลุ่มเด็กปานกลาง		
\bar{X}	17.55	24.7
S.D.	1.28	1.66
n	20	20
กลุ่มเด็กอ่อน		
\bar{X}	11.25	21.35
S.D.	3.54	3.00
n	20	20
ค่าเฉลี่ย	17.20	24.88
	n = 60	n = 60

จากตารางที่ 13 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนกลุ่มทดลอง กลุ่มเด็กเก่งมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 22.80$) และหลังเรียน ($\bar{X} = 28.60$) กลุ่มเด็กปานกลางมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 17.55$) และหลังเรียน ($\bar{X} = 24.70$) กลุ่มเด็กอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 11.25$) และหลังเรียน ($\bar{X} = 21.35$)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}		D
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
กลุ่มเด็กเก่ง	20	22.80	28.60	5.80
กลุ่มเด็กปานกลาง	20	17.55	24.7	7.15
กลุ่มเด็กอ่อน	20	11.25	21.35	10.10
ค่าเฉลี่ย		17.20	24.88	7.68

จากตารางที่ 14 พบว่า นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของพัฒนาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น โดยเรียงตามลำดับคะแนนพัฒนาการได้ ดังนี้ กลุ่มเด็กอ่อนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการสูงสุด คือ 10.10 กลุ่มเด็กปานกลางมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ 7.15 และกลุ่มเด็กเก่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ 5.80

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน ระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	193.433	2	96.717	17.925*
ภายในกลุ่ม	307.550	57	5.396	
รวม	500.983	59		

*P < .05

จากตารางที่ 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 16 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ
เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา		\bar{X}	S.D.	ความคิดเห็น
	การจัดรูปเล่ม			
1	ปกมีความสวยงาม น่าสนใจ	2.62	0.77	เห็นด้วยมาก
2	กระดาษของหนังสือนิทาน มีความคงทนถาวร	2.58	0.72	เห็นด้วยมาก
3	จำนวนหน้าของหนังสือนิทานมีความเหมาะสม	2.73	0.58	เห็นด้วยมาก
4	การเข้าเล่มมีความคงทน ถาวร	2.75	0.51	เห็นด้วยมาก
5	หนังสือนิทานมีขนาดพอเหมาะ จับถือสะดวก	2.78	0.58	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็น โดยรวมด้านการจัดรูปเล่ม		2.69	0.62	เห็นด้วยมาก
	การจัดภาพ			
1	ขนาดภาพของตัวละครแต่ละตัวในเรื่องมีความเหมาะสม	2.58	0.72	เห็นด้วยมาก
2	ภาพประกอบสวยงาม	2.70	0.59	เห็นด้วยมาก
3	ภาพแต่ละตอนมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน	2.63	0.64	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็น โดยรวมด้านการจัดภาพ		2.64	0.65	เห็นด้วยมาก
	เนื้อหาของเรื่อง			
1	การดำเนินเรื่องน่าสนใจ น่าติดตาม	2.67	0.63	เห็นด้วยมาก
2	เนื้อเรื่องเข้าใจง่าย	2.67	0.66	เห็นด้วยมาก
3	เนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลิน สนุกสนาน	2.67	0.66	เห็นด้วยมาก
4	เนื้อหาของเรื่องมีประโยชน์	2.67	0.66	เห็นด้วยมาก
5	เนื้อเรื่องให้ข้อคิดสอนใจ	2.68	0.65	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็น โดยรวมด้านเนื้อหาของเรื่อง		2.67	0.64	เห็นด้วยมาก
	การใช้ภาษา			
1	ตัวหนังสือมีขนาดใหญ่ พอเหมาะ ชัดเจน อ่านง่าย	2.77	0.56	เห็นด้วยมาก
2	ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สุภาพ	2.65	0.63	เห็นด้วยมาก
3	เนื้อเรื่องมีความยาวพอดี ไม่ยาวเกินไป	2.67	0.66	เห็นด้วยมาก
4	ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	2.65	0.68	เห็นด้วยมาก
5	เรื่องมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	2.57	0.77	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็น โดยรวมด้านการใช้ภาษา		2.66	0.66	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็นโดยรวม		2.67	0.64	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 16 วิเคราะห์ความเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน พบว่า ภาพรวมเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.67$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็น โดยรวมเห็นด้วยมากที่สุดในด้านการจัดรูปเล่ม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.69$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.62) รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาของเรื่อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.67$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.64) ด้านการใช้ภาษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.66$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.66) และด้านการจัดภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.64$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.65) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเด็กเก่ง โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน		\bar{X}	S.D.	ความคิดเห็น
	การจัดรูปเล่ม			
1	ปกมีความสวยงาม น่าสนใจ	2.60	0.68	เห็นด้วยมาก
2	กระดาษของหนังสือนิทาน มีความคงทนถาวร	2.50	0.76	เห็นด้วยมาก
3	จำนวนหน้าของหนังสือนิทานมีความเหมาะสม	2.65	0.67	เห็นด้วยมาก
4	การเข้าเล่มมีความคงทน ถาวร	2.65	0.59	เห็นด้วยมาก
5	หนังสือนิทานมีขนาดพอเหมาะ จับถือสะดวก	2.60	0.75	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็น โดยรวมด้านการจัดรูปเล่ม		2.60	0.68	เห็นด้วยมาก
	การจัดภาพ			
1	ขนาดภาพของตัวละครแต่ละตัวในเรื่องมีความเหมาะสม	2.60	0.82	เห็นด้วยมาก
2	ภาพประกอบสวยงาม	2.50	0.61	เห็นด้วยมาก
3	ภาพแต่ละตอนมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน	2.55	0.76	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็น โดยรวมด้านการจัดภาพ		2.55	0.75	

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะ การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา		\bar{X}	S.D.	ความคิดเห็น
	เนื้อหาของเรื่อง			
1	การดำเนินเรื่องน่าสนใจ น่าติดตาม	2.45	0.76	เห็นด้วยปานกลาง
2	เนื้อเรื่องเข้าใจง่าย	2.60	0.68	เห็นด้วยมาก
3	เนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลิน สนุกสนาน	2.50	0.53	เห็นด้วยมาก
4	เนื้อหาของเรื่องมีประโยชน์	2.55	0.76	เห็นด้วยมาก
5	เนื้อเรื่องให้ข้อคิดสอนใจ	2.60	0.68	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็นโดยรวมด้านเนื้อหาของเรื่อง		2.54	0.53	เห็นด้วยมาก
	การใช้ภาษา			
1	ตัวหนังสือมีขนาดใหญ่ พอเหมาะ ชัดเจน อ่านง่าย	2.65	0.67	เห็นด้วยมาก
2	ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สุกภาพ	2.60	0.68	เห็นด้วยมาก
3	เนื้อเรื่องมีความยาวพอดี ไม่ยาวเกินไป	2.70	0.73	เห็นด้วยมาก
4	ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	2.50	0.83	เห็นด้วยมาก
5	เรื่องมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	2.60	0.75	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็นโดยรวมด้านการใช้ภาษา		2.61	0.72	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็นโดยรวม		2.58	0.7	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 17 พบว่า นักเรียนในกลุ่มเก่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ดังนี้ ในภาพรวมเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.58$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมเห็นด้วยด้าน มากที่สุดในด้านการใช้ภาษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.61$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.72) รองลงมาคือ ด้านการจัดรูปเล่ม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.60$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.68) ด้านการจัดภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.55$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.75) และด้านเนื้อหาของเรื่อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.54$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.53) ตามลำดับ

นอกจากนี้ คำตอบในแบบสอบถามส่วนปลายเปิด พบว่า ความชอบในเนื้อเรื่องมีความแตกต่างกัน นักเรียนกลุ่มเก่งชอบเรื่อง มงคลเด็กน้อยขอดกัตัญญู มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมา คือ เรื่องกระดาศวิเศษ ร้อยละ 30 เรื่องยี่ราฟลอยาว ร้อยละ 20 และ เรื่องเพื่อนรัก สุนัข และวิหค ร้อยละ 15 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเด็กปานกลาง โรงเรียน
เซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียน
สะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะ การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา		\bar{X}	S.D.	ความคิดเห็น
	การจัดรูปเล่ม			
1	ปกมีความสวยงาม น่าสนใจ	2.65	0.67	เห็นด้วยมาก
2	กระดาษของหนังสือนิทาน มีความคงทนถาวร	2.70	0.73	เห็นด้วยมาก
3	จำนวนหน้าของหนังสือนิทานมีความเหมาะสม	2.70	0.66	เห็นด้วยมาก
4	การเข้าเล่มมีความคงทน ถาวร	2.70	0.57	เห็นด้วยมาก
5	หนังสือนิทานมีขนาดพอเหมาะ จับถือสะดวก	2.80	0.62	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็นโดยรวมด้านการจัดรูปเล่ม		2.71	0.64	เห็นด้วยมาก
	การจัดภาพ			
1	ขนาดภาพของตัวละครแต่ละตัวในเรื่องมีความเหมาะสม	2.60	0.68	เห็นด้วยมาก
2	ภาพประกอบสวยงาม	2.70	0.66	เห็นด้วยมาก
3	ภาพแต่ละตอนมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน	2.65	0.59	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็นโดยรวมด้านการจัดภาพ		2.65	0.63	เห็นด้วยมาก
	เนื้อหาของเรื่อง			
1	การดำเนินเรื่องน่าสนใจ น่าติดตาม	2.65	0.67	เห็นด้วยมาก
2	เนื้อเรื่องเข้าใจง่าย	2.80	0.62	เห็นด้วยมาก
3	เนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลิน สนุกสนาน	2.60	0.68	เห็นด้วยมาก
4	เนื้อหาของเรื่องมีประโยชน์	2.70	0.57	เห็นด้วยมาก
5	เนื้อเรื่องให้ข้อคิดสอนใจ	2.65	0.67	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็นโดยรวมด้านเนื้อหาของเรื่อง		2.68	0.63	เห็นด้วยมาก
	การใช้ภาษา			
1	ตัวหนังสือมีขนาดใหญ่ พอเหมาะ ชัดเจน อ่านง่าย	2.65	0.67	เห็นด้วยมาก
2	ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สุกภาพ	2.65	0.59	เห็นด้วยมาก
3	เนื้อเรื่องมีความยาวพอดี ไม่ยาวเกินไป	2.50	0.76	เห็นด้วยมาก
4	ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	2.55	0.69	เห็นด้วยมาก
5	เรื่องมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	2.50	0.83	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็นโดยรวมด้านการใช้ภาษา		2.57	0.70	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็นโดยรวม		2.65	0.70	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 18 พบว่า นักเรียนในกลุ่มปานกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หนังสือ นิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน ดังนี้ ในภาพรวมเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.65$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมเห็นด้วยมากที่สุดด้านการจัดรูปเล่ม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.71$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.64) รองลงมาคือด้านเนื้อหาของเรื่อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.68$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.63) ด้านการจัดภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.65$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.63) และด้านการใช้ภาษามีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.57$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.70) ตามลำดับ

นอกจากนี้ พบว่า ความชอบเนื้อเรื่องมีความหลากหลายต่างกัน นักเรียนกลุ่มปานกลาง ชอบเรื่องกระต่ายวิเศษ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาคือเรื่องมงคลเด็กน้อย ยอดกตัญญู ร้อยละ 25 เรื่องยีราฟคอยาว ร้อยละ 25 และเรื่องเพื่อนรัก สุนัขและวิหค ร้อยละ 20 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเด็กอ่อน โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน		\bar{X}	S.D.	ความคิดเห็น
การจัดรูปเล่ม				
1	ปกมีความสวยงาม น่าสนใจ	2.60	0.68	เห็นด้วยมาก
2	กระดาษของหนังสือนิทาน มีความคงทนถาวร	2.55	0.69	เห็นด้วยมาก
3	จำนวนหน้าของหนังสือนิทานมีความเหมาะสม	2.85	0.37	เห็นด้วยมาก
4	การเข้าเล่มมีความคงทน ถาวร	2.90	0.31	เห็นด้วยมาก
5	หนังสือนิทานมีขนาดพอเหมาะ จับถือสะดวก	2.95	0.22	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็นโดยรวมด้านการจัดรูปเล่ม		2.77	0.51	เห็นด้วยมาก
การจัดภาพ				
1	ขนาดภาพของตัวละครแต่ละตัวในเรื่องมีความเหมาะสม	2.55	0.69	เห็นด้วยมาก
2	ภาพประกอบสวยงาม	2.90	0.31	เห็นด้วยมาก
3	ภาพแต่ละตอนมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน	2.70	0.57	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็นโดยรวมด้านการจัดภาพ		2.72	0.56	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะ การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา		\bar{X}	S.D.	ความคิดเห็น
	เนื้อหาของเรื่อง			
1	การดำเนินเรื่องน่าสนใจ น่าติดตาม	2.90	0.31	เห็นด้วยมาก
2	เนื้อเรื่องเข้าใจง่าย	2.60	0.68	เห็นด้วยมาก
3	เนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลิน สนุกสนาน	2.90	0.31	เห็นด้วยมาก
4	เนื้อหาของเรื่องมีประโยชน์	2.75	0.64	เห็นด้วยมาก
5	เนื้อเรื่องให้ข้อคิดสอนใจ	2.80	0.62	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็นโดยรวมด้านเนื้อหาของเรื่อง		2.79	0.54	เห็นด้วยมาก
	การใช้ภาษา			
1	ตัวหนังสือมีขนาดใหญ่ พอเหมาะ ชัดเจน อ่านง่าย	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก
2	ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สุกภาพ	2.70	0.66	เห็นด้วยมาก
3	เนื้อเรื่องมีความยาวพอดี ไม่ยาวเกินไป	2.80	0.41	เห็นด้วยมาก
4	ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	2.90	0.45	เห็นด้วยมาก
5	เรื่องมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	2.60	0.75	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็นโดยรวมด้านการใช้ภาษา		2.80	0.40	เห็นด้วยมาก
ความคิดเห็นโดยรวม		2.78	0.50	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 19 พบว่า นักเรียนในกลุ่มอ่อน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ดังนี้ ในภาพรวมเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.78$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมเห็นด้วยมากที่สุด ด้านการใช้ภาษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.80$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.40) รองลงมาคือด้านเนื้อหาของเรื่อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.79$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.54) ด้านการจัดรูปเล่ม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.77$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.51) และด้านการจัดภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.72$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.56) ตามลำดับ

นอกจากนี้ นักเรียนกลุ่มอ่อนยังให้ข้อเสนอแนะอื่น ๆ พบว่า ความชอบต่อเนื้อเรื่องมีความหลากหลายต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนกลุ่มอ่อนชอบเรื่องยี่ราฟคอยาว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคือ เรื่องกระดาศวิเศษ ร้อยละ 25 เรื่องมงคลเด็กน้อยขอดกัญญู ร้อยละ 20 และเรื่องเพื่อนรัก สุนัขและวิหค ร้อยละ 15 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นี้ ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล จำนวน 420 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/7 จำนวน 60 คน ใช้วิธีการเลือกแบบยักชั้น (cluster sampling) โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนานวัตกรรมคือหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับกลุ่มตัวอย่างให้มีประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้นวัตกรรมดังกล่าว เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำแก่นักเรียน 2.2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วัตกรมนั้น กับกลุ่มตัวอย่างผู้เรียน 3 ระดับความสามารถคือ กลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน 3.1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน 3.2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน เกี่ยวกับการใช้วัตกรมนดังกล่าว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) นวัตกรรมหนังสือนิทาน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน

รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา (research and development) แบบแผนการทดลองเป็นแบบ One Group Pretest-Posttest Design การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน ใช้สูตร E_1/E_2 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t-test Dependent และ F-test (One Way Analysis Of Variance) วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะ

การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา การประมวลความเห็นใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ พบว่า นวัตกรรมหนังสือนิทาน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.31/84.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ นวัตกรรมหนังสือนิทาน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

3. ผลการเปรียบเทียบอัตราค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน หลังจากใช้นวัตกรรม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มเด็กอ่อนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการสูงสุดที่สุด คือ 10.1 กลุ่มเด็กปานกลาง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ 7.15 และกลุ่มเด็กเก่ง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ 5.80 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

4. ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา พบว่า โดยภาพรวมผู้เรียนเห็นด้วยในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.67$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมเห็นด้วยมากที่สุดในการจัดรูปเล่ม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.69$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.62) รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาของเรื่อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.67$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.64) ด้านการใช้ภาษามีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.66$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.66) และด้านการจัดภาพมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.64$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.65) ตามลำดับ ซึ่งล้วนสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

5. ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละกลุ่ม พบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นด้วยโดยภาพรวมในระดับมาก คือ กลุ่มเด็กเก่ง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.58$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.70) กลุ่มเด็กปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.65$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.70) และ กลุ่มเด็กอ่อน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.78$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.50) ซึ่งล้วนสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

อภิปรายผล

1. ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ พบว่าหนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.31/84.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การพัฒนานวัตกรรมหนังสือนิทานนี้ ผู้วิจัยได้มีการศึกษาหาข้อมูลโดยศึกษาพื้นฐานแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างหนังสือนิทาน ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และนำมาวิเคราะห์เนื้อหาสาระเกี่ยวกับการเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราเพื่อนำมาเป็นกรอบความคิดในการสร้างหนังสือนิทาน ทำให้เนื้อหาของนิทาน สอดคล้องกับหลักสูตรและมีความเหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งอยู่ในวัยเด็ก เนื่องจากหนังสือนิทานสำหรับเด็กมีลักษณะพิเศษต่างจากหนังสือทั่วไป ทั้งนี้เป็นไปตามดังที่ จินตนา ไบกาชุย (2542 : 1) เสนอว่า หนังสือนิทาน เป็น หนังสือที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากหนังสือทั่วไปที่ให้ผู้ใหญ่อ่าน มีนิทานเป็นเนื้อเรื่อง เพื่อดึงดูดเด็กซึ่งมีวุฒิภาวะไม่สูง เกิดความประทับใจอยากอ่านหนังสือขึ้นมา

ทั้งนี้ หนังสือนิทานทั้ง 4 เรื่อง ได้แก่ เรื่องมงคลยอคคตัญญู (แม่กน) เรื่องยีราฟคอยาว (แม่กบ) เรื่องเพื่อนรัก สุนัขและวิหค (แม่กก) และเรื่องกระดาศวิเศษ (แม่กค) จึงได้มีการพัฒนาในทุกๆด้าน เช่น การจัดรูปเล่ม การจัดภาพ การดำเนินเรื่อง เนื้อหาของเรื่อง และการใช้ภาษา เพื่อให้สอดคล้องกับวัย ระดับชั้น และความสนใจของผู้เรียน จะกล่าวไปตามประเด็น ดังนี้

ด้านเนื้อหา การใช้ภาษา และการดำเนินเรื่องนั้น ผู้วิจัยได้เรียบเรียงเนื้อหาให้ เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวผู้เรียน โดยใช้ภาษาง่าย ๆ มีแก่นของเรื่องหรือวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน การดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่องเป็นลำดับ ไม่ซับซ้อน ซึ่งสอดคล้องกับ หลักการที่ อรอนงค์ โชคสกุล และ ศรีอัมพร ประทุมพันธ์ (2544 : 10-12) เสนอข้อควรคำนึงในการผลิตหนังสือนิทานสำหรับเด็ก ในด้านเนื้อหา ไว้ว่า 1) เนื้อหาของหนังสือต้องมีความเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และความสนใจของเด็ก 2) เนื้อหาต้องมีแก่นของเรื่องหรือวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน 3) เนื้อหาจะต้องมีรูปแบบการเขียนที่ชัดเจน และ 4) จำนวนภาษาและประโยคที่จะนำมาเขียนจะต้องเป็นภาษาง่าย ๆ

ด้านการจัดหน้าและรูปเล่ม ผู้วิจัยออกแบบปก ใช้การพิมพ์ 4 สี เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก ใช้กระดาษอาร์ต 260 แกรม และเคลือบเงา จัดภาพประกอบให้มีชีวิตชีวา สมจริง โดยภาพและตัวหนังสืออยู่ในหน้าเดียวกัน รูปเล่มคือขนาด A3 ขนาดของตัวหนังสือมีขนาดใหญ่พอเหมาะกับวัยของเด็ก จำนวนหน้า มีทั้งหมด 12 หน้ากระดาษ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการทำหนังสือเด็กของ ภิญญาพร นิตยะประภา (2534 : 70-77) ระบุไว้ว่า 1) การออกแบบปก ควรออกแบบให้ทันสมัย ดึงดูดความสนใจของเด็กด้วยสีและภาพกับเนื้อเรื่อง โดยการเลือกเอาตอนที่

น่าสนใจที่สุด สื่อกควรเป็นสื่อฉลาด 2) การจัดภาพประกอบต้องให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง คำนี้ถึงลักษณะภาพที่เด็กเข้าใจง่าย มีชีวิตชีวา สมจริง สอดคล้องกับเนื้อหาในหนังสือ 3) การจัดหน้าหนังสือต้องจัดให้มีคุณภาพ มีความกลมกลืน มีเอกภาพ และมีจุดเด่นเร้าอารมณ์ ลักษณะการวางหน้าหนังสือ กรณีที่ภาพกับตัวหนังสืออยู่ในหน้าเดียวกัน จะใช้แบบภาพกับตัวหนังสือแยกกัน โดยภาพอยู่ด้านบน ตัวหนังสืออยู่ด้านล่าง หรือตัวหนังสือแทรกอยู่ระหว่างภาพหรือภาพกับตัวหนังสือทับกัน 4) ขนาดของหนังสือ หนังสือสำหรับเด็กนิยมใช้รูปเล่มขนาดใหญ่ คือ 8 หน้ายก 5) กระดาษที่ใช้ในการผลิตหนังสือสำหรับเด็ก ส่วนมากนิยมใช้กระดาษวาดเขียนอย่างหนา และ 6) ขนาดของตัวหนังสือ สำหรับเด็กควรใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ และเป็นตัวหนังสือสีดำหนา

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้มีการพัฒนานวัตกรรมหนังสือนิทานนี้ ดังที่ รัฐจวน อินทรกำแหง (2520 : 77-79) ระบุไว้ว่า การจัดทำหนังสือนิทานควร 1) ตรงกับความสนใจของเด็ก 2) เล่าโครงเรื่องไม่ซับซ้อน 3) ฉากต่าง ๆ ในเรื่องชัดเจน น่าเชื่อถือ 4) ตัวละครมีบุคลิกเด่นชัด 5) ตำนานภาษาง่าย ชัดเจน 6) ภาพมีชีวิตชีวา สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และ 7) การจัดรูปเล่มเหมาะสมสวยงาม ทำให้ได้หนังสือนิทานที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มนวิภา เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2545 : บทคัดย่อ) ที่พัฒนาบทเรียนนิทานเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนนิทานมีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.10/82.24 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

จากผลการทดลอง งานวิจัย และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ตลอดจนคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องหนังสือนิทาน และมีการทดลองหาประสิทธิภาพหนังสือนิทานแบบรายบุคคล กลุ่มเล็ก และภาคสนาม แล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง ทำให้ได้หนังสือนิทานที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ นวัตกรรมหนังสือนิทานที่พัฒนาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่า การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาไทย ของผู้วิจัยโดยใช้นิทาน เป็นองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ เป็นนวัตกรรมการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ได้ผลดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Gerbracht (1995 : 3741) Vieiro (1995 : abstract) Rooks (1998 : 24-28) และสุจิตรา ศาสตราวหา (2541 : บทคัดย่อ) กล่าวคือ Gerbracht ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ในชั้นเรียนที่ใช้การสอนแบบสื่อสาร โดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า นิทานเป็นสื่อที่ทำให้เกิดประสิทธิผลทางการเรียน

อย่างดียิ่ง กล่าวคือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนให้การตอบสนองและร่วมกิจกรรมทางภาษาจากการเล่านิทาน ผลจากคะแนนและการประเมินผลทางด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนชื่นชอบและเพลิดเพลินกับการเล่านิทาน การเรียนและการเขียนเรื่องนิทานของตัวเอง Vieiro ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองเรื่องพัฒนาทักษะการเล่านิทาน กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กก่อนวัยเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง การทดลองได้กระทำเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยสรุปว่า ทักษะการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีข้อได้เปรียบด้านคุณภาพมากกว่าเด็กก่อนวัยเรียนและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเก็บรายละเอียดทางอารมณ์ได้ มากกว่าความละเอียดและความสมบูรณ์ของการเล่านิทาน โดยมีความสัมพันธ์กับอายุของเด็ก และเด็กสามารถระลึกเรื่องราวได้อย่างมีขอบเขตตามประสบการณ์ของตนเอง Rooks ได้ศึกษาเรื่องความสามารถทางการเรียนด้านทักษะการพูด การฟัง และความเข้าใจในการใช้ภาษาโดยใช้นิทานกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อศึกษาความเข้าใจในการฟังเรื่อง ความสามารถในการเขียนเรื่องเล่า ความร่วมมือของนักเรียน และการโต้ตอบ ในระหว่างการฟังนิทานและการแสดงออก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้เทคนิคการเล่านิทานมีความกระตือรือร้นและให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการฟังหลังผ่านกิจกรรมการเล่านิทาน มีความสามารถในการบรรยายเพิ่มขึ้น และมีการพัฒนาในการเขียนเรื่องเล่า สุจิตรา ศาสตร์วาทา ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนตามคู่มือครูและการสอนแบบสื่อสาร โดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบ ด้วยการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม นักเรียนในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการเรียนรู้โดยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ นำไปใช้ประโยชน์ เข้าใจเนื้อหาและใช้ภาษาได้คล่องกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนในแต่ละกลุ่มมีอัตราเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มเด็กอ่อนมีคะแนนพัฒนาการสูงกว่ากลุ่มอื่น คือ $(\bar{X}) = 10.10$ กลุ่มเด็กปานกลาง มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 7.15$ และ

กลุ่มเด็กเก่ง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 5.80 จะเห็นได้ว่า กลุ่มเด็กอ่อน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการสูงที่สุด และสอดคล้องกับ พรณี ชื่นอุไทย (2546 : 109) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะในการเขียนร้อยแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ กรุงเทพฯ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการความสามารถด้านการเขียนร้อยแก้วของแต่ละกลุ่มที่มีพื้นฐานความสามารถต่างระดับกัน และเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างกัน มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าวิธีการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มีผลสูงสุดสำหรับนักเรียนในกลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลางและในกลุ่มเก่งตามลำดับ โดยที่นักเรียนกลุ่มเก่งมีพัฒนาการความสามารถด้านการเขียนเพิ่มขึ้นบ้างเล็กน้อย เพราะนักเรียนกลุ่มเก่งมีคะแนนความสามารถพื้นฐานก่อนทดลองสูง จึงมีช่วงพัฒนาการเพิ่มขึ้นไม่สูงนัก

4. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา พบว่า ภาพรวมเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมเห็นด้วยด้านการจัดรูปแบบมากที่สุด เนื่องจากว่าหนังสือนิทาน มีความสวยงาม น่าสนใจดึงดูดความสนใจของผู้เรียน โดยการใช้สีสรรที่สดใส จึงทำให้นักเรียนมีความพอใจมากที่สุด ส่วนความคิดเห็นในระดับรองลงมาคือ ด้านเนื้อหาของเรื่อง เนื้อเรื่องของนิทานแต่ละเรื่องเข้าใจง่าย ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีประโยชน์ ให้คิดสอนใจ จึงทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและเพลิดเพลิน ความคิดเห็นรองลงมาตามลำดับ คือ การใช้ภาษา และการจัดภาพ ทั้งนี้ในภาพรวมนักเรียนมีความพอใจ และมีความกระตือรือร้น ในการเรียนด้วยการใช้หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ด้วยเพราะเป็นสิ่งแปลกใหม่ที่นักเรียนไม่เคยเจอ อีกทั้งนิทานยังเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ใกล้ตัวผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนในวัยนี้ชอบอ่านนิทาน เนื้อเรื่องของนิทานทั้ง 4 เรื่อง ก็เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน และมีโครงเรื่องง่าย ๆ ใช้ภาษาที่ชัดเจน ตรงไปตรงมา ทั้งนี้การเลือกนิทานต้องให้เหมาะสมสอดคล้องกับวัยของเด็กทั้งเนื้อเรื่อง ตัวละคร รูปภาพ ภาษา และความยาวของนิทานก็เหมาะสมกับช่วงความสนใจตามระดับอายุ (สิริวรรณ ฤทธิสาร 2550 : 53-54) ซึ่งสอดคล้องกับ เกริก ชื่นพันธ์ (2539 : 60) ที่กล่าวว่า เด็กอายุระหว่าง 6-8 ปี จะชอบนิทานที่ตื่นเต้น ผจญภัยเรื่องตลกขบขัน เรื่องราวที่สร้างความสนใจ หรือเรื่องราวที่เกิดจากจินตนาการที่เกินเลยความเป็นจริง โดยเฉพาะเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเวทคา นางฟ้า พ่อมดและแม่มด เรื่องราวของการใช้ความคิดปริศนาคำทายอะไรเอ่ย ที่ใช้ความคิดง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน และรวมถึงเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับความจริง ดังนั้นเมื่อนำหนังสือนิทานมาเป็นสื่อในการเรียนการสอน จึงทำให้นักเรียนชื่นชอบและส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนวิภา เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2545 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาบทเรียนนิทานเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการเขียน

ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 50 คน และพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่คัดค้านการเรียน นิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

จากการสำรวจความคิดเห็นในแต่ละกลุ่ม พบว่า นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันต่อการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา โดยนักเรียนในกลุ่มเก่ง ชอบเรื่องมงคลเด็กน้อยยอดกตัญญูมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของรองศาสตราจารย์เกริก ยุ้นพันธ์ และ อาจารย์ชัชมิตร แสงกระจ่าง ที่กล่าวว่าเรื่องนี้มีเนื้อหาดี รูปน่ารัก สี สะอาดตา (ดังภาคผนวก หน้า 103) นักเรียนในกลุ่มปานกลาง ชอบเรื่องกระต่ายวิเศษมากที่สุด ในขณะที่นักเรียนในกลุ่มอ่อน ชอบเรื่องขีรภาพคอยาวมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของอาจารย์สกล บุญยทัต ที่กล่าวว่าเนื้อเรื่องสนุก น่าติดตาม (ดังภาคผนวก หน้า 103) ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้สังเกต พบว่า นักเรียนในกลุ่มเก่ง ชอบอ่านนิทานที่มีเรื่องราวคล้ายชีวิตจริง มีการดำเนินเรื่องสมจริง โดยนักเรียนกลุ่มเก่ง สามารถที่จะนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนในกลุ่มปานกลาง ชอบเรื่องราวที่ซับซ้อนขึ้น มีการผจญภัยของตัวละคร นอกจากนี้ นักเรียนในกลุ่มปานกลางเริ่มมีการคิดวิเคราะห์ถึงผลของเหตุการณ์ และข้อคิดที่ได้จากเรื่องนักเรียนในกลุ่มอ่อนชอบอ่านนิทานที่เป็นเรื่องง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน เนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน มีตัวละครเป็นสัตว์ที่มีพฤติกรรมเลียนแบบมนุษย์

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่ได้เสนอไปแล้วนั้น ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะนำเสนอข้อเสนอแนะ 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำ ไปใช้

จากข้อค้นพบของการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ ไปใช้ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำ เมื่อดำเนินการทดลองมีรายละเอียดที่ต้องชี้แจงให้ผู้เรียนได้ทราบก่อนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้นก่อนการเรียน ครูต้องเตรียมความพร้อมเรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา โดยศึกษาจากแผนการจัดการเรียนรู้ ใบงานและใบความรู้ พร้อมศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้คำแนะนำนักเรียนเพิ่มเติมในการจัดกิจกรรม

2. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนจะตั้งใจทำงานของตนเอง โดยไม่สนใจผู้อื่น ดังนั้นครูอาจจัดกิจกรรมเป็นกลุ่ม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน และยังเป็น การช่วยกระตุ้นเพื่อนที่เรียนอ่อน ให้มีพัฒนาการขึ้นกว่าเดิม

3. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชื่นชอบการนำตัวละครแต่ละตัวในเรื่องมาอภิปราย ดังนั้นครูอาจจัดกิจกรรมเสริม เพิ่มเติมจากการเรียน หรืออาจนำทักษะอื่น ๆ เช่น การเขียนแสดงความคิดเห็น การเขียนแสดงความรู้สึก มาฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานเป็นสื่อ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาหนังสือนิทาน โดยศึกษาในประเด็นอื่น ๆ เช่น คำควบกล้ำ อักษรนำ และคำเป็นคำตาย เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบพัฒนาการผลการเรียนรู้การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานของนักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสือนิทานเปรียบเทียบกับสื่อ หรือวิธีการสอนอื่น ๆ

3. ควรขยายผลการวิจัยและสร้างหนังสือนิทาน สำหรับรายวิชาอื่น ๆ ในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย

4. ควรมีการวิจัยเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้สื่อรูปแบบอื่นๆ เช่น ปริศนา คำทาย บทร้องเล่น โฆษณา หรืออาจใช้ฉันทลักษณ์ที่จดจำได้ง่าย หรือสร้างรูปแบบฉันทลักษณ์ขึ้นใหม่ โดยอาศัย “ถ้อยคำ” พิเศษที่ต้องการให้เด็กเรียนรู้เป็นฐาน

5. ข้อเสนอแนะในการสร้างสื่อเพื่อการศึกษาวิจัย

5.1 ในการผลิตหนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน ควรกำหนดบัญชีคำที่ต้องการสอนให้ชัดเจน และวางระบบแบบฝึกหัด ในลักษณะของการ “ขำ ขำ ทวน” เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นบ่อย ๆ และจะเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

5.2 ในกรณีที่คำศัพท์ที่ต้องการฝึก ทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานมีคำในบัญชีจำนวนมาก ควรแบ่งกลุ่มศัพท์ออกเป็นหลายกลุ่ม และผูกนิทานเป็นเรื่องย่อย ๆ หลายเรื่อง ไม่จำเป็นต้องนำศัพท์ทั้งหมดมาใส่ไว้ในหนังสือนิทานเพียงเล่มเดียวเท่านั้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.

_____. ก “เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.” คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2545.

_____. ข การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2544.

_____. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2545.

_____. การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2546.

กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. หนังสือดีสำหรับเด็ก 6 เดือน-6 ปี โครงการหนังสือเล่มแรก Bookstart. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : พรินทวาทกราฟฟิค, 2553.

ก่อ สวัสดิพานิชย์. การสอนอ่านในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2515.

กิ่งกาญจน์ ธีรสุนทร. “ความสัมพันธ์ของข้อสอบเลือกตอบที่ใช้วัดความสามารถทางภาษากับการวัดความสามารถในการเรียงความ.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.

กิ่งแก้ว อรรถากร. คติชนวิทยา. เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 184. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2519.

_____. “วรรณกรรมจากบ้าน.” ใน เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 113. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2514.

กัญญารัตน์ เกตุบุญลือ และคณะ. “การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟังนิทานของเด็กปฐมวัยที่ได้ฟังนิทานประกอบเทคนิคการปั้นกับการฟังนิทานแบบปกติ.” ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต โปรแกรมวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม, 2547.

เกริก ยूनพันธ์. การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2539.

จันทร์ชัย มหาโพธิ์. รายงานการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. อุดรธานี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี, 2535.

จิราภรณ์ ศิริทวี. “เทคนิคการจัดกิจกรรมให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้.” วิชาการ 2, 8 (สิงหาคม 2541) : 33-38.

จรีพร สันทา. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างวิธีสอนโดยการใช้นิทานประกอบภาพการ์ตูน กับการสอนปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2537.

ใจทิพย์ อึ้งตระกูล. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้บทเรียนภาพการ์ตูน กับการสอนปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2537.

เฉลิม มากนวล. “การวิเคราะห์และเปรียบเทียบนิทานชาดกกับนิทานอีสป.” ใน เอกสารนิเทศการศึกษา, 167. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2518.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. เทคนิคการอ่าน. กรุงเทพฯ : บุรพาสาน์, 2542.

_____. การทำหนังสือสำหรับเด็ก (บรรณ. 441). พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บุรพาสาน์, 2527.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล. การรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2537.

ทัศนีย์ ศุภเมธี. วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ธนะการพิมพ์, 2528.

- ทองสุข วงศ์ทิพย์. “การสร้างชุดกิจกรรมเสริมทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์, 2549.
- นิตยา คชภักดี. “พัฒนาการบุคลิกและจิตใจ พัฒนาการช่วงอายุ 0-6 ปี.” ใน จิตเวชเด็กสำหรับกุมารแพทย์, 12-13. วัฒนเพ็ญ บุญประกอบ และอัมพร สุอำพัน, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ : สมาคมกุมารแพทย์และชมรมจิตเวชเด็ก, 2530.
- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. “การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก เรื่องเปิดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2540.
- บันลือ พุกกะวัน. มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- _____. แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- บุญเพ็ญ สุวรรณศรี. “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2548.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ, 2520.
- ปิยวรรณ สังข์จันทร์เพชร. “การพัฒนาชุดการสอนเสริมทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์, 2550.
- ประคอง นิมมานเหมินท์. “หน่วยที่ 2 นิทานพื้นบ้าน.” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 8 หน่วยที่ 1-7, 53-128. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.
- ประจักษ์ บุตรมะลา. การทดลองใช้แบบฝึกทักษะคำคล้องจองประกอบเพลง สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ร้อยเอ็ด : โรงเรียนดงยางสะแบง, 2548.
- _____. “ผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT).” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550.
- แปลก สนธิรักษ์. พจนานุกรมบาลี-ไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2506.

- พิมล แจ่มแจ้ง. “การสร้างชุดฝึกซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542.
- ไพบูลย์ มูลดี. “การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- พรทิพย์ วินโกมินทร์. นิทานละครและหุ่นสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2. ปทุมธานี : ภาควิชา การอนุบาลศึกษา วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยา ลงกรณ์, 2530.
- พรรณี ชื่นอุไทย. “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะในการเขียนร้อยแก้ว สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2546.
- ภิญญาพร นิตยะประภา. ห้องสมุดโรงเรียน : เอกสารคำสอนรายวิชา 2633404. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ สหวิทยาลัย รัตนโกสินทร์พระนคร, 2534.
- มณฑนา วัฒนถนอม. เอกสารประกอบการสอนวิชา 465 201 พฤติกรรมการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- มนวิภา เสนีวงศ์ ณ อยุธยา. “การพัฒนาบทเรียนนิทานเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการเขียน ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน วิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. การสอนกลุ่มทักษะ 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.
- รัญจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ดวงกมล, 2520.
- เรวดี อาษานาม. “สภาพการรู้หนังสือของประชากรจังหวัดขอนแก่น ซึ่งสิ้นสุดการศึกษาใน ระดับประถมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ขอนแก่น, 2527.
- วัชรภรณ์ พิมพ์ใจวงศ์. “ลักษณะของเนื้อเรื่องและตัวละครในนิทานสำหรับเด็กที่เด็ก ก่อนวัยเรียนชอบ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2528.
- วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2537.

- วรรณิ โสมประยูร และรัชณี ศรีไพวรรณ. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.
- วิริยะ สิริสิงห์. การเขียนเรื่องสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2524.
- วีระศักดิ์ ปัตตالاโพธิ์. “ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาพฤษภาคมปี พ.ศ. 2540 จังหวัดมหาสารคาม.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การประถมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2540.
- วารภรณ์ เหลี่ยมไธสง. “ทักษะการอ่านและการเขียนในการสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้เกมและใช้แบบฝึกทักษะ.” วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- ศราวุธ จักรเป็ง. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือการ์ตูนกับการสอนปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2541.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. เอกสารเสริมความรู้สำหรับครู การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2537.
- สนิท ตั้งทวี. ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2528.
- สุขสมร ประพัฒน์ทอง. “อิทธิพลของการใช้นิทานสำหรับเด็กและการอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.
- สุจิตตรา แก้วโต. “การศึกษาผลการใช้เกมการสะกดคำที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน สถาบันราชภัฏนครสวรรค์, 2545.
- สุจิตรา ศาสตรวาทา. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่ใช้การสอนแบบสื่อสารโดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2541.
- สุชา จันท์ธอม. จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2516.

สุวนันท์ สันติเดชา. รายงานการใช้แบบฝึกเพื่อแก้ปัญหานักเรียนออกเสียงภาษาไทยไม่ถูกต้อง.

กรุงเทพมหานคร : ชารอักษร, 2547.

สุดารัตน์ เสรีวัฒน์. “วิวัฒนาการของเรื่องสั้นในเมืองไทยตั้งแต่แรกจนถึง พ.ศ. 2475.” ใน

เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 122. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู,
2522.

สมศักดิ์ ปริบูรณ์. นิทานความสำคัญและประโยชน์. ราชบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง,

2542.

อดุลย์ ภูปลื้ม. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคำละคำ.” วิทยานิพนธ์

การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2539.

อังรา ชิวพันธ์. ศิลปะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : เป็นพับลิชชิง,

2546.

อรทัย นุตรดิษฐ์. “การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.”

ปริญญาานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.

อุทัย สิ้นธุสาร. “นิทาน.” ใน สารานุกรมไทย 11 (2519) : 12-13.

เอกรินทร์ สี่มหาศาล และคณะ. คู่มือใช้หลักสูตรแกนกลางฯ 51. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์,

2551.

ภาษาต่างประเทศ

Ellis, Brian F. Storytelling. Oxford : Oxford University Press, 1995.

Gerbracht, Gloria Jean. “The Effective Storytelling on the Narrative Writing of Third Grade

Students.” Dissertation Abstracts International 55, 12 (June 1995) : 3741.

Vieiro, Pilar. The Development of Children’s Story Tekking Skill. Paris : The 5th European

Conference on the Quality of Early Childhood Education. ERIC, 1995.

Rooks, D.I. Can I Tell You My Story? How Storytelling Contributes to Pupils’ Achievements in

Other Aspects of Speaking and Listening and to Their Understanding of the Language

Works. England : NISC Discover, 1998.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์การพัฒนาหนังสือนิทาน

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

.....

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียน
มาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนเซนต์คาเบรียลที่มีต่อหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

1. อาจารย์มะลิฉัตร ภูเพชร
การศึกษา : ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย)
ตำแหน่ง : ครู โรงเรียนอนุบาลราชบุรี
2. อาจารย์อุทุมพร ฤกษ์ดี
การศึกษา : ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย)
ตำแหน่ง : ครู โรงเรียนอนุบาลนครปฐม
3. อาจารย์สุวภัทร ชวนอยู่
การศึกษา : ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย)
ตำแหน่ง : อาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหนังสือนิทานมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย

ตำแหน่ง : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. รองศาสตราจารย์เกริก ยूनพันธ์

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำสาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. อาจารย์สกุล บุญยทัต

ตำแหน่ง : อาจารย์คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

4. อาจารย์ชัชมิตร แสงกระจ่าง

ตำแหน่ง : นายกสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย

5. อาจารย์จีวัน วิสาสะ

ตำแหน่ง : นักเขียนอิสระ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์การพัฒนาหนังสือนิทาน

.....

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์การพัฒนาหนังสือนิทาน

1. อาจารย์ฐานิสร์ เหมศาสตร์
การศึกษา : กศ.บ. (ศิลปศึกษา), M.F.A.(PAINTING)
ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
2. อาจารย์จันทร์เพ็ญ ศรีคงอยู่
การศึกษา : ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย)
ตำแหน่ง : ครู โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
3. อาจารย์พิณเพชร บุรณภิญโญ
การศึกษา : ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย)
ตำแหน่ง : ข้าราชการบำนาญ/หุ้นส่วนและผู้จัดการ บริษัทวินพับบลิซิง

รายชื่อครูสอนวิชาภาษาไทยและวิชาศิลปะ ชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

1. อาจารย์สุลลิตา	ปัทมาภรณ์	11. อาจารย์ปรียานุช	ผลแก้ว
2. อาจารย์พลอยชมพู	ถาวรวัฒนา	12. อาจารย์พรนภา	สาคร
3. อาจารย์มริษา	จงจันทร์	13. อาจารย์บำเพ็ญวงษ์	พุกษา
4. อาจารย์นาคยา	เบญจวิไลลักษณ์	14. อาจารย์ยงยุทธ	ใจบุญ
5. อาจารย์เพียงดาว	ชนสิริกุลวงศ์	15. อาจารย์ดวงหทัย	ฉัตรมณี
6. อาจารย์เชิดศักดิ์	พุกษา	16. อาจารย์ธนภัทร	จันทร์เจริญ
7. อาจารย์นพชัย	โยธินะเวทิน	17. อาจารย์หฤทัย	สมบูรณ์จันทร์
8. อาจารย์สุกัญญา	เชี่ยวสุทธิ	18. อาจารย์วิโรจน์	กิจเจริญ
9. อาจารย์อิสราภรณ์	ปวีวัฒน์พานิช	19. อาจารย์ปีติพงศ์	บัวลำดี
10. อาจารย์ธารี	เจียจวบศิลป์	20. อาจารย์ธนิศย์	เพ็ชรมณีวงศ์

ภาคผนวก ข

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาหนังสือนิทาน

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาหนังสือนิทาน

.....

ความคิดเห็นของรองศาสตราจารย์เกริก ยूनพันธ์

อาจารย์เกริก มีความเห็นว่า ในภาพรวมนิทานแต่ละเรื่อง มีเนื้อหา และมีภาพ สี สันสดใส เหมาะสมกับผู้เรียนดี โดยอาจารย์เกริกได้เสนอแนะเรื่องมงคล เด็กน้อยยอดกตัญญู ให้แก้ไขคำว่า ไอศูรย์ เป็นห้องลูกเงิน

ความคิดเห็นของอาจารย์สกุล บุญยทัต

อาจารย์สกุล มีความเห็นว่า เรื่องกระดาศวิเศษ โคร่งเรื่องไม่น่าเชื่อถือ สี สันของเรื่องไม่ดึงดูดเด็ก การใช้สีควรรสดใส และกระจำงตา เป็นแรงดึงดูดความสนใจ เรื่องเพื่อนรัก สุนัขและวิหค เนื้อเรื่องมีนัยยะสำหรับเด็กในวัยนี้ การดำเนินเรื่องแบบตั้งคำถามและตอบคำถาม อาจทำให้เด็กรับรู้ยากขึ้น เรื่องยีราฟคอยาว มีเนื้อเรื่องที่สนุก น่าติดตาม เพียงแต่ความคิดบางส่วนนั้นเป็นความคิดแบบผู้ใหญ่ แต่นับว่าเรื่องนี้เหมาะสมกับผู้เรียนมากกว่าทุกเรื่อง เรื่องมงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู บทสรุปของเรื่องดูจงใจและขัดเขี่ยคข้อ สรุปเกินไป จุดดีของเรื่องคือ การเลือกคำมาเป็นตัวอย่างและประเด็นในการสอน ซึ่งเป็นคำที่ใกล้ตัวเด็ก

ความคิดเห็นของอาจารย์ชัชฌิกร แสงกระจ่าง

อาจารย์ชัชฌิกร มีความเห็นว่า เรื่องมงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู เนื้อหาดี รูปน่ารัก สีสะอาดตา เรื่องเพื่อนรัก สุนัขและวิหค เรื่องนี้น่ารัก รูปและสีสวยกว่าเรื่องอื่น ตอนจบควรจะต้องเติมคำว่า มีความสุข หลังคำว่า ต่อไป (นอนดูก่อนเขมต่อไปอย่างมีความสุข) เรื่องกระดาศวิเศษ มีการสะกดคำผิด คือคำว่า หลงไหล คำว่า “ชนบัตร” ไม่ได้เน้น เนื้อเรื่องนี้ไม่น่าเชื่อถือ คือ มดเอาชนบัตรมาจากไหน ไม่มีที่มาที่ไป และตอนกลับไปก็ไม่ได้พูดถึงเรื่องนี้อีก เรื่องยีราฟคอยาว ควรเปลี่ยนคำจาก เทพเจ้า เป็น เทพผู้พิทักษ์ป่า เพื่อเป็นเหตุเป็นผลกับส่วนต้น และบุปผาไม่มี อาจเปลี่ยนเป็น ต้นป๊อบ ก็ได้

ความคิดเห็นของอาจารย์ชิวัน วิสาสะ

อาจารย์ชิวันมีความเห็นว่า วิธีการเล่าเรื่องหรือรูปแบบการใช้ภาษาของนิทานทั้ง 4 เรื่อง 4 เล่ม ควรมีการสร้างรูปแบบการใช้ภาษาขึ้นมาเป็นการเฉพาะมากกว่าการเล่าเรื่องแบบปกติหรือการใช้ภาษาธรรมดาที่ผู้ฟังและอ่านรับรู้ถึง “คำพิเศษ” นั้นแบบผ่านเลย ถึงแม้จะมีการเน้นถ้อยคำด้วยขนาดอักษรและสีที่แตกต่างแล้วก็ตาม แต่เนื่องจาก “คำพิเศษ” ที่สะกดไม่ตรงตามมาตราที่ต้องการให้เด็กเรียนรู้ นั้น มีจำนวนไม่น้อย จึงยากที่วิธีการที่ใช้อยู่จะทำให้เด็กเข้าใจและจดจำได้หมด หากไม่ใช่วิธีการที่พิเศษมากกว่านี้ หากรูปแบบของการเล่าเรื่อง ของการใช้ภาษาเปิดโอกาสให้มีการ “ย้า ซ้ำ ทวน” เป็นระยะๆ น่าจะทำให้เกิดการเรียนรู้ จดจำและเข้าใจ “คำพิเศษ” ที่ต้องการสอนเด็กได้ดีกว่า

นอกจากนี้ควรเลือกกลุ่มคำที่ไม่มาก มาผูกเป็นเรื่อง เพื่อเปิดโอกาสให้ ถ้อยคำพิเศษเหล่านั้นได้แสดงบทบาทในลักษณะ ย้า-ซ้ำ-ทวน หรือ “ส่งเสียง” เป็นระยะ จะทำให้เกิดการรับรู้ อย่างสม่ำเสมอ นำไปสู่การซึมซับ จดจำและเข้าใจในที่สุด

รูปแบบการใช้ภาษา การใช้ฉันทลักษณ์ ควรดึงดูดหรือทำให้จดจำได้โดยง่าย หรือสร้างรูปแบบสร้างฉันทลักษณ์ขึ้นใหม่โดยอาศัย “ถ้อยคำพิเศษ” ที่ต้องการให้เด็กเรียนรู้เป็นฐาน ก็น่าจะเกิด “สื่อ” ดีๆ ขึ้นอีกมาก

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูล

ที่ ศร 0520.107 (นฐ)/ 2320

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

26 มิถุนายน 2552

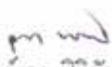
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูล

เรียน อาจารย์พิณเพชร บุรณภิญโญ

ด้วย นางสาวศุภสิริ บุญประเวศ นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ” มีความประสงค์จะขอข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ข้อมูลแก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะดังกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / 2321

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

26 มิถุนายน 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูล

เรียน อาจารย์จันทร์เพ็ญ ศรีคงอยู่

ด้วย นางสาวศุภศิริ บุญประเวศ นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ” มีความประสงค์จะขอข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ข้อมูลแก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะดังกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ภาคผนวก ง

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ที่ สธ 0520.107 (นฐ) / 3830

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

4 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์มะลิวัลย์ กู่เพชร

ด้วย นางสาวศุภศิริ บุญประเวช นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

๐๓ ๗

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะคังกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ที่ สบ 0520.107 (นฐ) / 383/

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

4 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์อุทุมพร ฤกษ์ดี

ด้วย นางสาวสุกสิริ บุญประเวศ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย จินะดังกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ที่ สธ 0520.107 (นฐ) / 3532

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

4 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์สุวภัทร ชวนอยู่

ด้วย นางสาวศุภศิริ บุญประเวศ นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะดังกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ภาคผนวก จ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 20 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC
		1	2	3	
	จุดประสงค์การเรียนรู้				
1	สามารถประเมินผลได้เหมาะสม	+1	+1	+1	1
2	เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	1
3	สามารถสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ได้	+1	0	+1	0.7
	องค์ความรู้สำคัญ				
1	มีความชัดเจน ไม่สับสน	+1	+1	0	0.7
2	มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	+1	+1	+1	1
3	เหมาะสมกับเวลาที่สอน	+1	+1	+1	1
4	คำและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	1
5	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	0	+1	0.7
	กระบวนการจัดการเรียนรู้				
	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน				
1	มีความน่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้	+1	0	+1	0.7
2	มีความเชื่อมโยงกับเรื่องที่จะสอน	+1	+1	+1	1
	ขั้นดำเนินกิจกรรม				
1	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	+1	+1	+1	1
2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3	เร้าความสนใจของผู้เรียน	+1	0	+1	0.7
4	ผู้เรียนได้รับความรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	0	+1	0.7
5	เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
6	เร้าความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	0	0.7
7	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	+1	+1	+1	1
	การวัดและประเมินผล				
1	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1
2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3	สามารถวัดและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้	+1	+1	+1	1
4	ส่งเสริมการวัดพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย	+1	0	+1	0.7

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC
		1	2	3	
	ใบงาน				
1	รูปแบบ มีความน่าสนใจ	+1	0	+1	0.7
2	แบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับระดับชั้นและวัย ของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
3	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4	สามารถใช้วัดประเมินผลผู้เรียนได้	+1	+1	+1	1
รวม					0.9

ตารางที่ 21 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน เป็นรายบุคคล

คนที่	คะแนนใบงาน				รวม 80 คะแนน	คะแนนทดสอบ หลังเรียน 30 คะแนน
	ใบงาน แม่กน (20)	ใบงาน แม่กบ (20)	ใบงาน แม่กก (20)	ใบงาน แม่กด (20)		
1	17	20	20	18	75	27
2	15	13	14	12	54	28
3	9	5	11	7	32	10
รวม					161	55

$$\sum x = 161$$

$$E_1 = 67.08$$

$$\sum F = 55\#$$

$$E_2 = 61.11$$

ตารางที่ 22 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน เป็นกลุ่มเล็ก

คนที่	คะแนนใบงาน				รวม 80 คะแนน	คะแนนทดสอบ หลังเรียน 30 คะแนน
	ใบงาน แม่กน (20)	ใบงาน แม่กบ (20)	ใบงาน แม่กก (20)	ใบงาน แม่กด (20)		
1	19	20	20	18	77	28
2	18	19	20	18	75	29
3	19	19	20	20	78	30
4	16	15	16	12	59	22
5	12	14	17	13	56	20
6	15	17	19	11	62	24
7	9	6	13	7	35	13
8	8	8	11	3	30	14
9	7	12	16	5	40	15
รวม					512	195

$$\sum x = 512$$

$$E_1 = 71.11$$

$$\sum F = 195\#$$

$$E_2 = 72.22$$

ตารางที่ 23 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน ภาคสนาม

คนที่	คะแนนใบงาน				รวม 80 คะแนน	คะแนนทดสอบ หลังเรียน 30 คะแนน
	ใบงาน แม่กน (20)	ใบงาน แม่กบ (20)	ใบงาน แม่กก (20)	ใบงาน แม่กค (20)		
1	19	15	20	14	68	21
2	20	18	20	18	76	29
3	17	19	20	16	72	28
4	14	17	17	13	61	20
5	10	13	15	12	50	18
6	18	19	19	17	73	27
7	18	19	19	19	75	28
8	19	20	20	20	79	30
9	17	19	19	17	72	27
10	20	19	20	19	78	30
11	16	19	20	18	73	27
12	17	18	18	19	72	24
13	13	14	18	8	53	20
14	18	18	17	17	70	25
15	17	19	19	16	71	25
16	16	14	17	15	62	23
17	16	19	19	14	68	25
18	18	19	20	17	74	28
19	17	20	20	19	76	29
20	19	17	20	18	74	27
21	17	16	20	16	69	23
22	19	19	20	20	78	30
23	18	14	17	15	64	22
24	10	11	13	8	42	17
25	13	17	15	11	56	23

ตารางที่ 23 (ต่อ)

คนที่	คะแนนใบงาน				รวม 80 คะแนน	คะแนนทดสอบ หลังเรียน 30 คะแนน
	ใบงาน แม่กน (20)	ใบงาน แม่กบ (20)	ใบงาน แม่กก (20)	ใบงาน แม่กค (20)		
26	14	11	13	10	48	20
27	16	13	16	14	59	20
28	18	17	19	15	69	25
29	12	18	19	18	67	23
30	18	16	18	15	67	23
รวม					2016	737

$$\sum x = 2016$$

$$E_1 = 84.00$$

$$\sum F = 737\#$$

$$E_2 = 81.89$$

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ดัชนีความ สอดคล้อง
	1	2	3	
1	-1	-1	0	-0.67
2	0	-1	+1	0
3	0	-1	+1	0
4	+1	+1	+1	1
5	+1	+1	+1	1
6	+1	0	-1	0
7	+1	0	-1	0
8	+1	+1	+1	1
9	+1	+1	+1	1
10	0	0	0	0
11	0	-1	+1	0
12	0	-1	+1	0
13	+1	0	-1	0
14	+1	+1	+1	1
15	+1	+1	+1	1
16	+1	+1	+1	1
17	+1	0	-1	0
18	0	-1	+1	0
19	0	0	0	0
20	0	-1	+1	0

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ดัชนีความ สอดคล้อง
	1	2	3	
21	0	-1	+1	0
22	+1	+1	+1	1
23	+1	+1	+1	1
24	+1	0	-1	0
25	+1	0	-1	0
26	0	-1	+1	0
27	0	-1	+1	0
28	+1	+1	+1	1
29	+1	+1	+1	1
30	+1	+1	+1	1
31	+1	0	-1	0
32	+1	0	-1	0
33	0	-1	+1	0
34	0	0	0	0
35	0	-1	+1	0
36	0	0	0	0
37	+1	+1	+1	1
38	+1	+1	+1	1
39	+1	+1	+1	1
40	0	-1	+1	0

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ดัชนีความ สอดคล้อง
	1	2	3	
41	0	0	0	0
42	+1	+1	+1	1
43	+1	+1	+1	1
44	-1	-1	+1	-0.33
45	0	-1	+1	0
46	+1	0	-1	0
47	+1	0	-1	0
48	+1	+1	+1	1
49	0	-1	+1	0
50	+1	+1	+1	1
51	-1	-1	+1	-0.33
52	-1	-1	+1	-0.33
53	0	-1	+1	0
54	+1	+1	+1	1
55	+1	0	-1	0
56	0	-1	+1	0
57	0	-1	+1	0
58	-1	-1	+1	-0.33
59	+1	+1	+1	1
60	+1	+1	+1	1

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ดัชนีความ สอดคล้อง
	1	2	3	
61	+1	0	-1	0
62	+1	+1	+1	1
63	0	0	0	0
64	+1	+1	+1	1
65	-1	-1	+1	-0.33
66	0	0	0	0
67	+1	+1	+1	1
68	+1	+1	+1	1
69	0	0	0	0
70	+1	0	-1	0
71	+1	+1	+1	1
72	+1	+1	+1	1
73	0	-1	+1	0
74	0	-1	+1	0
75	0	0	0	0
76	+1	0	-1	0
77	+1	+1	+1	1
78	+1	+1	+1	1
79	-1	-1	+1	-0.33
80	0	-1	+1	0

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กด

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ดัชนีความ สอดคล้อง
	1	2	3	
1	+1	0	-1	0
2	0	-1	0	-0.33
3	+1	+1	+1	1
4	1	-1	-1	-0.33
5	+1	+1	+1	1
6	+1	+1	+1	1
7	-1	0	0	-0.33
8	-1	0	+1	0
9	+1	+1	+1	1
10	+1	+1	+1	1
11	0	0	0	0
12	-1	+1	-1	-0.33
13	+1	+1	+1	1
14	+1	+1	+1	1
15	+1	+1	+1	1
16	+1	+1	+1	1
17	0	-1	+1	0
18	+1	-1	-1	-0.33
19	0	-1	0	-0.33
20	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กก

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ดัชนีความ สอดคล้อง
	1	2	3	
1	-1	0	0	-0.33
2	0	0	0	0
3	-1	-1	0	-0.67
4	+1	+1	+1	1
5	+1	+1	+1	1
6	+1	+1	+1	1
7	0	-1	0	-0.33
8	-1	+1	0	0
9	0	-1	0	-0.33
10	-1	+1	-1	-0.33
11	+1	+1	+1	1
12	+1	+1	+1	1
13	+1	+1	+1	1
14	+1	-1	0	0
15	+1	+1	+1	1
16	+1	+1	+1	1
17	+1	+1	+1	1
18	+1	+1	+1	1
19	0	0	0	0
20	-1	0	+1	0

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กน

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ดัชนีความ สอดคล้อง
	1	2	3	
1	+1	+1	+1	1
2	+1	+1	+1	1
3	+1	+1	+1	1
4	-1	0	+1	0
5	0	0	0	0
6	+1	+1	+1	1
7	+1	+1	+1	1
8	-1	+1	-1	-0.33
9	0	0	0	0
10	+1	+1	+1	1
11	+1	+1	+1	1
12	-1	0	+1	0
13	-1	+1	-1	-0.33
14	-1	0	+1	0
15	-1	+1	-1	-0.33
16	0	0	0	0
17	+1	+1	+1	1
18	+1	+1	+1	1
19	+1	+1	+1	1
20	-1	0	+1	0

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กบ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ดัชนีความ สอดคล้อง
	1	2	3	
1	0	0	0	0
2	0	-1	0	-0.33
3	0	-1	0	-0.33
4	+1	+1	+1	1
5	+1	+1	+1	1
6	+1	+1	+1	1
7	+1	+1	+1	1
8	-1	+1	-1	-0.33
9	0	0	0	0
10	0	-1	0	-0.33
11	+1	+1	+1	1
12	-1	+1	-1	-0.33
13	+1	+1	+1	1
14	+1	+1	+1	1
15	+1	+1	+1	1
16	+1	+1	+1	1
17	-1	+1	-1	-0.33
18	0	0	0	0
19	-1	+1	-1	-0.33
20	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 29 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของข้อสอบ จำนวน 80 ข้อ

ข้อที่	P	R
1	0.80	0.27
2	0.77	0.33
3	0.77	0.33
4	0.70	0.07
5	0.93	0.00
6	0.37	0.07
7	0.73	0.00
8	0.13	-0.13
9	0.70	0.07
10	0.93	0
11	0.73	0.27
12	0.63	0.33
13	0.77	0.33
14	0.73	0.13
15	0.80	0.27
16	0.70	0.07
17	0.60	0.13
18	0.97	0.07
19	0.77	0.20
20	0.77	0.20
21	0.83	0.20
22	0.90	0.07
23	0.80	0.13
24	0.50	0.33
25	0.77	0.33

ข้อที่	P	R
26	0.70	0.20
27	0.77	0.20
28	0.77	-0.07
29	0.87	0.13
30	0.77	0.20
31	0.77	0.07
32	0.90	0.07
33	0.83	-0.07
34	0.80	0.13
35	0.80	0.27
36	0.50	0.33
37	0.70	-0.07
38	0.77	-0.07
39	0.13	0
40	0.77	0.20
41	0.70	0.33
42	0.93	0.13
43	0.8	0
44	0.70	0.07
45	0.83	-0.07
46	0.87	0.13
47	0.67	0.27
48	0.40	0.27
49	0.77	0.33
50	0.93	0.13

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อที่	P	R
51	0.87	0
52	0.80	0
53	0.80	-0.13
54	0.87	0
55	0.80	0.13
56	0.73	0.13
57	0.70	0.07
58	0.50	0.33
59	0.90	0.07
60	1	0
61	0.90	-0.07
62	0.87	-0.13
63	0.77	0.20
64	0.77	0.20
65	0.73	0.27

ข้อที่	P	R
66	0.90	0.07
67	0.20	0.13
68	0.73	0.13
69	0.60	0.13
70	0.70	0.20
71	0.77	0.20
72	0.20	0.13
73	0.53	0.13
74	0.70	-0.07
75	0.83	0.20
76	0.77	0.07
77	0.77	0.33
78	0.80	0.27
79	0.40	0.40
80	0.73	0

ข้อที่ใช้ได้ คือ 1, 2, 3, 11, 12, 13, 15, 19, 20, 24, 25, 26, 27, 30, 35, 36, 40, 41, 47, 48, 49, 58, 63, 64, 65, 70, 71, 77, 78, 79

ตารางที่ 30 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของข้อสอบ

ข้อที่	P	R
1	0.8	0.27
2	0.77	0.33
3	0.77	0.33
4	0.8	0.27
5	0.5	0.3
6	0.67	0.27
7	0.4	0.27
8	0.77	0.33
9	0.77	0.2
10	0.7	0.33
11	0.73	0.27
12	0.63	0.33
13	0.77	0.33
14	0.5	0.33
15	0.8	0.27

ข้อที่	P	R
16	0.77	0.2
17	0.77	0.2
18	0.73	0.27
19	0.77	0.2
20	0.77	0.2
21	0.77	0.33
22	0.8	0.27
23	0.4	0.4
24	0.5	0.33
25	0.77	0.33
26	0.7	0.2
27	0.77	0.2
28	0.7	0.2
29	0.77	0.2
30	0.77	0.2

ค่าความเชื่อมั่น (KR 20) = 0.82

ตารางที่ 31 ผลการประเมินการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราเรื่อง “มงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู” โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม
	1	2	3	4	5	
การจัดรูปเล่ม						
การออกแบบสวยงาม ดึงดูดความสนใจ	+1	+1	0	0	-1	0.2
กระดาษที่ใช้คงทนถาวร เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1
จำนวนหน้าเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1
การเข้าเล่มมีความคงทน ถาวรเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1
ขนาดของหนังสือนิทานพอเหมาะ จับถือสะดวก	+1	+1	+1	+1	+1	1
การจัดภาพ						
ขนาดของภาพ ตัวละครแต่ละตัวเหมาะสม	+1	+1	+1	0	-1	0.4
ลักษณะของภาพประกอบมีความสวยงามเหมาะสม	+1	+1	+1	0	+1	0.8
ภาพแต่ละตอนต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างกลมกลืน	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
การแบ่งกรอบของภาพแต่ละภาพ จัดได้เหมาะสม	+1	+1	+1	-1	-1	0.2
การจัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	+1	+1	+1	0	+1	0.8
บุคลิกตัวละครเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
การดำเนินเรื่อง						
การลำดับเรื่องมีความต่อเนื่อง	0	+1	0	+1	+1	0.6
ตัวละครมีความเหมาะสมกับเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1
การดำเนินเรื่องน่าติดตามโดยตลอด	0	+1	+1	+1	+1	0.8
ลำดับภาพแต่ละภาพมีความต่อเนื่อง	+1	+1	0	+1	+1	0.8
เนื้อหาของเรื่อง						
เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
เนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลิน	0	+1	0	0	0	0.2
สาระของเรื่องมีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
บทสรุปของเรื่องให้ข้อคิดน่าสนใจ	0	+1	+1	0	+1	0.6
การนำประโยชน์จากนิทานไปใช้ได้	+1	+1	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม
	1	2	3	4	5	
การใช้ภาษา						
ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	0.6
จำนวนภาษาสุภาพ เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
ความยาวของเนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1
ระดับความยากง่าย ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
รวม						0.8

ตารางที่ 32 ผลการประเมินการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราเรื่อง “เพื่อนรัก สุนัขและวิหค” โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถาม	1	2	3	4	5	รวม
การจัดรูปเล่ม						
การออกแบบสวยงาม ดึงดูดความสนใจ	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
กระดาษที่ใช้กึ่งทนถาวร เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1
จำนวนหน้าเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1
การเข้าเล่มมีความคงทน ถาวรเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1
ขนาดของหนังสือนิทานพอเหมาะ จับถือสะดวก	+1	+1	+1	+1	+1	1
การจัดภาพ						
ขนาดของภาพ ตัวละครแต่ละตัวเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
ลักษณะของภาพประกอบมีความสวยงามเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
ภาพแต่ละตอนต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างกลมกลืน	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
การแบ่งกรอบของภาพแต่ละภาพ จัดได้เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
การจัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
บุคลิกตัวละครเหมาะสม	+1	+1	+1	0	-1	0.4
การดำเนินเรื่อง						
การลำดับเรื่องมีความต่อเนื่อง	+1	+1	+1	0	-1	0.4
ตัวละครมีความเหมาะสมกับเรื่อง	+1	+1	+1	+1	0	0.8
การดำเนินเรื่องน่าติดตามโดยตลอด	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
ลำดับภาพแต่ละภาพมีความต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
เนื้อหาของเรื่อง						
เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	0	+1	-1	0.4
เนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลิน	+1	+1	0	+1	-1	0.4
สาระของเรื่องมีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	0	0.8
บทสรุปของเรื่องให้ข้อคิดที่น่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	0	0.8
การนำประโยชน์จากนิทานไปใช้ได้	+1	+1	0	+1	0	0.6

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ข้อคำถาม	1	2	3	4	5	รวม
การใช้ภาษา						
ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย	+1	+1	+1	0	-1	0.4
สำนวนภาษาสุภาพ เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.8
ความยาวของเนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
ข้อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	0	+1	0	+1	+1	0.6
ระดับความยากง่าย ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	0	+1	0	0.6
รวม						0.7

ตารางที่ 33 ผลการประเมินการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง
ตามมาตราเรื่อง “ยีราฟคอยาว” โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถาม	1	2	3	4	5	รวม
การจัดรูปเล่ม						
การออกแบบสวยงาม ดึงดูดความสนใจ	+1	+1	+1	0	-1	0.4
กระดาษที่ใช้กึ่งทนถาวร เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1
จำนวนหน้าเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1
การเข้าเล่มมีความคงทน ถาวรเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1
ขนาดของหนังสือนิทานพอเหมาะ จับถือสะดวก	+1	+1	+1	+1	+1	1
การจัดภาพ						
ขนาดของภาพ ตัวละครแต่ละตัวเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
ลักษณะของภาพประกอบมีความสวยงามเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
ภาพแต่ละตอนต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างกลมกลืน	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
การแบ่งกรอบของภาพแต่ละภาพ จัดได้เหมาะสม	+1	+1	+1	0	-1	0.4
การจัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	+1	+1	+1	+1	+1	1
บุคลิกตัวละครเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
การดำเนินเรื่อง						
การลำดับเรื่องมีความต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1
ตัวละครมีความเหมาะสมกับเรื่อง	+1	+1	+1	-1	-1	0.2
การดำเนินเรื่องน่าติดตามโดยตลอด	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
ลำดับภาพแต่ละภาพมีความต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1
เนื้อหาของเรื่อง						
เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	0	-1	0.4
เนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลิน	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
สาระของเรื่องมีประโยชน์ต่อผู้เรียน	0	+1	+1	0	0	0.4
บทสรุปของเรื่องให้ข้อคิดน่าสนใจ	0	+1	+1	0	-1	0.2
การนำประโยชน์จากนิทานไปใช้ได้	0	+1	+1	0	-1	0.2

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อคำถาม	1	2	3	4	5	รวม
การใช้ภาษา						
ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
สำนวนภาษาสุภาพ เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.8
ความยาวของเนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	0.8
ข้อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1
ระดับความยากง่าย ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1
รวม						0.7

ตารางที่ 34 ผลการประเมินการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง
ตามมาตราเรื่อง “กระดาศวิเศษ” โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถาม	1	2	3	4	5	รวม
การจัดรูปเล่ม						
การออกแบบสวยงาม ดึงดูดความสนใจ	+1	+1	0	+1	-1	0.8
กระดาษที่ใช้กึ่งทนถาวร เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1
จำนวนหน้าเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1
การเข้าเล่มมีความคงทน ถาวรเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1
ขนาดของหนังสือนิทานพอเหมาะ จับถือสะดวก	+1	+1	+1	+1	+1	1
การจัดภาพ						
ขนาดของภาพ ตัวละครแต่ละตัวเหมาะสม	+1	+1	+1	0	-1	0.4
ลักษณะของภาพประกอบมีความสวยงามเหมาะสม	+1	+1	+1	0	-1	0.4
ภาพแต่ละตอนต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างกลมกลืน	+1	+1	0	+1	-1	0.4
การแบ่งกรอบของภาพแต่ละภาพ จัดได้เหมาะสม	+1	+1	+1	-1	-1	0.2
การจัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	+1	+1	0	0	-1	0.2
บุคลิกตัวละครเหมาะสม	+1	+1	+1	0	-1	0.4
การดำเนินเรื่อง						
การลำดับเรื่องมีความต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1
ตัวละครมีความเหมาะสมกับเรื่อง	+1	+1	+1	-1	-1	0.2
การดำเนินเรื่องน่าติดตามโดยตลอด	+1	+1	0	+1	-1	0.4
ลำดับภาพแต่ละภาพมีความต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
เนื้อหาของเรื่อง						
เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	0	-1	0.4
เนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลิน	+1	+1	0	+1	-1	0.4
สาระของเรื่องมีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
บทสรุปของเรื่องให้ข้อคิดน่าสนใจ	+1	+1	+1	0	-1	0.4
การนำประโยชน์จากนิทานไปใช้ได้	+1	+1	+1	0	0	0.6

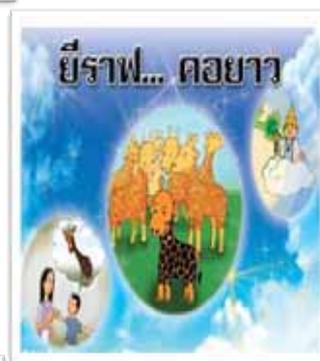
ตารางที่ 34 (ต่อ)

ข้อคำถาม	1	2	3	4	5	รวม
การใช้ภาษา						
ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย	+1	+1	+1	0	-1	0.4
สำนวนภาษาสุภาพ เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	0	-1	0.4
ความยาวของเนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	-1	0.6
ข้อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	+1	+1	0	+1	-1	0.4
ระดับความยากง่าย ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	0	0.8
รวม						0.6

ภาคผนวก ฉ

คู่มือใช้หนังสือนิทาน

คู่มือการใช้หนังสือนิทาน
เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
สำหรับผู้สอน

ศุภศิริ บุญประเวศ
โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
กรุงเทพฯ

คำชี้แจง

การสอนเขียนสะกดคำในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นการสอนพื้นฐาน เพื่อให้ นักเรียนได้มีความรู้ในการเขียนสะกดคำ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาในทักษะอื่น ๆ การสอนเขียนสะกด คำที่ผ่านมา ประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย เนื่องจาก การเขียนสะกดคำนั้น มีทั้งที่ตรงตามมาตราและ ไม่ตรงตามมาตรา การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรานั้น นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีความบกพร่อง อยู่ ดังนั้น ผู้จัดทำจึงได้จัดทำหนังสือนิทานขึ้น เพื่อเป็นสื่อที่ใช้ในการสอนเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง ตามมาตรา เนื่องจากหนังสือนิทาน เป็นสื่อที่ใกล้ตัวเด็กในวัยนี้

คู่มือการใช้ฉบับนี้ ประกอบไปด้วย จุดประสงค์ ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ ลักษณะ ของสื่อ และการนำสื่อไปใช้

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตาม มาตรา จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง

ศุภศิริ บุญประเวศ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
จุดประสงค์	1
ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ	1
บทบาทของครูผู้สอน	1
ลักษณะของหนังสือนิทาน	2

จุดประสงค์

1. นักเรียนเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยที่ดีขึ้น

ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ

1. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราได้
2. นักเรียนมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน
3. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาไทย

บทบาทของครูผู้สอน

1. เตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สำหรับสอน โดยมีสื่อคือหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา
2. ควรใช้ใบงานและแบบทดสอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นการประเมินความรู้ที่นักเรียนได้รับ
3. การจัดกิจกรรม อาจจัดเป็นกิจกรรมกลุ่มหรือเดี่ยว ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน
4. ผู้สอนควรศึกษาหนังสือนิทาน และวิธีการใช้อย่างละเอียด เพื่อจะได้สอนได้ตรงตามจุดประสงค์

ลักษณะของหนังสือนิทาน

หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา มีทั้งหมด 4 เรื่อง แต่ละเรื่องจะมีคำศัพท์ที่ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 20 คำ คำเหล่านั้นจะเน้นด้วยสีแดง และมีขนาดตัวอักษรที่ใหญ่ขึ้น หน้าสุดท้ายของหนังสือนิทาน มีคำศัพท์ทั้งหมดและความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น

1. เรื่องมงคล เด็กน้อยยอดกตัญญู (แม่กน)

เรื่องราวของเด็กชายมงคล ซึ่งอาศัยอยู่กับยาย สองคน เขารักยายมาก ในวันสอบของเขายายป่วยพอดี เขาจึงพายายไปส่งโรงพยาบาล โดยลืมนำบัตรไปสอบ เมื่ออาจารย์ทราบเรื่อง จึงอนุญาตให้เขาไปสอบที่หลังได้

คำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ มงคล, สงสาร, ทหาร, พยาบาล, ตำบลด, อาหาร, ปัญญา, อาจารย์, พากเพียร, บุญคุณ, ฟุตบอล, สำคัญ, การบ้าน, อาการ, โรงพยาบาล, ประมาณ, กังวล, บริเวณ, กตัญญู และรางวัล

2. เรื่อง เพื่อนรัก สุนัขและวิหค (แม่กน)

สุนัขและวิหค เป็นเพื่อนรักกัน วันหนึ่ง มันทั้ง 2 ตัว ต่างรู้สึกไม่พอใจในตัวเอง โดยต่างคิดว่าอีกฝ่ายดีกว่า และคิดว่าตนเองไม่ดีพอ ร้อนถึงพญานาคต้องมาสอนให้รู้สึกพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่

คำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่องได้แก่ สุนัข, วิหค, เมฆ, ความสุข, โชคดี, พรรคพวก, สามัคคี, สม่ครใจ, ประโยค, เว้นวรรค, เชื้อโรค, โรคภัย, อุปสรรค, สุขภาพ, ยุก, บริจาค, ประมุข, บุคคล, พญานาค และเลข

3. เรื่อง ยีราฟคอยาว (แม่กบ)

ต๊อดแตกเป็นเด็กน้อยที่ขี้สงสัย เขาสงสัยว่าทำไมยีราฟจึงคอยาว แม่จึงเล่าให้ฟังว่าแต่ก่อนยีราฟนั้นคอสั้น แต่เพราะมียีราฟน้อยตัวหนึ่งนิสัยไม่ดี ชอบแก้มิ่งสัตว์อื่น ๆ เทพผู้พิทักษ์ป่า จึงเสกให้ยีราฟคอยาว

คำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ กรุงเทพฯ, ภาพยนตร์, ยีราฟ, รูปร่าง, โลก, เคารพ, เทพ, ทวีป, ยุโรป, บุปผา, ศพ, รูป, สรูป, บาป, สาป, สุขภาพ, ภาพ, กราฟแท่ง, สุภาพ และ โชคกลาง

4. เรื่อง กระดาศวิเศษ (แม่กต)

มดแดงและมดดำ ชวนกันไปเมืองมนุษย์ โดยมดดำเห็นธนบัตรของมนุษย์หล่นอยู่ มันจึงนำไปใช้ แต่ปรากฏว่าพนักงานขายของมองไม่เห็นมดดำ เขาจึงหยิบธนบัตรไปทันที มดดำโมโหมาก เพราะคิดว่าธนบัตรคือกระดาศวิเศษ เมื่อมันกลับไปถึงป่า มันก็เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้เพื่อนฟัง

คำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ เกียจคร้าน, อนุญาต, สำเร็จ, มนุษย์, อำนาจ, สามารถ, อากาศ, สังเกต, อุบัติเหตุ, รถยนต์, ประมาท, วิเศษ, สมบัติ, กระดาศ, ปรากฏ, เหตุผล, ประกาศ, ประเทศ, พัฒนา และธนบัตร

คู่มือการใช้หนังสือนิทาน
 เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
 สำหรับผู้เรียน

ศุภศิริ บุญประเวศ
 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
 กรุงเทพฯ

คำชี้แจง

การสอนเขียนสะกดคำในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นการสอนพื้นฐาน เพื่อให้ นักเรียนได้มีความรู้ในการเขียนสะกดคำ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาในทักษะอื่น ๆ การสอนเขียนสะกด คำที่ผ่านมา ประสบปัญหาต่างๆมากมาย เนื่องจากการเขียนสะกดคำนั้น มีทั้งที่ตรงตามมาตราและ ไม่ตรงตามมาตรา การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรานั้น นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีความบกพร่อง อยู่ ดังนั้น ผู้จัดทำจึงได้จัดทำหนังสือนิทานขึ้น เพื่อเป็นสื่อที่ใช้ในการสอนเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง ตามมาตรา เนื่องจากหนังสือนิทาน เป็นสื่อที่ใกล้ตัวเด็กในวัยนี้

คู่มือการใช้ฉบับนี้ ประกอบไปด้วย จุดประสงค์ ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ ลักษณะ ของสื่อ และการนำสื่อไปใช้

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตาม มาตรา จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง

ศุภศิริ บุญประเวศ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
จุดประสงค์	1
ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ	1
บทบาทของนักเรียน	1
ลักษณะของหนังสือนิทาน	2

จุดประสงค์

1. นักเรียนเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยที่ดีขึ้น

ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ

1. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราได้
2. นักเรียนมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน
3. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาไทย

บทบาทของนักเรียน

1. นักเรียนควรทำใบงาน โดยใช้หนังสือนิทานเป็นเครื่องมือในการสืบค้นหาความรู้เพิ่มเติม
2. นักเรียนสามารถหาความหมายของคำและคำอ่านได้จากท้ายเล่มของหนังสือนิทาน
3. นักเรียนควรช่วยกันอ่านออกเสียงเพื่อฝึกการอ่าน

ลักษณะของหนังสือนิทาน

หนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา มีทั้งหมด 4 เรื่อง แต่ละเรื่องจะมีคำศัพท์ที่ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 20 คำ คำเหล่านั้นจะเน้นด้วยสีแดง และมีขนาดตัวอักษรที่ใหญ่ขึ้น หน้าสุดท้ายของหนังสือนิทาน มีคำศัพท์ทั้งหมดและความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น

1. เรื่อง มงคล เด็กน้อยยอดกตัญญู (แม่กน)

เรื่องราวของเด็กชายมงคล ซึ่งอาศัยอยู่กับยาย สองคน เขารักยายมาก ในวันสอบของเขาป่วยพอดี เขาจึงพา ยายไปส่งโรงพยาบาล โดยลืมที่จะไปสอบ เมื่ออาจารย์ ทราบเรื่อง จึงอนุญาตให้เขาไปสอบที่หลังได้

คำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ มงคล, สงสาร, ทหาร, พยาบาล, ตำบลด, อาหาร, ปัญญา, อาจารย์, พากเพียร, บุญคุณ, ฟุตบอล, สำคัญ, การบ้าน, อาการ, โรงพยาบาล, ประมาณ, กังวล, บริเวณ, กตัญญู และรางวัล

2. เรื่อง เพื่อนรัก สุนัขและวิหค (แม่กนก)

สุนัขและวิหค เป็นเพื่อนรักกัน วันหนึ่ง มันทั้ง 2 ตัว ต่างรู้สึกไม่พอใจในตัวเอง โดยต่าง คิดว่าอีกฝ่ายดีกว่า และคิดว่าตนเองไม่ดีพอ ร้อนถึงพญานาคต้องมาสอนให้รู้สึกพอใจในสิ่ง ที่ตนเองมีอยู่

คำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ สุนัข, วิหค, เมฆ, ความสุข, โชคดี, พรรคพวก, สามัคคี, สัมครใจ, ประโยค, เว้นวรรค, เชื้อโรค, โรคภัย, อุปสรรค, สุขภาพ, ยุก, บริจาค, ประมุข, บุคคล, พญานาค และเลข

3. เรื่อง ยีราฟคอยาว (แม่กบ)

ต๊อดแตกเป็นเด็กน้อยที่ขี้สงสัย เขาสงสัยว่าทำไมยีราฟจึงคอยาว แม่จึงเล่าให้ฟังว่าแต่ก่อนยีราฟนั้นคอสั้น แต่เพราะมียีราฟน้อยตัวหนึ่งนิสัยไม่ดี ชอบแกล้งสัตว์อื่น ๆ เทพผู้พิทักษ์ป่า จึงเสกให้ยีราฟคอยาว

คำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ กรุงเทพฯ, ภาพยนตร์, ยีราฟ, รูปร่าง, โลก, เคารพ, เทพ, ทวีป, ยุโรป, บุปผา, ศพ, รูป, สรูป, บาบ, สาบ, สุขภาพ, ภาพ, กราฟแท่ง, สุภาพ และ โชคกลาง

4. เรื่อง กระดาศวิเศษ (แม่กต)

มดแดงและมดดำ ชวนกันไปเมืองมนุษย์ โดยมดดำเห็นธนบัตรของมนุษย์หล่นอยู่ มันจึงนำไปใช้ แต่ปรากฏว่าพนักงานขายของมองไม่เห็นมดดำ เขาจึงหยิบธนบัตรไปทันที มดดำโมโหมาก เพราะคิดว่าธนบัตรคือกระดาศวิเศษ เมื่อมันกลับไปถึงป่า มันก็เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้เพื่อนฟัง

คำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ เกียรติฐาน, อนุญาต, สำเร็จ, มนุษย์, อำนาจ, สามารถ, อากาศ, สังเกต, อุบัติเหตุ, รถยนต์, ประมาท, วิเศษ, สมบัติ, กระดาศ, ปรากฏ, เหตุผล, ประกาศ, ประเทศ, พัฒนา และธนบัตร

ภาคผนวก ข

แผนการจัดการเรียนรู้

แบบทดสอบก่อนเรียน

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบสัมภาษณ์การพัฒนาหนังสือนิทาน

3. คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (A)

มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน

มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

รักในการอ่าน เขียน พูด ในภาษาไทย (คุณลักษณะอันพึงประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย)

องค์ความรู้สำคัญ

มาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีอยู่ 4 แม่ คือ แม่กน แม่กก แม่กค แม่กบ โดยทั้ง 4 แม่ มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา ดังนี้ แม่กน มี ร ญ ฌ , แม่กก มี ข ค ฃ , แม่กค มี จ ต ษ ท ฎ ฏ ฒ ถ และแม่กบ มี พ ฟ ป ภ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนอ่านคำในบัตรคำ (กรุงเทพ, มงคล, สุนัข และเกี๊ยจรรย์) และถามนักเรียนว่าคำในบัตรคำเหล่านี้ มีสิ่งใดที่เหมือนกัน (มาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา)

ขั้นดำเนินกิจกรรม

นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อ วัดผลสัมฤทธิ์การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาทำ 30 นาที

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปว่ามี มาตราตัวสะกดใดบ้าง ที่มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา (แม่กบ, แม่กน, แม่กก และแม่กค)

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. แบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อ วัดผลสัมฤทธิ์การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/ หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
- แบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ การเขียนมาตราตัวสะกด ที่ไม่ตรงตามมาตรา	- ประเมินจากการทำ แบบทดสอบก่อนเรียน	- แบบทดสอบ ก่อนเรียน	- ทำทดสอบได้ ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

บันทึกหลังสอน

1. ปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

2. แนวทาง/วิธีการสอน/รูปแบบการสอน/เทคนิคที่ใช้พัฒนาหรือแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

3. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

4. แนวทางการปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ครูผู้สอน

...../...../.....

ลงชื่อ.....

หัวหน้ากลุ่มสาระฯ

...../...../.....

ลงชื่อ.....

หัวหน้างานหลักสูตร

...../...../.....

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
แผนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

รหัสวิชา ท 012101	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 กง กม กก กน น่าสนใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	กลุ่มสาระภาษาไทย
ภาคเรียนที่ 2	แผนการเรียนรู้ที่ 2 ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กน	เวลา 2 ชั่วโมง
	วันอังคารที่ 11 เดือนมกราคม พ.ศ. 2553	
	วันพุธที่ 12 เดือนมกราคม พ.ศ. 2553	

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2

มาตรฐานที่ ท 2.1

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ ท 2.1.5* การเขียนสะกดคำตามคำบอก

สาระที่ 4

มาตรฐานที่ ท 4.1

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ ท 4.1.2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

(หมายเหตุ : * หมายถึง มาตรฐานของโรงเรียน)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. เขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดที่อยู่ในแม่กน ได้ถูกต้อง
2. บอกความหมายของคำที่อยู่ในแม่กน ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ความรู้ (K)

เข้าใจหลักการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่กน

เข้าใจความหมายของคำที่อยู่ในแม่กน

2. ทักษะ (P)

เขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่กน ได้ถูกต้อง

บอกความหมายของคำที่อยู่ในแม่กน ได้ถูกต้อง

3. คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (A)

มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน

มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

รักในการอ่าน เขียน พูด ในภาษาไทย (คุณลักษณะอันพึงประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย)

องค์ความรู้สำคัญ

แม่กน คือ คำที่มีพยัญชนะ น เป็นตัวสะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน น สะกด มีพยัญชนะ ล ร ญ ณ เป็นตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 1)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กน
2. ครูพูดคุยกับนักเรียนเรื่องนิทาน และให้นักเรียนอ่านออกเสียงนิทานเรื่อง “มงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู”
3. ครูถามนักเรียนว่าในนิทานเรื่องนี้ นักเรียนพบคำในแม่ใดบ้าง เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. ครูสอนนักเรียนเรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กน
2. นักเรียนทำใบงานที่ 1 หาคำที่มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กน ในหนังสือ นิทานเรื่อง “มงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู” และเขียนคำอ่านจากคำเหล่านั้น
3. นักเรียนทำใบงานที่ 2 ให้เติมตัวสะกดที่หายไปในคำ โดยศึกษาจากหนังสือนิทาน เรื่อง “มงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู”

ขั้นสรุป

1. นักเรียนช่วยกันอ่านออกเสียงนิทานเรื่อง “มงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู”
2. นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กน

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 2)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “มงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู”
ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง
ตัวละครเหล่านั้นกำลังทำอะไรอยู่
เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นที่ไหน
ผลสุดท้ายเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นอย่างไร
ข้อคิดที่ได้รับจากเรื่องนี้
2. นักเรียนช่วยกันอ่านออกเสียงนิทาน เรื่อง “มงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู”
3. ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนเรื่อง ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. นักเรียนทำใบงานที่ 3 ให้โยกคำและความหมายของคำในแม่กน ที่มีตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตรา โดยศึกษาจากนิทาน
2. นักเรียนทำใบงานที่ 4 เติมคำในข้อความจากนิทานเรื่อง “มงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู”

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กน
2. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง “ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กน”

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือนิทานเรื่อง “มงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู”
2. ใบงานเรื่อง ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กน
3. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนเรื่อง “ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กน”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
- การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่กน	- ประเมินจากการทำใบงาน	- ใบงาน	- ทำใบงานได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

บันทึกหลังสอน

1. ปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

2. แนวทาง/วิธีการสอน/รูปแบบการสอน/เทคนิคที่ใช้พัฒนาหรือแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

3. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

4. แนวทางการปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ครูผู้สอน

...../...../.....

ลงชื่อ.....

หัวหน้ากลุ่มสาระฯ

...../...../.....

ลงชื่อ.....

หัวหน้างานหลักสูตร

...../...../.....

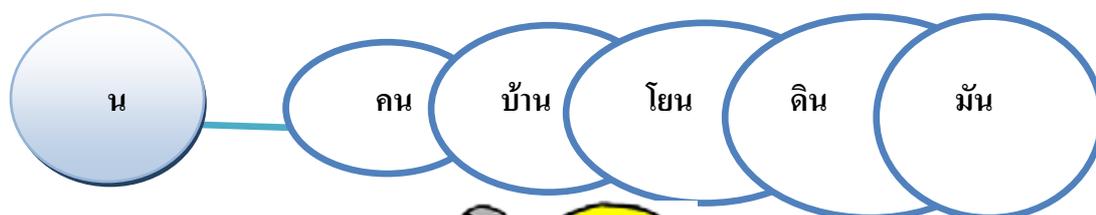

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอน วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

ใบความรู้ แม่กน

แม่กน คือ คำที่มีพยัญชนะ น เป็นตัวสะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน น สะกด
มีพยัญชนะ ล ร ญ ฌ เป็นตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

ด

มกกด
ตำบด
กั๊วด

ร

สงสาร
ทหาร
อาหาร

ญ

ปัญญา
กั๊ญญู
สำคัญ

ณ

ประมาณ
บุญคุณ
บริเวณ

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน้า 1

ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง : ให้นักเรียนหาคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ในแม่กน
จากในนิทานเรื่อง “มงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู” และนำมาเขียนคำอ่านให้ถูกต้อง

1. อ่านว่า

2. อ่านว่า

3. อ่านว่า

4. อ่านว่า

5. อ่านว่า

6. อ่านว่า

7. อ่านว่า

8. อ่านว่า

9. อ่านว่า

10. อ่านว่า

11. อ่านว่า

12. อ่านว่า

13. อ่านว่า

14. อ่านว่า

15. อ่านว่า

16. อ่านว่า

17. อ่านว่า

18. อ่านว่า

19. อ่านว่า

20. อ่านว่า

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง : ให้นักเรียนเติมตัวสะกดที่หายไป โดยศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือนิทานเรื่อง
“มงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู”

1. มงคล_

2. สงสา_

3. ทหา_

4. พยาบา_

5. ตำบ_

6. อาหา_

7. ป็_ญา

8. อาจา_ย์

9. พากเพีย_

10. บุ_คฺ

11. ฟุตบอ_

12. สำคั_

13. กา_บ้าน

14. อากา_

15. โรงพยาบาล_

16. ประมา_

17. กังว_

18. บริเว_

19. กตัญ_

20. รางวั_

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง : ให้นักเรียนนำความหมายของคำทางด้านขวามือ ไปเติมทางด้านซ้ายมือให้ถูกต้อง
โดยศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือนิทานเรื่อง “มงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู”

1. มงคล

2. สงสาร

3. ทหาร

4. พยาบาล

5. ตำบด

6. อาหาร

7. ปัญญา

8. อาจารย์

9. พากเพียร

10. บุญคุณ

ก. ผู้ที่มีหน้าที่ในเรื่องรบ,นักรบ

ข. ของกิน

ค. ผู้สั่งสอนวิชาความรู้

ง. เหตุที่นำมาซึ่งความเจริญ

จ. ผู้ดูแลคนไข้

ฉ. ความรอบรู้,ความฉลาดเกิดแต่เรียนและคิด

ช. รู้สึกเห็นใจในความเดือดร้อนของผู้อื่น

ซ. ท้องที่ที่รวมหมู่บ้านหลายหมู่บ้านด้วยกัน

ฌ. การกระทำความดี

ญ. พยายาม,มุ่งทำไม่ท้อถอย

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
หน้า 2

11. ฟุตบอล	ฎ. เป็นพิเศษกว่าธรรมดา
12. สำคัญ	ฏ. สถานที่ให้บริการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย
13. การบ้าน	ฐ. พื้นที่ภายในขอบเขตที่กำหนดไว้
14. อาการ	ฑ. ชื่อกีฬาชนิดหนึ่ง
15. โรงพยาบาล	ณ. สิ่งของหรือเงินที่ได้มาเพราะความสามารถ
16. ประมาณ	ด. กะหรือคะเนให้ใกล้เคียงจำนวนจริง
17. กังวล	ต. งานที่ครูกำหนดให้นักเรียนไปทำที่บ้าน
18. บริเวณ	ท. รู้คุณท่าน
19. กตัญญู	ถ. ห่วงใย, มีใจพะวงอยู่
20. รางวัล	ธ. ความเป็นอยู่, ความเป็นไป, สภาพ

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง: ให้นักเรียนเติมคำในนิทานเรื่อง “มงคลเด็กน้อยยอดกตัญญู” ให้ถูกต้อง

.....เป็นเด็กที่น่า..... พ่อเขาเป็น..... ส่วนแม่เป็น..... แต่ทั้งสองคนไม่มีเวลาเลี้ยงลูก จึงต้องนำมงคลมาฝากให้กับยายที่..... พิภูลทอง ทุกๆ เช้ามงคลจะต้องตื่นขึ้นมาเตรียม..... ไว้ให้ยาย ก่อนออกไปโรงเรียน มงคลเป็นเด็กที่มีสติ..... ดี..... มักจะชมเขาเสมอๆ ที่มีความ..... และขยัน มงคลตั้งใจเรียนทุกวิชาเพราะเขาอยากตอบแทน..... ของพ่อแม่ และยายที่เลี้ยงดูเขา

วันนี้มงคลรีบกลับบ้าน แม้ว่าเพื่อนจะชวนเขาไปเล่น..... แต่เขาก็ไม่สนใจ “ฉันต้องรีบกลับเพราะยายไม่สบาย” มงคลเป็นห่วงยายมากเพราะยายคือคน..... สำหรับเขา มงคลนั่งทำ..... ไปพร้อมๆ กับคอยดูแลยาย “มงคล ไปอ่านหนังสือเถอะ ยายอยู่คนเดียวได้” ยายบอกแต่มงคลกลับยืนยันที่จะอยู่ดูแลยาย ทั้งๆ ที่วันพรุ่งนี้เป็นวันสอบปลายภาคของเขา

เช้าวันรุ่งขึ้นยาย..... นักขึ้น มงคลจึงพายายไป..... เขานั่งเฝ้าอยู่หน้าห้องไอซียู ด้วยความเป็นห่วงยายจนลืมที่จะไปสอบ

ที่โรงเรียน อาจารย์..... ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำชั้นไม่เห็นมงคลมาสอบ เขารู้สึก..... และเป็นห่วงจึงไปหามงคลที่บ้านและรู้จากเพื่อนบ้านว่ามงคลไปเฝ้ายายที่โรงพยาบาล อาจารย์ประมาณจึงไปหามงคลที่นั่น

อาจารย์ประมาณเห็นมงคลนั่งอยู่..... หน้าห้องฉุกเฉินจึงสงสารและเห็นแก่ความ..... ของมงคล จึงอนุญาตให้เขาไปสอบที่หลังได้

วันประกาศผลสอบ มงคลรีบกลับบ้านไปหายาย และบอกให้ยายรู้ว่า เขาได้รับ..... เรียนดีจากโรงเรียน ยายดีใจและภูมิใจในตัวเขามาก ทั้งสองกอดกันอย่างมีความสุข

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

แผนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

รหัสวิชา ท 012101	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 กบ เกย เกอว กด สดใส	กลุ่มสาระภาษาไทย
ภาคเรียนที่ 2	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	เวลา 2 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 3	ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กบ	
	วันพฤหัสบดีที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2553	
	วันศุกร์ที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553	

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2

มาตรฐานที่ ท 2.1

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ ท 2.1.5* การเขียนสะกดคำตามคำบอก

สาระที่ 4

มาตรฐานที่ ท 4.1

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ ท 4.1.2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

(หมายเหตุ : * หมายถึง มาตรฐานของโรงเรียน)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- เขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดที่อยู่ในแม่กบได้ถูกต้อง
- บอกความหมายของคำที่อยู่ในแม่กบ ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ความรู้ (K)

เข้าใจหลักการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่กบ

เข้าใจความหมายของคำที่อยู่ในแม่กบ

- ทักษะ (P)

เขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่กบได้ถูกต้อง

บอกความหมายของคำที่อยู่ในแม่กบได้ถูกต้อง

3. คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (A)

มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน

มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

รักในการอ่าน เขียน พูด ในภาษาไทย (คุณลักษณะอันพึงประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย)

องค์ความรู้สำคัญ

แม่กบ คือ คำที่มีพยัญชนะ บ เป็นตัวสะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน ก สะกด มีพยัญชนะ พ ฟ ป ภ เป็นตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 1)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กบ
2. ครูพูดคุยกับนักเรียนเรื่องนิทาน และให้นักเรียนอ่านออกเสียงนิทานเรื่อง “ทำไมยีราฟคอยาว”
3. ครูถามนักเรียนว่าในนิทานเรื่องนี้ นักเรียนพบคำในแม่ใดบ้าง เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. ครูสอนนักเรียนเรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กบ
2. นักเรียนทำใบงานที่ 1 หาคำที่มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กบ ในหนังสือ นิทานเรื่อง “ทำไมยีราฟคอยาว” และเขียนคำอ่านจากคำเหล่านั้น
3. นักเรียนทำใบงานที่ 2 ให้เติมตัวสะกดที่หายไปในคำ โดยศึกษาจากหนังสือนิทาน เรื่อง “ทำไมยีราฟคอยาว”

ขั้นสรุป

1. นักเรียนช่วยกันอ่านออกเสียงนิทานเรื่อง “ทำไมยีราฟคอยาว”
2. นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กบ

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 2)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “ทำไมยีราฟคอยาว”
ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง
ตัวละครเหล่านั้นกำลังทำอะไรอยู่
เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นที่ไหน
ผลสุดท้ายเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นอย่างไร
ข้อคิดที่ได้รับจากเรื่องนี้
2. นักเรียนช่วยกันอ่านออกเสียงนิทาน เรื่อง “ทำไมยีราฟคอยาว”
3. ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนเรื่อง ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กบ

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. นักเรียนทำใบงานที่ 3 ให้โยงคำและความหมายของคำในแม่กบ ที่มีตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตรา โดยศึกษาจากนิทาน
2. นักเรียนทำใบงานที่ 4 เติมคำในข้อความจากนิทานเรื่อง “ทำไมยีราฟคอยาว”

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กบ
2. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง “ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กบ”

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือนิทานเรื่อง “ทำไมยีราฟคอยาว”
2. ใบงานเรื่อง ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กบ
3. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนเรื่อง “ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กบ”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
- การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่กบ	- ประเมินจากการทำใบงาน	- ใบงาน	- ทำใบงานได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

บันทึกหลังสอน

1. ปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

2. แนวทาง/วิธีการสอน/รูปแบบการสอน/เทคนิคที่ใช้พัฒนาหรือแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

3. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

4. แนวทางการปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ครูผู้สอน

...../...../.....

ลงชื่อ.....

หัวหน้ากลุ่มสาระฯ

...../...../.....

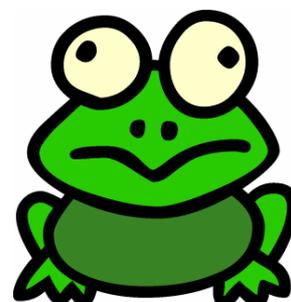
ลงชื่อ.....

หัวหน้างานหลักสูตร

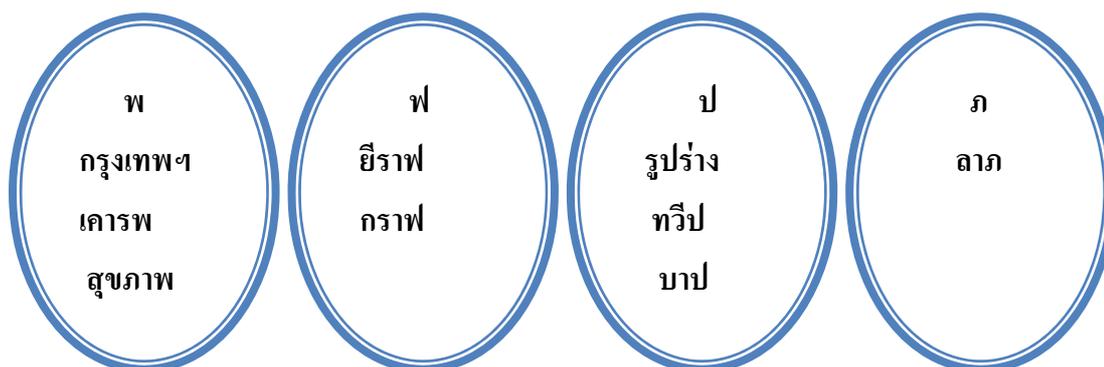
...../...../.....

 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

ใบความรู้ แม่กบ

แม่กบ คือ คำที่มีพยัญชนะ บ เป็นตัวสะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน ก สะกด
 มีพยัญชนะ พ ฟ ป ภ เป็นตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
หน้า 1

ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง : ให้นักเรียนหาคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราในแม่กบ
จากนิทานเรื่อง “ยี่ราฟลอยาว” และนำมาเขียนคำอ่านให้ถูกต้อง

1.		อ่านว่า	
2.		อ่านว่า	
3.		อ่านว่า	
4.		อ่านว่า	
5.		อ่านว่า	
6.		อ่านว่า	
7.		อ่านว่า	
8.		อ่านว่า	
9.		อ่านว่า	
10.		อ่านว่า	

11. อ่านว่า

12. อ่านว่า

13. อ่านว่า

14. อ่านว่า

15. อ่านว่า

16. อ่านว่า

17. อ่านว่า

18. อ่านว่า

19. อ่านว่า

20. อ่านว่า

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง : ให้นักเรียนเติมตัวสะกดที่หายไป โดยศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือนิทานเรื่อง
“ยี่ราฟลอยาว”

1. กรุงเท_

3. ยี่รา_

5. โล_

7. เท_เจ้า

9. ยูโร_

11. ศ_

13. ธร_

15. ฐา_

17. ภา_

19. สุภา_

2. ภา_ยন্ত্রী

4. ฐ_ร้าง

6. เคาร_

8. ทวี_

10. บุ_ผา

12. ฐ_

14. บา_

16. สุขภา_

18. กรา_แท่ง

20. โขคลา_

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง : ให้นักเรียนนำความหมายของคำทางด้านขวามือ ไปเติมทางด้านซ้ายมือให้ถูกต้อง
โดยศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือนิทานเรื่อง “ยี่ราฟคอยาว”

1. กรุงเทพฯ

ก. ลักษณะร่างกาย

2. ภาพยนตร์

ข. เทวดาผู้เป็นใหญ่

3. ยี่ราฟ

ค. เมืองหลวงของประเทศไทย

4. รูปร่าง

ง. ดอกไม้

5. โลก

จ. ความอยากได้ไม่รู้จักพอ

6. เคารพ

ฉ. ภาพฉายด้วยเครื่องทำให้เห็นเป็นภาพเคลื่อนไหวได้

7. เทพเจ้า

ช. ทวีปหนึ่ง

8. ทวีป

ซ. เปลือกโลกส่วนที่เป็นพื้นดิน มีขนาดใหญ่

9. ยุโรป

ณ. แสดงอาการนับถือ, ไม่ล่วงเกิน

10. บุปผา

ด. ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม คอยาวมาก

11. ศพ	ฎ. การกระทำผิดหลักคำสอนในศาสนา
12.รูป	ฏ. ภาวะที่ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ
13. รูป	ฐ. รูปที่ปรากฏเห็นหรือนึกเห็น
14. บาบ	ฑ. เรียบร้อย,อ่อนโยน,ละมุนละม่อม
15. สาบ	ณ. ซากผี,ร่างคนที่ตายแล้ว
16. สุขภาพ	ด. เครื่องหอมชนิดหนึ่งมีแกนทำด้วยกำมะถันไม้ไผ่
17. ภาพ	ต. สิ่งที่น่าผลมาให้โดยคาดหมายได้ยาก
18. กราฟแท่ง	ท. คำแข่งให้เป็นไปต่างๆของผู้มีฤทธิ์อำนาจ
19. สุภาพ	ถ. แผนภูมิที่ใช้แท่ง
20. โชคลาภ	ธ. ย่อเอาเฉพาะใจความสำคัญของเรื่อง

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง: ให้นักเรียนเติมคำในนิทานเรื่อง “ยีราฟคอยาว” ให้ถูกต้อง

ต๊อกแตกเป็นเด็กน้อยที่ขี้สงสัย ครอบครัวของเขาอาศัยอยู่แถบชานเมือง.....
วันหนึ่งต๊อกแตกดู.....และเห็น.....ด้วยความสงสัย ต๊อกแตกจึงวิ่งมาถามแม่
“แม่ครับ ๆ ทำไมยีราฟจึงมีคอยาวมากเลยละครับ” แม่นิ่งคิดและตอบยิ้ม ๆ ว่า “อ้อ มันมีเรื่องเล่านะ
จ๊ะ” แม่พูด และก็เริ่มเล่าเรื่องให้ต๊อกแตกฟัง

สมัยก่อน ยีราฟมี..... ปกติเหมือนสัตว์ตัวอื่น ๆ แต่เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้เกิดขึ้น
เพราะมียีราฟน้อยตัวหนึ่งมีนิสัยที่..... มาก และไม่..... นับถือ..... เหมือนเพื่อน ๆ
ในฝูง วันหนึ่งมันได้ข่าวว่ามีนกอินทรีบินมาจาก..... มาทำรังอยู่ใกล้ ๆ
ดง..... มันจึงคิดแผนการกลั่นแกล้งเพื่อนใหม่ “แกต้องกลายเป็น..... แน่ ๆ” ยีราฟน้อย
คิด และย่อ่งไปใกล้ ๆ รังนกอินทรี มันจุด..... หลาย ๆ ดอกเพื่อรมควันนกอินทรี แต่โชคดีที่
กระรอกน้อยเห็นเหตุการณ์มันจึงวิ่งไปเตือนนกอินทรีให้บินหนีได้ทัน

นกอินทรีจึงบินไปหาเทพผู้พิทักษ์ป่าและเล่าเรื่องราวโดย..... ให้ฟัง เทพผู้พิทักษ์
ป่าเห็นว่ายีราฟน้อยได้ทำ..... มามาก จึง..... ให้ยีราฟคอยาวกว่าสัตว์อื่น ๆ เพื่อที่จะได้
ไม่กล้าไปแกล้งสัตว์ตัวอื่น ๆ อีก แต่เทพผู้พิทักษ์ป่ายังปรานี คือได้เสกให้ยีราฟมี..... ที่
แข็งแรง พวกยีราฟอับอายกันมากที่พวกมันต้องคอยาวเพราะยีราฟน้อย ดังนั้นเมื่อนักท่องเที่ยวผ่าน
มา มันจะไม่ยอมยื่นใกล้ ๆ เพื่อให้ถ่าย..... เด็ดขาด เพราะเวลามันยื่นใกล้กันทีไร จะ
เหมือน..... แห่งทุกที

พอแม่เล่าจบ ด้วยความสงสัย ต๊อกแตกจึงถามแม่ว่า “แม่ครับ ถ้าผมเป็นเด็กดี
เรียบร้อย ผมก็จะไม่ถูกสาปไซ้ไหมครับ” แม่ยิ้มและพูดว่า “ไซ้จ๊ะ ถ้าหนูเป็นเด็กดีก็จะได้รับ
แต่.....” ต๊อกแตกพยักหน้า และสัญญากับตัวเองว่าจะไม่ทำนิสัยเกรงแน่นอน เพราะเขาไม่
อยากคอยาวแบบยีราฟ

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

แผนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

รหัสวิชา ท 012101	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 กง กม กก กน นำสนใจ	กลุ่มสาระภาษาไทย
ภาคเรียนที่ 2	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	เวลา 2 ชั่วโมง
	แผนการเรียนรู้ที่ 4 ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กก	
	วันจันทร์ที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2553	
	วันอังคารที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2553	

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2

มาตรฐานที่ ท 2.1

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ ท 2.1.5* การเขียนสะกดคำตามคำบอก

สาระที่ 4

มาตรฐานที่ ท 4.1

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ ท 4.1.2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

(หมายเหตุ : * หมายถึง มาตรฐานของโรงเรียน)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. เขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดที่อยู่ในแม่กกได้ถูกต้อง
2. บอกความหมายของคำที่อยู่ในแม่กกได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ความรู้ (K)

เข้าใจหลักการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่กก

เข้าใจความหมายของคำที่อยู่ในแม่กก

2. ทักษะ (P)

เขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในมาตรากกได้ถูกต้อง

บอกความหมายของคำที่อยู่ในแม่กกได้ถูกต้อง

3. คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (A)

มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน

มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

รักในการอ่าน เขียน พูด ในภาษาไทย (คุณลักษณะอันพึงประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย)

องค์ความรู้สำคัญ

แม่กก คือ คำที่มีพยัญชนะ ก เป็นตัวสะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน ก สะกด มีพยัญชนะ ข ค ฅ เป็นตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 1)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กก
2. ครูพูดคุยกับนักเรียนเรื่องนิทาน และให้นักเรียนอ่านออกเสียงนิทานเรื่อง “เพื่อนรัก สุนัขและวิหค”
3. ครูถามนักเรียนว่าในนิทานเรื่องนี้ นักเรียนพบคำในแม่ใดบ้าง เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. ครูสอนนักเรียนเรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กก
2. นักเรียนทำใบงานที่ 1 หาคำที่มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กก ในหนังสือ นิทานเรื่อง “เพื่อนรัก สุนัขและวิหค” และเขียนคำอ่านจากคำเหล่านั้น
3. นักเรียนทำใบงานที่ 2 ให้เติมตัวสะกดที่หายไปในคำ โดยศึกษาจากหนังสือนิทาน เรื่อง “เพื่อนรัก สุนัขและวิหค”

ขั้นสรุป

1. นักเรียนช่วยกันอ่านออกเสียงนิทานเรื่อง “เพื่อนรัก สุนัขและวิหค”
2. นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กก

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 2)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “เพื่อนรัก สุนัขและวิหค”
ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง
ตัวละครเหล่านั้นกำลังทำอะไรอยู่
เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นที่ไหน
ผลสุดท้ายเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นอย่างไร
ข้อคิดที่ได้รับจากเรื่องนี้
2. นักเรียนช่วยกันอ่านออกเสียงนิทาน เรื่อง “เพื่อนรัก สุนัขและวิหค”
3. ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนเรื่อง ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กก

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. นักเรียนทำใบงานที่ 3 ให้โยงคำและความหมายของคำในแม่กก ที่มีตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตรา โดยศึกษาจากนิทาน
2. นักเรียนทำใบงานที่ 4 เติมคำในข้อความจากนิทานเรื่อง “เพื่อนรัก สุนัขและวิหค”

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กก
2. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง “ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กก”

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือนิทานเรื่อง “เพื่อนรัก สุนัขและวิหค”
2. ใบงานเรื่อง ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กก
3. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนเรื่อง “ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กก”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
- การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ก	- ประเมินจากการทำใบงาน	- ใบงาน	- ทำใบงานได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

บันทึกหลังสอน

1. ปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

2. แนวทาง/วิธีการสอน/รูปแบบการสอน/เทคนิคที่ใช้พัฒนาหรือแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

3. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

4. แนวทางการปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ครูผู้สอน

...../...../.....

ลงชื่อ.....

หัวหน้ากลุ่มสาระฯ

...../...../.....

ลงชื่อ.....

หัวหน้างานหลักสูตร

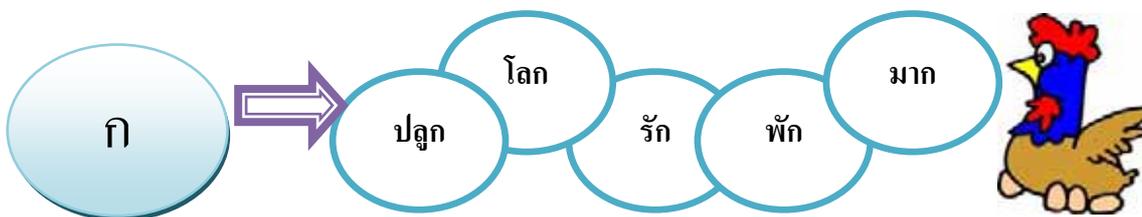
...../...../.....

ใบความรู้ แม่กก

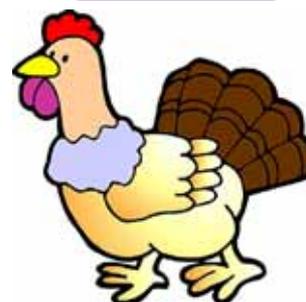
แม่กก คือ คำที่มีพยัญชนะ ก เป็นตัวสะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน ก สะกด
มีพยัญชนะ ข ค ฅ เป็นตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

- ข**
- สุนัข
 - ความสุข
 - สุขภาพ
 - ประมุข
 - เลข

- ค**
- วิหค
 - โชคดี
 - สามัคคี
 - บุคคล
 - พญานาค

- ฅ**
- เมฆ

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน้า 1

ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง : ให้นักเรียนหาคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราในแม่กก
จากนิทานเรื่อง “เพื่อนรัก สุนัขและวิหค” และนำมาเขียนคำอ่านให้ถูกต้อง

1. อ่านว่า

2. อ่านว่า

3. อ่านว่า

4. อ่านว่า

5. อ่านว่า

6. อ่านว่า

7. อ่านว่า

8. อ่านว่า

9. อ่านว่า

10. อ่านว่า

11. อ่านว่า

12. อ่านว่า

13. อ่านว่า

14. อ่านว่า

15. อ่านว่า

16. อ่านว่า

17. อ่านว่า

18. อ่านว่า

19. อ่านว่า

20. อ่านว่า

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอน วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง : ให้นักเรียนเติมตัวสะกดที่หายไป โดยศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือนิทานเรื่อง
“เพื่อนรัก สุนัขและวิหค”

1. สุนั_		2. วิห_
3. เม_		4. ความสุ_
5. โช_ดี		6. พร_ร_พวก
7. สาม_คี		8. สม่_ร_ใจ
9. ประโย_		10. เว้นวรร_
11. เชื้อโร_		12. โร_ภัย
13. อุปสรร_		14. ส_ภาพ
15. ยู_		16. ปริจ_
17. ประมุ_		18. บ_คคล
19. พญานา_		20. เล_

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอน วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง : ให้นักเรียนนำความหมายของคำทางด้านขวามือ ไปเติมทางด้านซ้ายมือให้ถูกต้อง
โดยศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือนิทานเรื่อง “เพื่อนรัก สุนัขและวิหค”

1.สุนัข

ก. ความสบายกายสบายใจ

2.วิหค

ข. พวกเดียวกัน

3.เมฆ

ค. ความพร้อมเพรียงกัน, ความปรองดองกัน

4.ความสุข

ง. หมา (มักใช้เป็นทางการ)

5.โชคดี

จ. เว้นช่วงของคำ ข้อความหรือประโยค

6.พรรคพวก

ฉ. สิ่งที่น่าผลมาให้โดยคาดหมายได้ยากในทางที่ดี

7.สามัคคี

ช. นก

8.สมัครใจ

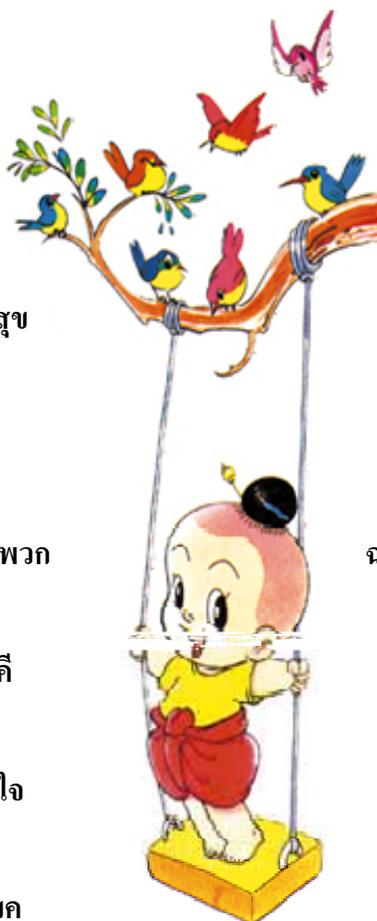
ซ. คำพูดหรือประโยคที่ได้ความบริบูรณ์

9.ประโยค

ณ. ใอน้ำที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อน

10.เว้นวรรค

ญ. สมัครด้วยความเต็มใจ

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอน วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
หน้า 2

11.เชื้อโรค	ฎ. อันตรายที่เกิดขึ้นจากเชื้อโรค
12.โรคภัย	ฎ. ภาวะที่ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ
13.อุปสรรค	ฐ. คราว, สมัย
14.สุขภาพ	ฑ. สัตว์ชนิดหนึ่งในวรรณคดี คล้ายงูตัวใหญ่
15.ยุค	ณ. วิชาคำนวณ
16.บริจาต	ด. สิ่งมีชีวิตที่เข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้เกิดโรค
17.ประมุข	ต. สดะให้, เสียสละ
18.บุคคล	ท. ความขัดข้อง, เครื่องขัดขวาง
19.พญานาค	ถ. ผู้เป็นใหญ่
20.เลข	ธ. คน

คำสั่ง: ให้นักเรียนเติมคำในนิทานเรื่อง “เพื่อนรัก สุนัขและวิหค” ให้ถูกต้อง

.....และ.....เป็นเพื่อนรักกัน ทุกเย็นมันทั้งสองจะมาพบกันที่ริมแม่น้ำ และ
นั่งดู.....อย่างมี..... วันหนึ่งวิหคก็พูดขึ้นมาว่า “เจ้ารู้ตัวไหมว่าเจ้านะเป็นสัตว์
ที่.....มากเลยนะ” สุนัขเมื่อฟังแล้วรู้สึกสงสัย จึงถามว่า “โชคดียังไง” “ก็เจ้านะมี.....
เยอะแยะแถมยัง.....กันอีก” วิหคพูด “ไม่จริงหรอก พวกเราไม่มีตัวไหน.....มาอยู่
รวมกันหรอก แต่ที่ต้องอยู่รวมกัน เพราะกลัวสัตว์ตัวอื่นมารังแก” สุนัขเถียงด้วย.....ที่ยาวมาก
แทบจะไม่ได้.....เลย

“แต่พวกเจ้าก็ยังดีไม่มี.....มารังควาญเหมือนพวกเรา” วิหคนึกถึง.....ที่เกิด
ขึ้นกับเพื่อนๆ อยู่บ่อยๆ “ใครว่าละ พวกเราก็มี.....เหมือนกันนะของพวกเราก็ไม่
ค่อยแข็งแรงหรอก” สุนัขพูด “ข้าอิจฉาเจ้ามากกว่า เจ้าสามารถไปไหนมาไหนได้อย่างอิสระ แต่
พวกข้าสิ บางตัวโดนล่ามโซ่ไว้” สุนัขบอก “แต่.....นี้ พวกข้าก็เป็นของเล่นของมนุษย์
เหมือนกัน พวกเขาเอาเข้าไปใส่กรงแล้วทำที่เป็น.....” วิหคนึกถึงเพื่อนๆ ที่อยู่ในกรง

“ข้าว่านะ พวกเราต้องหา.....แล้วละ พวกมนุษย์จะได้ไม่กลับมาทำร้ายเรา”
สุนัขพูด วิหคเห็นด้วย “แต่.....คนนั้นจะเป็นใครละ” วิหคถาม

ทั้งสองตัวจึงนั่งเถียงกันว่า จะหาใครมาเป็นประมุข

ร้อนถึง.....ที่อยู่ในน้ำ ซึ่งทนฟังวิหคและสุนัขเถียงกันไม่ไหว จึงโผล่ขึ้นมาจากน้ำ
“พวกเจ้าจะเถียงกันอีกนานไหม ในเมื่อพวกเจ้ามีติดอยู่กับตัว ทำไมพวกเจ้าจึงไม่ใช้สิ่งเหล่านั้นให้
เป็นประโยชน์ละ พวกเจ้าอาจคำนวณ.....ไม่ได้ อย่างมนุษย์ แต่เจ้าวิหค เจ้าก็บินได้ ส่วนเจ้า
สุนัข เจ้าก็มีสี่เท้าที่วิ่งเร็ว สิ่งเหล่านี้มนุษย์หรือสัตว์ตัวอื่นไม่มี เจ้าควรจะมีใจนะ” พญานาคพูดและ
ว่ายน้ำหนีไป

วิหคและสุนัขได้ฟัง จึงเข้าใจ พวกมันจึงเลิกที่จะคิดว่าตัวเองไม่มีอะไรดี และหันมานั่งดู
ก้อนเมฆต้อไปอย่างมีความสุข

3. คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (A)

มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน

มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

รักในการอ่าน เขียน พูด ในภาษาไทย (คุณลักษณะอันพึงประสงค์กลุ่มสาระ

การเรียนรู้ภาษาไทย)

องค์ความรู้สำคัญ

แม่กด คือ คำที่มีพยัญชนะ ด เป็นตัวสะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน ด สะกด มีพยัญชนะ จ ต ษ ถ ท ฎ ฏ ฒ เป็นตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 1)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กด
2. ครูพูดคุยกับนักเรียนเรื่องนิทาน และให้นักเรียนอ่านออกเสียงนิทานเรื่อง “กระดาศวิเศษ”
3. ครูถามนักเรียนว่าในนิทานเรื่องนี้ นักเรียนพบคำในแม่ใดบ้าง เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. ครูสอนนักเรียนเรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กด
2. นักเรียนทำใบงานที่ 1 หาคำที่มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กด ในหนังสือ นิทานเรื่อง “กระดาศวิเศษ”และเขียนคำอ่านจากคำเหล่านั้น
3. นักเรียนทำใบงานที่ 2 ให้เติมตัวสะกดที่หายไปในคำ โดยศึกษาจากหนังสือนิทาน เรื่อง “กระดาศวิเศษ”

ขั้นสรุป

1. นักเรียนช่วยกันอ่านออกเสียงนิทานเรื่อง “กระดาศวิเศษ”
2. นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กด

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 2)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “กระดาศวิเศษ”
ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง
ตัวละครเหล่านั้นกำลังทำอะไรอยู่
เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นที่ไหน
ผลสุดท้ายเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นอย่างไร
ข้อคิดที่ได้รับจากเรื่องนี้
2. นักเรียนช่วยกันอ่านออกเสียงนิทาน เรื่อง “กระดาศวิเศษ”
3. ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนเรื่อง ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กค

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. นักเรียนทำใบงานที่ 3 ให้โยงคำและความหมายของคำในแม่กค ที่มีตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตรา โดยศึกษาจากนิทาน
2. นักเรียนทำใบงานที่ 4 เติมคำในข้อความจากนิทานเรื่อง “กระดาศวิเศษ”

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กค
2. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง “ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กค”

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือนิทานเรื่อง “กระดาศวิเศษ”
2. ใบงานเรื่อง ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กค
3. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนเรื่อง “ตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กค”

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
- การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่กค	- ประเมินจากการทำใบงาน	- ใบงาน	- ทำใบงานได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

บันทึกหลังสอน

1. ปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

2. แนวทาง/วิธีการสอน/รูปแบบการสอน/เทคนิคที่ใช้พัฒนาหรือแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

3. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

4. แนวทางการปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ครูผู้สอน

...../...../.....

ลงชื่อ.....

หัวหน้ากลุ่มสาระฯ

...../...../.....

ลงชื่อ.....

หัวหน้างานหลักสูตร

...../...../.....

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

ใบความรู้ แม่กด

แม่กด คือ คำที่มีพยัญชนะ ด เป็นตัวสะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน ด สะกด
มีพยัญชนะ จ ต ษ ถ ศ ท ฎ ฏ ฒ เป็นตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

ด

มด

รัด

กระโดด

ปาด

จ	➡	เกียจคร้าน
ต	➡	อนุญาต
ษ	➡	กระดาศ
ถ	➡	รถยนต์
ศ	➡	อากาศ
ท	➡	ประมาท
ฎ	➡	กฎหมาย
ฏ	➡	ปรากฏ
ฒ	➡	พัฒนา

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน้า 1

ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง : ให้นักเรียนหาคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ในแม่กด
จากในนิทานเรื่อง “กระต่ายวิเศษ” และนำมาเขียนคำอ่านให้ถูกต้อง

1. อ่านว่า

2. อ่านว่า

3. อ่านว่า

4. อ่านว่า

5. อ่านว่า

6. อ่านว่า

7. อ่านว่า

8. อ่านว่า

9. อ่านว่า

10. อ่านว่า

11. อ่านว่า

12. อ่านว่า

13. อ่านว่า

14. อ่านว่า

15. อ่านว่า

16. อ่านว่า

17. อ่านว่า

18. อ่านว่า

19. อ่านว่า

20. อ่านว่า

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง : ให้นักเรียนเติมตัวสะกดที่หายไป โดยศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือนิทานเรื่อง
“กระต่ายวิเศษ”

1. เกีย_คร้าน

3. สำเร_

5. อำนา_

7. อากา_

9. อุบ_เท_

11. ประมา_

13. สมบั_

15. ปราก_

17. ประก_

19. พ้_นา

2. อนุญา_

4. มนุ_ย์

6. สามารถ_

8. สังก_

10. ร_ยนต์

12. วิเส_

14. กระตา_

16. เท_ผล

18. ประเท_

20. ธนบั_ร

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง : ให้นักเรียนนำความหมายของคำทางด้านขวามือ ไปเติมทางด้านซ้ายมือให้ถูกต้อง
โดยศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือนิทานเรื่อง “กระดาดวิเศษ”

1.เกียจคร้าน

ก. สิทธิ,อิทธิพลบังคับให้ผู้อื่นทำตาม

2.อนุญาต

ข. แก้วผสมใช้หายใจหรือช่วยการเผาไหม้

3.สำเร็จ

ค. ขี้เกียจ,ไม่ยอมทำงาน

4.มนุษย์

ง. เหตุที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด

5.อำนาจ

จ. เสร็จ

6.สามารถ

ฉ. กำหนดไว้,หมายไว้

7.อากาศ

ช. ยานพาหนะที่ขับเคลื่อนโดยเครื่องยนต์

8.สังเกต

ซ. สัตว์ที่รู้จักใช้เหตุผล มีจิตใจสูง

9.อุบัติเหตุ

ณ. ยินยอม,ยอมให้,ตกลง

10.รถยนต์

ญ. เป็นคำช่วยกริยาบอกว่ามีคุณสมบัติทำได้

11.ประมาท	ฎ. ยอดเยี่ยม,เลิศลอย
12.วิเศษ	ฎ. ป่าวร้อง,แจ้งให้ทราบ
13.สมบัติ	ฐ. ขาดความรอบคอบ,ขาดความระมัดระวัง
14.กระดาษ	ท. บ้านเมือง,แวนแคว้น
15.ปรากฏ	ณ. ความถึงพร้อมด้วยทรัพย์สินเงินทอง
16.เหตุผล	ค. ทำให้เจริญ
17.ประกาศ	ด. วัตถุเป็นแผ่นบางๆใช้เขียนหรือพิมพ์
18.ประเทศ	ท. บัตรที่ออกใช้เป็นเงินตรา
19.พัฒนา	ถ. ลำแดงออกมาให้เห็น
20.ธนบัตร	ช. เหตุ,เหตุและผล

โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ชื่อ.....ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำสั่ง: ให้นักเรียนเติมคำในนิทานเรื่อง “กระดาศวิเศษ” ให้ถูกต้อง

มดดำและมดแดง เป็นมดที่.....พวกมันชอบทำงาน วันหนึ่งมดทั้งสองขอ.....
แม่มดไปเที่ยวข้างนอกได้..... จึงปรึกษากันและลงความเห็นว่าจะไปเที่ยวเมือง.....

ระหว่างการเดินทาง มดทั้งสองพบกับมดเผ่า ซึ่งเตือนไม่ให้ไปเมืองมนุษย์ เพราะพวกมนุษย์
มี.....มาก แต่ทั้งสองไม่เชื่อ พวกมันคิดว่าสัตว์เหล่านั้นไม่มีความ.....

เมื่อเข้าสู่เมืองมนุษย์ “มดดำ เราว่า.....ที่นี่แปลกๆนะ” มดแดงบอก แต่มดดำไม่สนใจ
ขณะเดินไปตามถนน พวกมัน.....เห็น.....เกิดขึ้นมากมาย “มดดำ ระวัง” มดแดงตะโกนบอก
มดดำให้ระวัง.....คันหนึ่งที่แล่นมาอย่างรวดเร็ว “พวกมนุษย์นี่.....กันจริง ๆ เลย” มดแดงคิดในใจ

“พวกมนุษย์นี่โชคดียิ่ง มีเมืองสุด.....อยู่” มดดำมองเห็นที่มนุษย์ทำตกไว้อย่าง
หลงใหล “คูชิ มดแดง เมืองของเรามี.....เยอะอย่างนี้ไหมล่ะ” “มันแค่.....ใบหนึ่งต่างหาก”
มดแดงมองเบงคร้อยในมือมดดำ “ไม่ใช่ นี่แหละกระดาศวิเศษ พวกมนุษย์ใช้กระดาศใบนี้แลกสิ่งของ
มากมาย เดียวฉันจะทำให้ดู”

มดดำพาแม่มดแดงเดินมาที่ร้านแฮมเบอร์เกอร์ มันป็นขึ้นไปที่เคาน์เตอร์คิดเงินและยื่นเงินหรือ
กระดาศวิเศษที่มันคิดให้กับพนักงาน “ที่ครับ ผมอยากได้อันใหญ่ๆนั่น” มดดำยื่นเงินให้ แต่.....ว่า
พนักงานไม่เห็นมดดำ เขาจึงหยิบเบงคร้อยขึ้นมา “อยู่ๆก็ได้เงินฟรีๆดีใจจัง” เขาคิดและเก็บเงินใส่กระเป๋า
มดดำโมโหมาก มดแดงจึงรีบดึงมดดำออกมา และรีบพามดดำกลับบ้าน เพราะกลัวโดนแม่.....ที่ไป
เที่ยวมานาน

เมื่อทั้งสองมดกลับมาถึง มดดำรีบป่าว..... เรื่องที่มันไปเที่ยวเมืองมนุษย์ “พวกมนุษย์
นี่นะ มี.....ที่.....มากๆ” มันเล่าถึงการที่มนุษย์มีกระดาศวิเศษซึ่งใช้แลกอะไรก็ได้ เพื่อน ๆ
มดจึงอยากได้บ้าง

มดเผ่าเดินผ่านมาจึงสอนมดทั้งหลาย “ไอ้กระดาศวิเศษที่พวกเจ้าเห็นนะ เรียกว่า
หรือเงิน พวกมนุษย์ต้องใช้เงินซื้อของ แต่พวกเราหากินเองได้ เก่งกว่ามนุษย์ตั้งเยอะ แล้วพวกเจ้าจะอยาก
ได้เงินไปทำไมล่ะ พวกมดรวมถึงมดดำและมดแดงต่างพากันเห็นด้วย จึงแยกย้ายไป และเลิกคิดถึงเมือง
มนุษย์อีก

2. ทักษะ (P)

เขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง

บอกความหมายของคำที่มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง

3. คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (A)

มีความสุขจากกระบวนการการทำงาน

มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

รักในการอ่าน เขียน พูด ในภาษาไทย (คุณลักษณะอันพึงประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย)

องค์ความรู้สำคัญ

มาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีอยู่ 4 แม่ คือ แม่กน แม่กก แม่กด แม่กบ โดยทั้ง 4 มาตรา มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา ดังนี้ แม่กน มี ล ร ญ ฌ, แม่กก มี ข ค ฌ, แม่กด มี จ ต ษ ถ ท ฎ ฏ ฒ ถ และแม่กบ มี พ ฟ ป ภ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันอ่านบัตรคำบนกระดาน (ทหาร, ยีราฟ, พยาบาล, พรรคพวก, เกียจคร้าน, วิหค และอำนาจ) และช่วยกันบอกครูว่า คำเหล่านี้อยู่ในแม่ใด

2. ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

ขั้นดำเนินกิจกรรม

นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อ วัดผลสัมฤทธิ์การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาทำ 30 นาที

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปว่ามี แม่ใดบ้าง ที่มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา(แม่กบ, แม่กน, แม่กก และแม่กด)

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ

2. แบบทดสอบหลังเรียนเพื่อ วัดผลสัมฤทธิ์การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน/ หลักฐาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
- แบบทดสอบหลังเรียน เพื่อ วัดผลสัมฤทธิ์การ เขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ ตรงตามมาตรา	- ประเมินจากการทำ แบบทดสอบก่อนเรียน	- แบบทดสอบ ก่อนเรียน	- ทำทดสอบได้ ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

บันทึกหลังสอน

1. ปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

2. แนวทาง/วิธีการสอน/รูปแบบการสอน/เทคนิคที่ใช้พัฒนาหรือแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

3. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

4. แนวทางการปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ

ครูผู้สอน

...../...../.....

ลงชื่อ.....

หัวหน้ากลุ่มสาระฯ

...../...../.....

ลงชื่อ.....

หัวหน้างานหลักสูตร

...../...../.....

แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กก

คำสั่ง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องและทำเครื่องหมาย ● ลงในกระดาษคำตอบ

1. “ความ – สุข” เขียนเป็นคำได้อย่างไร

ก. ความสุข	ข. ความสุข	ค. ความสุข	ง. ความสุข
2. “โชค – ดี” เขียนเป็นคำได้อย่างไร

ก. โชคดี	ข. โชคดี	ค. โชคดี	ง. โชคดี
3. “พัก – พวก” เขียนเป็นคำได้อย่างไร

ก. พรรคพวก	ข. พรรคพวก	ค. พรรคพวก	ง. พรรคพวก
4. “เชื้อโร_” ตัวสะกดที่หายไป คือ พยัญชนะตัวใด

ก. ก	ข. ค	ค. ฃ	ง. ข
5. “โรคภ_” ตัวสะกดที่หายไป คือ พยัญชนะตัวใด

ก. ก	ข. ค	ค. ฃ	ง. ข
6. “อุปสรร_” ตัวสะกดที่หายไป คือ พยัญชนะตัวใด

ก. ก	ข. ค	ค. ฃ	ง. ข
7. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง

ก. ยุค	ข. โรขภัย	ค. อุปสรรคม	ง. สุขภาพ
8. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง

ก. บริจาม	ข. บุคคล	ค. ประมุข	ง. พญานาข
9. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง

ก. บริจาค	ข. บุคคล	ค. ประมุค	ง. พญานาฆ
10. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง

ก. เลค	ข. บริจาค	ค. พญานาข	ง. บุคคล

แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กด

คำสั่ง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องและทำเครื่องหมาย ● ลงในกระดาษคำตอบ

1. “สำ – เหรีด” เขียนเป็นคำได้อย่างไร
ก. สำเร็ด ข. สำเร็ด ค. สำเร็จ ง. สำเร็ด
2. “อำ – นาด” เขียนเป็นคำได้อย่างไร
ก. อำนาค ข. อำนาค ค. อำนาญ ง. อำนาจ
3. “สา – มาด” เขียนเป็นคำได้อย่างไร
ก. สามารด ข. สามารจ ค. สามารศ ง. สามารต
4. “อุบ้_เห_” ตัวสะกดที่หายไป คือพยัญชนะตัวใด
ก. ตี, ตุ ข. จ, ตุ ค. ย, ฒ ง. ตู, ติ
5. “ร_ยนต์” ตัวสะกดที่หายไป คือพยัญชนะตัวใด
ก. ถ ข. จ ค. ศ ง. ต
6. “สมบ้_” ตัวสะกดที่หายไป คือพยัญชนะตัวใด
ก. ท ข. ย ค. ติ ง. ต
7. “กระดา_” ตัวสะกดที่หายไป คือพยัญชนะตัวใด
ก. ท ข. ย ค. ติ ง. ต
8. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง
ก. ปรากฏ ข. กระดาจ ค. สมบัต ง. ประมาษ
9. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง
ก. ประกาษ ข. เหตุผล ค. พัทนา ง. ชนบัตติ
10. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง
ก. ชนบัต ข. พัทนา ค. ประกาศ ง. ประเทจ

เฉลย แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กน

1. ง	2. ข	3. ข	4. ข	5. ก
6. ก	7. ง	8. ข	9. ข	10. ค

เฉลย แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กก

1. ข	2. ค	3. ค	4. ข	5. ข
6. ข	7. ก	8. ค	9. ก	10. ง

เฉลย แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กด

1. ค	2. ง	3. ก	4. ก	5. ก
6. ค	7. ข	8. ก	9. ข	10. ค

เฉลย แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราใน แม่กบ

1. ง	2. ค	3. ง	4. ง	5. ก
6. ก	7. ก	8. ข	9. ข	10. ก

25. “อา – กาด” เขียนเป็นคำได้อย่างไร
 ก. อาภาถ ข. อาภาจ ค. อาภาศ ง. อาภาค
26. “สังเก_” ตัวสะกดที่หายไป คือพยัญชนะตัวใด
 ก. ถ ข. จ ค. ศ ง. ต
27. “ประมา_” ตัวสะกดที่หายไป คือพยัญชนะตัวใด
 ก. ฎ ข. ษ ค. ติ ง. ท
28. “วิเส_” ตัวสะกดที่หายไป คือพยัญชนะตัวใด
 ก. ท ข. ษ ค. ติ ง. ต
29. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง
 ก. ประกาศ ข. เหตุผล ค. พัฒนา ง. ชนบัท
30. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง
 ก. ชนบัจ ข. พัธนา ค.ประกาศ ง. ประเทศ

เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1. ง	2. ง	3. ค	4. ค	5. ค	6. ค
7. ง	8. ค	9. ข	10. ก	11. ก	12. ค
13. ก	14. ก	15. ข	16. ค	17. ง	18. ค
19. ค	20. ง	21. ค	22. ก	23. ง	24. ข
25. ค	26. ง	27. ง	28. ข	29. ค	30. ง

แบบสัมภาษณ์การพัฒนาหนังสือนิทาน
เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ

.....

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเป็น
ข้อมูลในการพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมี
โครงสร้าง โดยแบบสัมภาษณ์จะมี 5 ข้อ

ศุภศิริ บุญประเวศ
นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบสัมภาษณ์การพัฒนาหนังสือนิทาน
เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ

.....

ผู้ให้สัมภาษณ์..... ตำแหน่ง

วันที่..... เวลา..... สถานที่.....

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ปี
3. วุฒิการศึกษา

.....

4. ตำแหน่งการทำงานปัจจุบัน

.....

5. ประสบการณ์ในการฝึกอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวกับการสร้างหนังสือนิทาน

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะ
การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1. เนื้อหา

- 1.1 หนังสือนิทานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ควรมีเนื้อหาอย่างไร

.....

.....

.....

1.2 คำที่ไม่ตรงตามมาตรา ที่มีในหนังสือนิทาน ควรมีประมาณกี่คำ จึงจะเหมาะสม

.....

.....

.....

1.3 เนื้อหาในหนังสือนิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ควรมีความยาวประมาณเท่าใด

.....

.....

.....

2. รูปแบบหนังสือนิทาน

2.1 วิธีการแต่งหนังสือนิทานที่เหมาะสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คือวิธีการใด

.....

.....

.....

2.2 การดำเนินเรื่องของนิทานควรเป็นลักษณะใด

.....

.....

.....

2.3 รูปแบบของหนังสือนิทานที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คือแบบใด

.....

.....

.....

3. การนำหนังสือนิทานไปใช้ในฐานสื่อการสอน

3.1 ควรนำหนังสือนิทานไปใช้ในส่วนใดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

3.2 วิธีการนำหนังสือนิทานไปใช้ในฐานะสื่อการสอน ควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

4. การประเมินคุณภาพของหนังสือนิทาน

4.1 การใช้หนังสือนิทาน เป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จะมีวิธีประเมินผลอย่างไร

.....
.....
.....

4.2 การประเมินคุณภาพของหนังสือนิทานนั้น จะประเมินผลได้ด้วยวิธีใดบ้าง

.....
.....
.....

5. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ภาคผนวก ซ

แบบสอบถาม

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
ที่มีต่อหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ตามความคิดเห็นของนักเรียน

ที่	ข้อความ	ความคิดเห็น		
		3	2	1
	การจัดรูปเล่ม			
1.	ปกมีความสวยงาม น่าสนใจ			
2.	กระดาษของหนังสือนิทาน มีความคงทนถาวร			
3.	จำนวนหน้าของหนังสือนิทานมีความเหมาะสม			
4.	การเข้าเล่มมีความคงทน ถาวร			
5.	หนังสือนิทานมีขนาดพอเหมาะ จับถือสะดวก			
	การจัดภาพ			
1.	ขนาดภาพของตัวละครแต่ละตัวในเรื่องมีความเหมาะสม			
2.	ภาพประกอบสวยงาม			
3.	ภาพแต่ละตอนมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน			
	เนื้อหาของเรื่อง			
1.	การดำเนินเรื่องน่าสนใจ น่าติดตาม			
2.	เนื้อเรื่องเข้าใจง่าย			
3.	เนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลิน สนุกสนาน			
4.	เนื้อหาของเรื่องมีประโยชน์			
5.	เนื้อเรื่องให้ข้อคิดสอนใจ			
	การใช้ภาษา			
1.	ตัวหนังสือมีขนาดใหญ่ พอเหมาะ ชัดเจน อ่านง่าย			
2.	ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สุภาพ			
3.	เนื้อเรื่องมีความยาวพอดี ไม่ยาวเกินไป			
4.	ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง			
5.	เรื่องมีความเหมาะสมกับผู้เรียน			

ภาคผนวก ฅ

การปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การแก้ไขหนังสือนิทานครั้งที่ 1

ด้านรูปแบบ

1. ปรับสีหน้าปกแต่ละเรื่องให้สดใสขึ้น

เดิม

ใหม่

2. ใส่กรอบของเนื้อเรื่อง เพื่อให้เห็นเนื้อเรื่องได้ชัดเจนขึ้น

เดิม

ใหม่

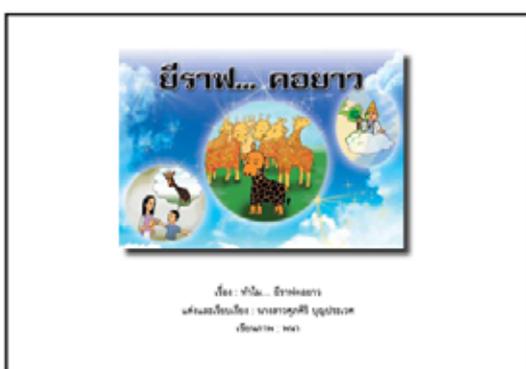
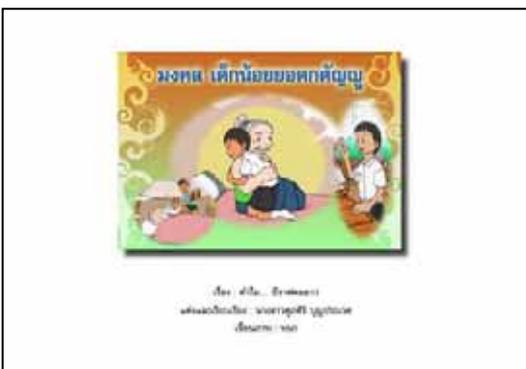
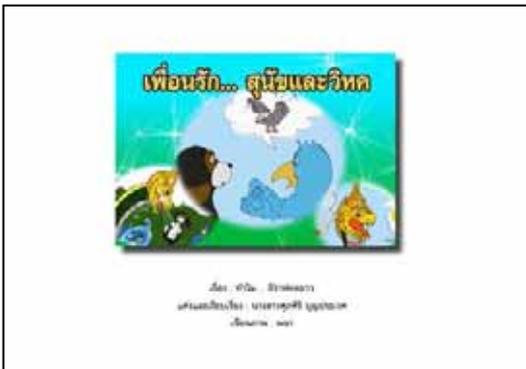
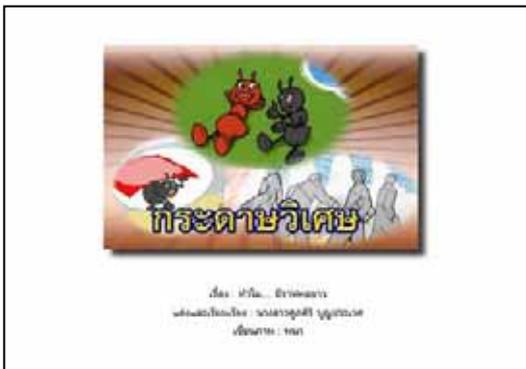

ด้านการใช้ภาษา

1. แก้ไขชื่อเรื่อง ในหน้าปกในของทุกเรื่อง ให้ถูกต้อง

เดิม

ใหม่

การแก้ไขหนังสือนิทานครั้งที่ 2

เรื่อง กระต่ายวิเศษ

ด้านการใช้ภาษา

1. แก้ไข คำว่า “เคาวน์เตอร์” เป็น “เคาน์เตอร์”

เดิม

ใหม่

2. แก้ไข คำว่า “ปรากฏ” เป็น “ปรากฏ”

เรื่อง เพื่อนรัก สุนัขและวิหค

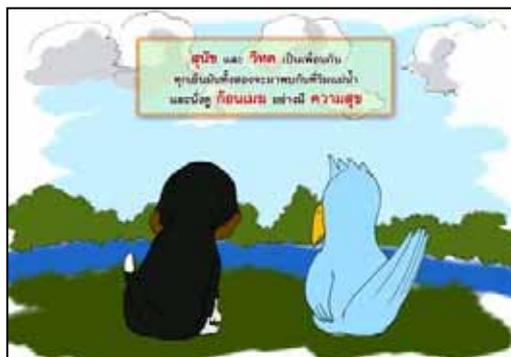
ด้านการใช้ภาษา

1. แก้ไข คำว่า “นอน” เป็น “นั่ง”

เดิม

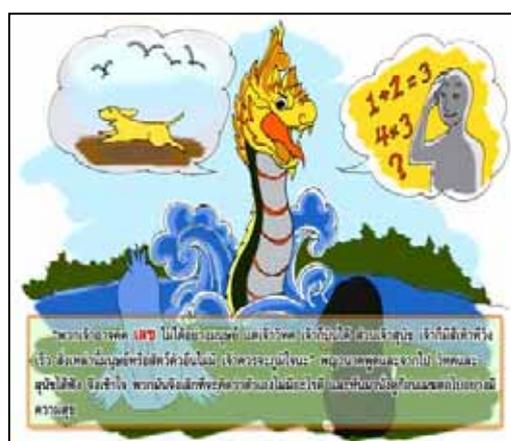
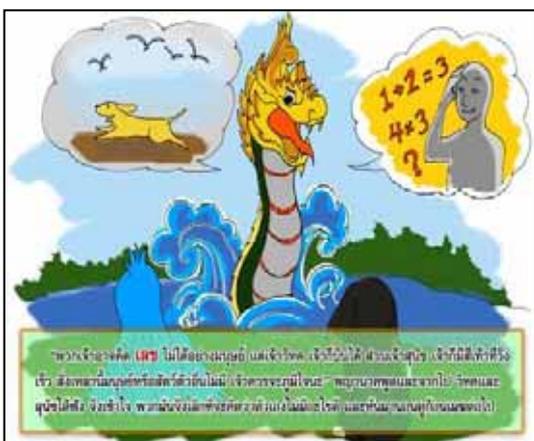
ใหม่

2. แก้ไข คำว่า “นั่ง” เป็น “นั่ง”

3. แก้ไข คำว่า “นอน” เป็น “นั่ง”

เรื่อง ยีราฟคอยาว

ด้านการใช้ภาษา

1. เพิ่ม “ฯ” หลังคำว่า “กรุงเทพ”

เดิม

ใหม่

ด้านรูปแบบ

1. ปรับสี บางฉากให้สดใสขึ้น

การแก้ไขหนังสือนิทานครั้งที่ 3

เรื่อง กระต่ายวิเศษ

ด้านรูปแบบ

1. แก้ไข คำว่า “ชนัตร์” ให้ตัวใหญ่ขึ้น และเป็นตัวหนังสือสีแดง

เดิม

ใหม่

2. เพิ่มเลขหน้าทุกหน้า

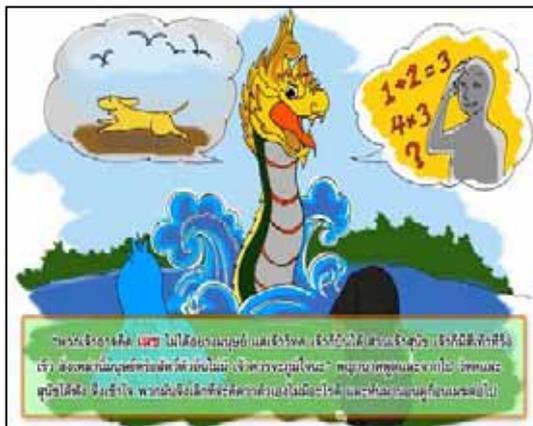

เรื่อง เพื่อนรัก สุนัขและวิหค

ด้านการใช้ภาษา

1. เพิ่ม “อย่างมีความสุข” ในตอนท้ายของเรื่อง

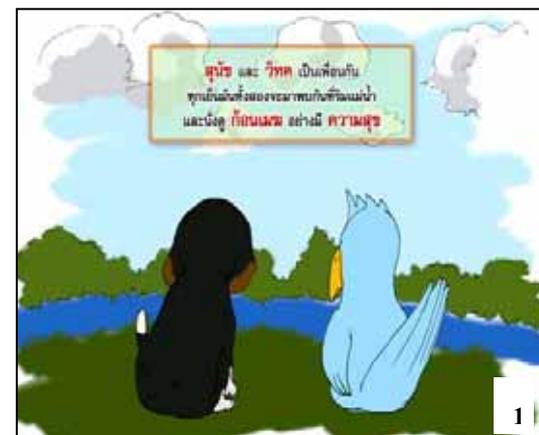
เดิม

ใหม่

2. เพิ่มเลขหน้าทุกหน้า

เรื่อง มงคล เด็กน้อยยอดกตัญญู

ด้านการใช้ภาษา

1. แก้ไข คำว่า “ไอซียู” เป็น “ห้องฉุกเฉิน”

เดิม

ใหม่

2. แก้ไข คำว่า “อนุญาต” เป็น “อนุญาติ”

ด้านรูปแบบ

1. แก้ไข คำว่า “กตัญญู” ให้ตัวใหญ่ขึ้น และเป็นตัวหนังสือสีแดง

เดิม

ใหม่

2. เพิ่มเลขหน้าทุกหน้า

ด้านรูปแบบ

1. เพิ่มภาพ ดอกไม้ บริเวณด้านล่างต้นไม้

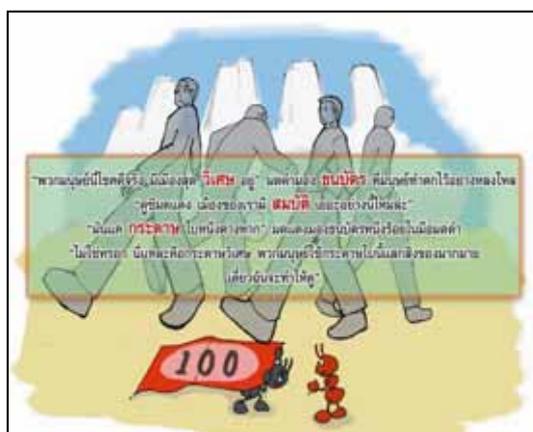
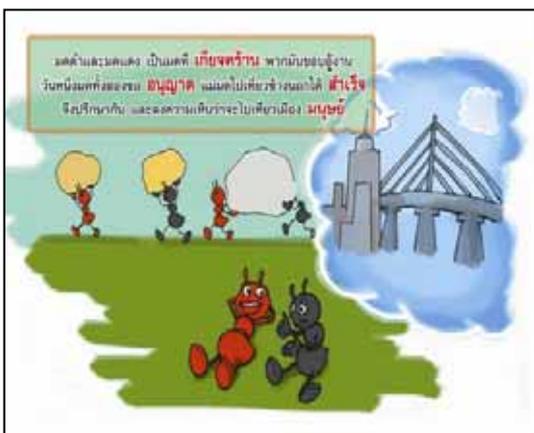
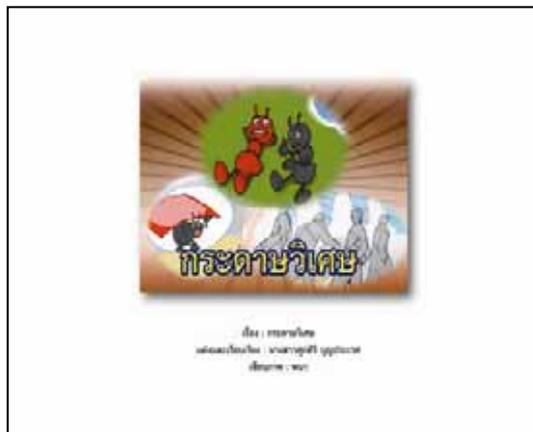
เดิม

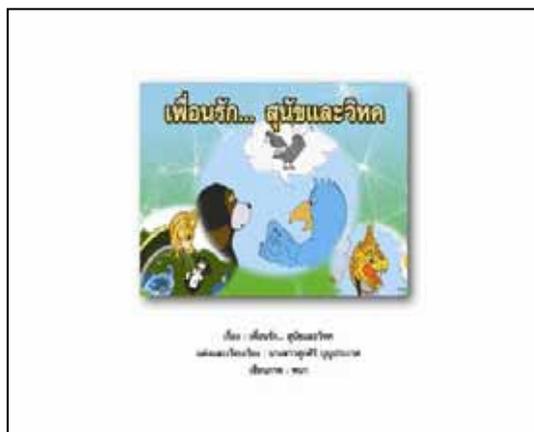
ใหม่

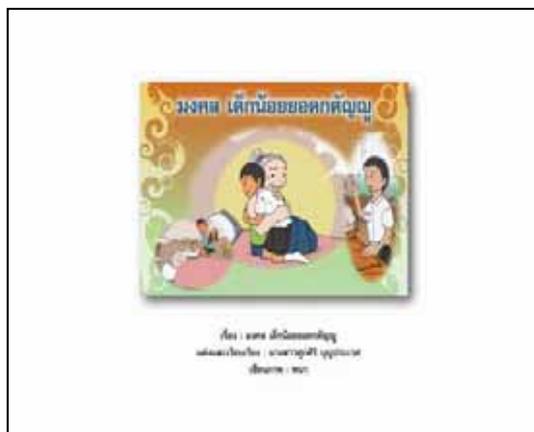
เรื่องกระดaxyพิเศษ

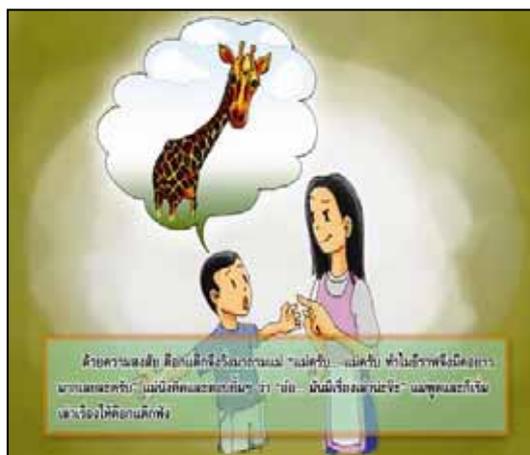
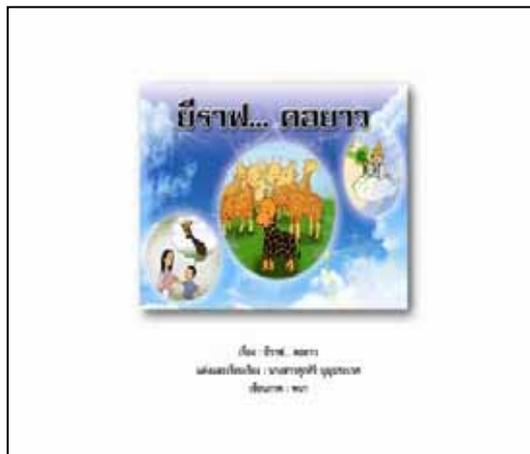
เรื่อง เพื่อนรัก สุนัขและวิหค

เรื่อง มงคล เด็กน้อยยอดกตัญญู

เรื่อง ยีราฟคอยาว

ชื่อสัตว์	ชื่อไทย	ชื่อวิทยาศาสตร์
๑. ช้าง	ช้าง	Elephas maximus
๒. ม้าลาย	ม้าลาย	Equus quagga
๓. สิงโต	สิงโต	Panthera leo
๔. เสือ	เสือ	Panthera tigris
๕. นกอินทรี	นกอินทรี	Haliaeetus leucorhynchus
๖. นกทูแคน	นกทูแคน	Cathartus aurae
๗. นกแร้ง	นกแร้ง	Neophron percipillax
๘. นกเงือก	นกเงือก	Hydrochelidon
๙. นกเขียด	นกเขียด	Halcyon
๑๐. นกเขน	นกเขน	Halcyon
๑๑. นกเขน	นกเขน	Halcyon
๑๒. นกเขน	นกเขน	Halcyon
๑๓. นกเขน	นกเขน	Halcyon
๑๔. นกเขน	นกเขน	Halcyon
๑๕. นกเขน	นกเขน	Halcyon
๑๖. นกเขน	นกเขน	Halcyon
๑๗. นกเขน	นกเขน	Halcyon
๑๘. นกเขน	นกเขน	Halcyon
๑๙. นกเขน	นกเขน	Halcyon
๒๐. นกเขน	นกเขน	Halcyon

